

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม
มหาวิทยาลัยนครพนม
ปีการศึกษา ๒๕๕๑ – ๒๕๕๒

งานประกันคุณภาพการศึกษา

คำนำ

คณะกรรมการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา มีพัฒนาการดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา มีการจัดทำมาตรฐานที่เป็นแนวปฏิบัติในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพมาตรฐานเพื่อตอบสนองเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ทั้งในระดับชาติและระดับอุดมศึกษา ได้พัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในขึ้นภายใต้หลักการให้มีความครบทุกมิติของระบบ มีความสมดุลของมุมมองการบริหารจัดการทุกด้าน

ดังนั้น เพื่อให้ทุกฝ่ายมีความเข้าใจและดำเนินการประกันคุณภาพที่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม จึงได้จัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อใช้เป็นคู่มือในการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยฯ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้วิทยาลัยฯ เป็นที่ยอมรับในระดับสากล และบรรลุปรัชญา วิสัยทัศน์และพันธกิจที่ได้ตั้งไว้ โดยคู่มือฉบับนี้ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ในกลุ่มเน้นการผลิตบัณฑิตและบริการวิชาการ จำนวน 40 ตัวบ่งชี้ อีกทั้งยังได้จัดทำตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับภารกิจของหน่วยงานสนับสนุนการเรียนการสอนและเพิ่มเติมตัวบ่งชี้เฉพาะที่สอดคล้องกับการดำเนินงานของหน่วยงาน

การจัดทำคู่มือฉบับนี้จัดทำเพื่อให้ทุกฝ่ายในวิทยาลัยฯ ใช้ประกอบการเขียนรายงานการประเมินตนเอง เพื่อรับการประเมินคุณภาพภายในและเป็นประโยชน์ในการประเมินคุณภาพภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ต่อไป

(นางเยาวลักษณ์ โพธิคารา)

คณบดีวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม

สารบัญ

หน้า

คำนำ

สารบัญ

บทที่ ๑ บทนำ

๑.๑	ความเป็นมาและสภาพปัจจุบันของวิทยาลัยพยาบาลฯ	๑
๑.๒	ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจและวัตถุประสงค์	๒
๑.๓	โครงสร้างการบริหารองค์กร	๓
๑.๔	สภาพทางกายภาพ	๕
๑.๕	หลักสูตรที่เปิดสอน	๖
๑.๖	จำนวนนักศึกษา	๖

บทที่ ๒ ระบบการประกันคุณภาพ

๒.๑	กลไกการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาล	๓
๒.๒	การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยนครพนม	๓
๒.๓	คำจำกัดความที่เกี่ยวข้อง	๑๑
๒.๔	นิยามของกลุ่มสถาบัน	๑๑

บทที่ ๓ องค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้ เกณฑ์การประเมิน

๓.๑	องค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้ เกณฑ์การประเมิน	๑๓
-----	--	----

บทที่ ๔ องค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้ เกณฑ์การประเมินและน้ำหนักคะแนน

	ระดับหน่วยงานสนับสนุนการเรียนการสอน	๑๐๒
--	-------------------------------------	-----

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและสภาพปัจจุบันของวิทยาลัยฯ

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม มหาวิทยาลัยนครพนม ได้ก่อตั้งขึ้นตามนโยบายด้านการสาธารณสุข ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ (๒๕๓๐ - ๒๕๓๕) กำหนดให้มีการยกระดับมาตรฐานและพัฒนาคุณภาพของการบริการสาธารณสุขสู่ตำบล โดยจัดให้มีพยาบาล ๑ คน ในสถานีอนามัยตำบลทุกแห่ง ดังนั้นเพื่อเพิ่มจำนวนบุคลากรทางการพยาบาลให้เพียงพอต่อการดำเนินการด้านสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข จึงได้จัดตั้งวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม ขึ้นอีกแห่งหนึ่ง เพื่อให้บุคลากรของประชาชนในเขตจังหวัดใกล้เคียง เช่น มุกดาหาร สกลนคร หนองคาย เป็นต้น มาศึกษาในวิทยาลัยแห่งนี้ เพื่อมีต้องเดินทางไปศึกษาที่อื่น เริ่มก่อสร้างโดยใช้งบประมาณผูกพันปี พ.ศ.๒๕๓๕ โดยมีนางสาวสุภา อยู่เย็น ดำรงตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการคนแรก ผู้อำนวยการคนที่สอง คือ นางสาววรรณดา มลิวรรณ ผู้อำนวยการคนที่สาม คือ ดร. สมประสงค์ โอวาทกา ผู้อำนวยการคนที่สี่ คือ นางเพ็ญศรี พงษ์ประภาพันธ์ และปัจจุบันผู้อำนวยการ คือ นางเยาวลักษณ์ โพธิคารา

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม ได้เริ่มผลิตนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ ในปีการศึกษา ๒๕๓๖ ซึ่งในปีการศึกษา ๒๕๔๑ วิทยาลัยฯ ได้เข้าเป็นสถาบันสมทบกับมหาวิทยาลัยขอนแก่น จึงได้เปลี่ยนชื่อหลักสูตรประกาศนียบัตรศาสตร์ เป็นหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ในปีการศึกษา ๒๕๓๗ ได้เปิดรับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ (ระดับต้น) จนถึงปีการศึกษา ๒๕๔๒ และเปิดรับนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต(ต่อเนื่อง) ภาคปกติ ในปีการศึกษา ๒๕๔๓ นอกจากนี้ในปีการศึกษา ๒๕๔๕-๒๕๔๖ วิทยาลัยฯ ยังได้เปิดรับนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ (ต่อเนื่อง) ภาคพิเศษ

ปีการศึกษา ๒๕๔๘ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม มีจำนวนนักศึกษา ๓ หลักสูตร คือ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มีนักศึกษาจำนวน ๒๒๗ คน หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) ภาคปกติ มีนักศึกษาจำนวน ๑๐๓ คน และหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) ภาคพิเศษ มีนักศึกษาจำนวน ๕๐ คน รวมนักศึกษาทั้งสิ้น ๓๘๐ คน วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม ได้เข้ามาสังกัด มหาวิทยาลัยนครพนม ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๘ และในปีการศึกษา ๒๕๕๑ เปิดสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มีนักศึกษาจำนวน ๔๕๑ คน

๑.๒ ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจและวัตถุประสงค์

ปรัชญา

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม มุ่งผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านสุขภาพที่มีความรู้เกี่ยวกับศาสตร์และศิลป์ทางการพยาบาล และการสาธารณสุขให้เกิดทักษะและเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ ด้านบริการวิชาการ สร้างสรรค์งานวิจัยทางการพยาบาลและสาธารณสุข บริการสาธารณสุข สาธิต ตลอดจน มีส่วนร่วมในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและสิ่งแวดล้อม

วิสัยทัศน์

เป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ที่มุ่งผลิตบัณฑิตและพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพให้มีความรู้คู่คุณธรรม มีคุณภาพ เน้นการกระจายโอกาสทางการศึกษา การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยใช้วิจัยเป็นฐาน ภายใต้การบริหารจัดการที่ดี

พันธกิจ

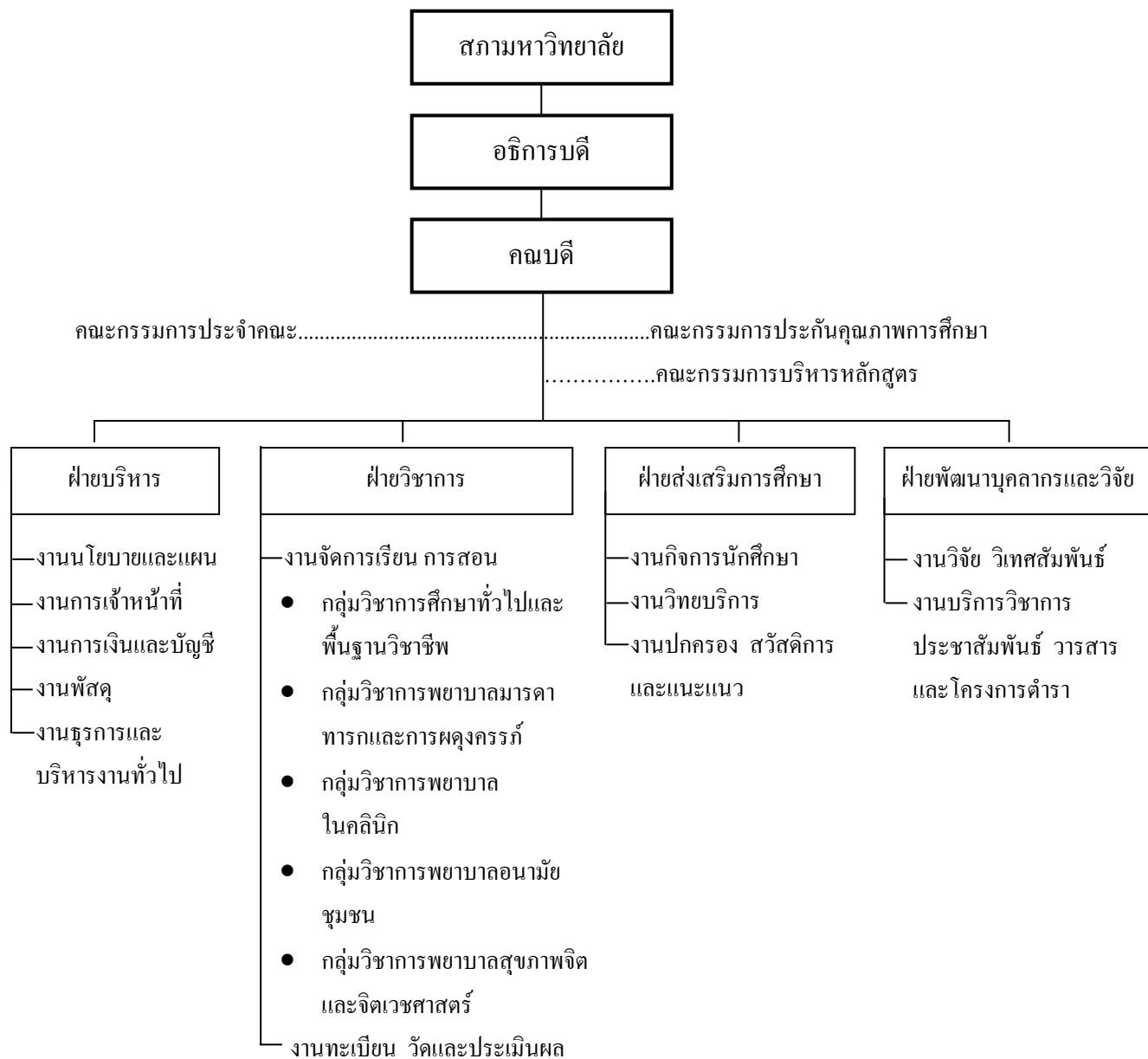
เพื่อให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง จึงกำหนดพันธกิจ ดังนี้

๑. ผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพที่ได้มาตรฐานสากล
๒. วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้
๓. บริการวิชาการแก่สังคม
๔. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

วัตถุประสงค์ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม

๑. ผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านสุขภาพที่มีคุณภาพและตอบสนองความต้องการของชุมชนและสังคม
๒. พัฒนางานวิจัยและสร้างองค์ความรู้ใหม่ เพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชน สังคม
๓. ให้บริการวิชาการแก่ชุมชน สังคม
๔. ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของไทยให้ยั่งยืน

๑.๓ โครงสร้างการบริหารองค์กร

ผู้บริหารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม

๑. คณบดี นางเยาวลักษณ์ โภธิดารา คม. (การบริหารการพยาบาล)
๒. รองคณบดี
 - ๒.๑ ฝ่ายวิชาการและพัฒนาศึกษา

นางสาวนภาพิพย์ ตั้งตรีจักร	พย.ม. (การบริหารการพยาบาล)
----------------------------	----------------------------
 - ๒.๒ ฝ่ายบริหารงานทั่วไป

นายสมเกียรติ สุทธิรัตน์	กศ.ม. (การบริหารการศึษา)
-------------------------	--------------------------
 - ๒.๓ ฝ่ายพัฒนานุเคราะห์และวิจัย

นางสาวสมสมร เรืองวรรณ	พย.ม. (การบริหารการพยาบาล)
-----------------------	----------------------------
 - ๒.๔ ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา

นายอภิสิทธิ์ ฉกรรจ์ศิลป์	วท.ม. (สรีรวิทยาทางการแพทย์)
--------------------------	------------------------------
๓. กลุ่มงาน
 - ๓.๑ งานนโยบายและแผน
 - ๓.๒ งานจัดการเรียนการสอน
 - ๓.๒.๑ กลุ่มวิชาการศึกษาทั่วไปและพื้นฐานวิชาชีพ
 - ๓.๒.๒ กลุ่มวิชาการพยาบาลมารดาทารกและการผดุงครรภ์
 - ๓.๒.๓ กลุ่มวิชาการพยาบาลในคลินิก
 - ๓.๒.๔ กลุ่มวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน
 - ๓.๒.๕ กลุ่มวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวชศาสตร์
 - ๓.๓ งานทะเบียน วัด และประเมินผล
 - ๓.๔ งานกิจการนักศึกษา
 - ๓.๕ งานวิทยบริการ
 - ๓.๖ งานปกครอง แนะนำและสวัสดิการ
 - ๓.๗ งานวิจัย วิเทศสัมพันธ์ และฝึกอบรม
 - ๓.๘ งานบริการวิชาการ ประชาสัมพันธ์ วารสาร และโครงการตำรา
 - ๓.๙ งานประกันคุณภาพการศึกษา

๑.๔ สภาพทางกายภาพ

อาคารสถานที่ และอุปกรณ์การศึกษา

๑.๔.๑ อาคารเรียน

- อาคารเรียน ๑
- อาคารเรียน ๒
- อาคารเรียนใหม่ ๖ ชั้น

๑.๔.๒ หอพักนักศึกษา

หอพักนักศึกษาเป็นอาคารขนาด ๕ ชั้น ๑ หลัง ประกอบด้วย ห้องพักนักศึกษา ๕๕ ห้อง ห้องพักอาจารย์เวร ๑ ห้อง ห้องเวรสุขภาพ ๑ ห้อง ห้องเวรเจ้าหน้าที่ ๑ ห้อง ห้องดูโทรทัศน์ ๑ ห้อง ห้องคอมพิวเตอร์ ๑ ห้อง ห้องส่งผ้าซักกรีด ๑ ห้อง และหอพักนักศึกษาชาย ๑ หลัง

๑.๔.๓ สถานที่สำหรับกิจกรรมอื่น

- ๑) หอประชุมศรีโคตรบูรณ
- ๒) ห้องอาหารปลาบึกทอง
- ๓) สนามกีฬากลางแจ้ง ประกอบด้วย
 - สนามบาสเกตบอล ๑ สนาม
 - สนามเปตอง ๑ สนาม
 - สนามวอลเลย์บอล ๑ สนาม
- ๔) สนามที่สำหรับกีฬาในร่ม ประกอบด้วย
 - โต๊ะเทเบิลเทนนิส จำนวน ๔ ตัว
 - สนามแบดมินตัน ใช้ร่วมกับหอประชุม ๑ สนาม
 - สนามวอลเลย์บอลใช้ร่วมกับสนามบาสเกตบอล ๑ สนาม
- ๕) ระเบียงทางสัญจรของอาคาร ประกอบด้วย
 - ทางสัญจรเชื่อมระหว่างตึก
 - ระเบียงหน้าห้องต่างๆ ของอาคาร

๑.๕ หลักสูตรที่เปิดสอน

หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต

๑.๖ จำนวนนักศึกษา

- พยาบาลศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ ๑ รุ่น ๑๖	จำนวน ๑๕๐ คน
- พยาบาลศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ ๒ รุ่น ๑๕	จำนวน ๑๕๐ คน
- พยาบาลศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ ๓ รุ่น ๑๔	จำนวน ๑๐๒ คน
- พยาบาลศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ ๔ รุ่น ๑๓	จำนวน ๘๙ คน
รวม	๔๙๑ คน

บทที่ ๒

ระบบการประกันคุณภาพวิทยาลัยบรมราชชนนี นครพนม

๒.๑ กลไกการประกันคุณภาพการศึกษา ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนม

มีหน้าที่ดังนี้

มหาวิทยาลัยมีหน้าที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาและดำเนินการตามภารกิจ ทั้งในด้านการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพ และให้ได้ตามมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษามีรายละเอียดดังนี้

๑. พัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน (ตั้งแต่ระดับกลุ่มวิชา คณะวิชา และสถาบันโดยรวม)
๒. ดำเนินการตรวจสอบและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพภายใน ที่สถาบันและหน่วยงานต้นสังกัด ได้พัฒนาขึ้น
๓. จัดทำรายงานประจำปีซึ่งเป็นผลจากการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน
๔. ให้ข้อมูล เอกสาร หลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน และเตรียมความพร้อมอื่นๆ เพื่อการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายนอก
๕. ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของ สมศ. และหน่วยงานต้นสังกัด

๒.๒ การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยนครพนม

มหาวิทยาลัยนครพนมจัดอยู่ในกลุ่มสถาบันที่ ๒ คือกลุ่มสถาบันเน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม เป็นกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่ได้ปฏิบัติตามพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาโดยการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ ผลิตบัณฑิตระดับสูงในบางสาขาวิชาและเน้นการพัฒนาสังคม โดยการประยุกต์ความรู้เพื่อบริการวิชาการ/วิชาชีพแก่สังคม

วิทยาลัยฯ ได้ดำเนินการตามองค์ประกอบคุณภาพ ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กำหนด มีจำนวน ๕ องค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

- องค์ประกอบที่ ๑ ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ
- องค์ประกอบที่ ๒ การเรียนการสอน
- องค์ประกอบที่ ๓ กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา
- องค์ประกอบที่ ๔ การวิจัย
- องค์ประกอบที่ ๕ การบริการทางวิชาการแก่สังคม
- องค์ประกอบที่ ๖ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ ๗ การบริหารและการจัดการ

องค์ประกอบที่ ๘ การเงินและงบประมาณ

องค์ประกอบที่ ๙ ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

ภายในองค์ประกอบคุณภาพทั้ง ๙ องค์ประกอบ มีจำนวนตัวบ่งชี้ทั้งหมด ๔๐ ตัวบ่งชี้

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย แบ่งออกเป็น ๒ ส่วนคือ

๑. การประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยฯ

๑.๑ ระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยฯ มีการกำหนดนโยบาย แผนงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยโดยการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัย อีกทั้งเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินงาน ควบคุม กำกับ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

๑.๒ มีการกำหนดมาตรฐาน และตัวบ่งชี้ของวิทยาลัยฯ ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา ระดับอุดมศึกษา และเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยครอบคลุมปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพอย่างครบถ้วน ซึ่งนำมาทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการจัดการศึกษา และผลผลิต สามารถรองรับการประเมินคุณภาพภายนอก โดยได้นำมาตรฐาน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพสำหรับการประเมินคุณภาพภายในของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มาใช้เป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งได้พัฒนามาตรฐานและเกณฑ์ตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาให้ครอบคลุมมาตรฐาน และตัวบ่งชี้ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) องค์ประกอบและเกณฑ์สำคัญของสภาวิชาชีพรวมทั้งกรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา

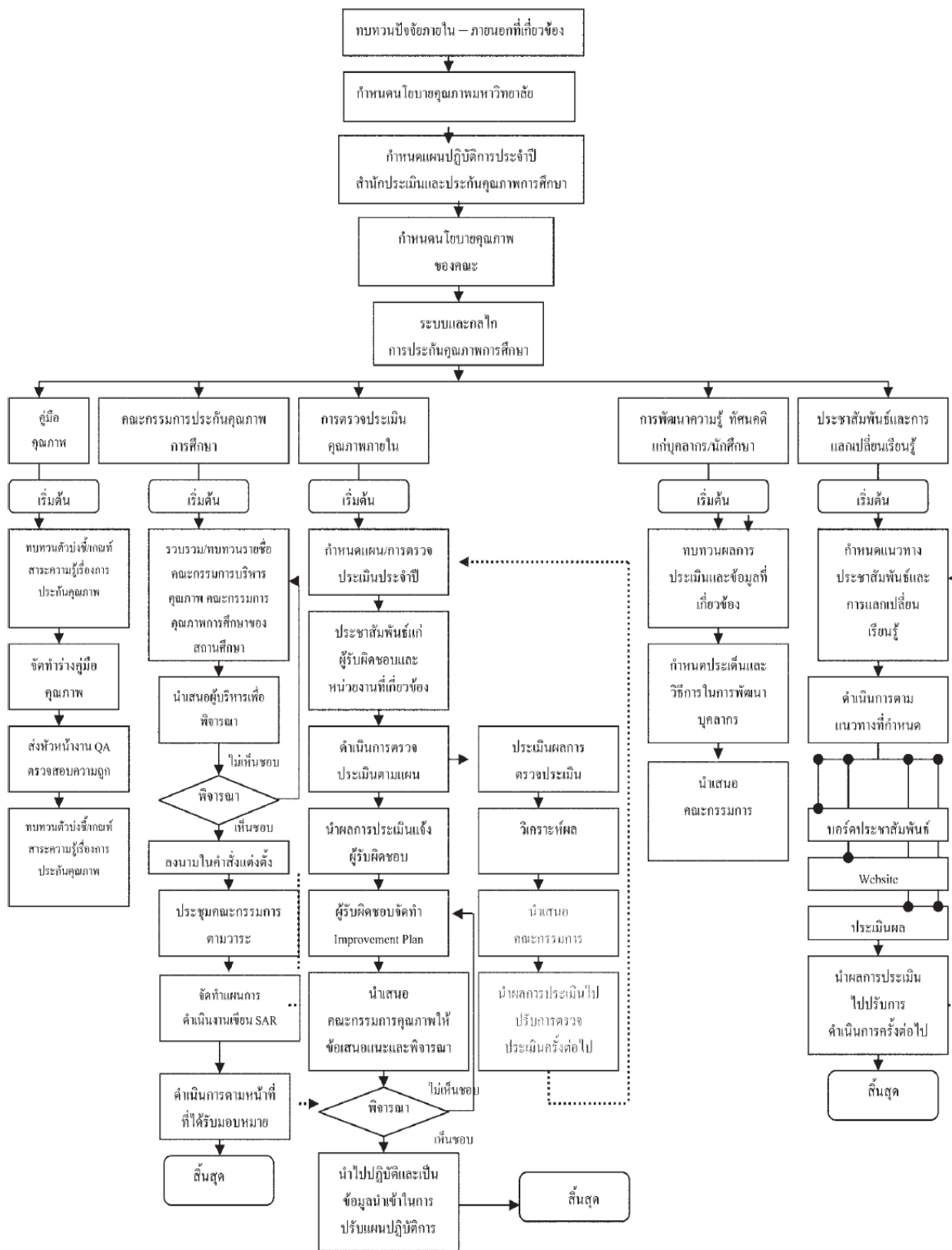
๑.๓ มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่สมบูรณ์ประกอบด้วย การพัฒนาคุณภาพ การตรวจติดตามคุณภาพ และการประเมินคุณภาพอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี โดยส่งเสริมให้บุคลากร ในมหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมในการเขียนรายงานการประเมินตนเองและจัดทำเป็นรายงานการประเมินตนเองระดับคณะ และพัฒนาเป็นผู้ประเมินคุณภาพภายใน เพื่อให้สามารถเสนอแนะแนวทางพัฒนาที่เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยได้รับการพัฒนาอบรมผู้ประเมินคุณภาพภายใน พร้อมทั้งจัดให้มีการประเมินคุณภาพภายใน โดยคณะกรรมการผู้ประเมินคุณภาพภายในของวิทยาลัยฯ ปีละ ๑ ครั้ง

๑.๔ มีการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่เหมาะสม

๑.๕ มีการนำเอาผลการประเมินคุณภาพภายในมาพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานตามพันธกิจให้เกิดผลดี โดยมหาวิทยาลัยได้นำเอาผลจากการประเมินคุณภาพภายในมาพัฒนาปรับปรุงการ

ดำเนินงานตามพันธกิจให้เกิดผลดี โดยผู้บริหารเห็นความสำคัญและได้ผลักดันให้บุคลากรทุกระดับมีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินคุณภาพภายในและภายนอกมาพิจารณาปรับปรุงการดำเนินงาน สนับสนุนให้ติดตามความเคลื่อนไหวการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เพื่อพัฒนา เกณฑ์และตัวบ่งชี้คุณภาพให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา

วิธีการดำเนินงานที่ตอบสนองระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยนครพนม

๒.๓ คำจำกัดความที่เกี่ยวข้อง

สถาบันอุดมศึกษา หมายถึง วิทยาลัย สถาบัน มหาวิทยาลัย หรือ หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ทั้งของรัฐและเอกชนที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาต่ำกว่าปริญญา และ/หรือระดับปริญญา ในที่นี้ได้แก่ สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และสถาบันเฉพาะทางสังกัดกระทรวงอื่นๆ

๒.๔ นิยามของกลุ่มสถาบัน

มหาวิทยาลัยนครพนมจัดอยู่ในกลุ่มสถาบันที่ ๒ คือกลุ่มสถาบันเน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม เป็นกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่ได้ปฏิบัติพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาโดยการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ ผลิตบัณฑิตระดับสูงในบางสาขาวิชาและเน้นการพัฒนาสังคม โดยการประยุกต์ความรู้เพื่อบริการวิชาการ/วิชาชีพแก่สังคม

การกำหนดมาตรฐานการศึกษามหาวิทยาลัยนครพนม ต้องให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ ควรยึดหลักตามพันธกิจของอุดมศึกษา ๔ ประการ อันได้แก่ การผลิตบัณฑิต การวิจัยการบริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม รวมทั้งจะต้องมีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งบทบาทในการกำหนดมาตรฐานอุดมศึกษานี้ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติกำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการการอุดมศึกษากระทรวงศึกษาธิการ

บทที่ ๓

องค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้ เกณฑ์การประเมิน

มหาวิทยาลัยนครพนม และระดับคณะ

มหาวิทยาลัยนครพนม ได้ดำเนินการตามองค์ประกอบคุณภาพ ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด มีจำนวน ๕ องค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

องค์ประกอบที่ ๑ ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ

องค์ประกอบที่ ๒ การเรียนการสอน

องค์ประกอบที่ ๓ กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา

องค์ประกอบที่ ๔ การวิจัย

องค์ประกอบที่ ๕ การบริการทางวิชาการแก่สังคม

องค์ประกอบที่ ๖ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ ๗ การบริหารและการจัดการ

องค์ประกอบที่ ๘ การเงินและงบประมาณ

องค์ประกอบที่ ๙ ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

ภายในองค์ประกอบคุณภาพทั้ง ๕ องค์ประกอบ มีจำนวนตัวบ่งชี้ทั้งหมด ๔๐ ตัวบ่งชี้ ซึ่งประกอบด้วยตัวบ่งชี้ของ สกอ. และ มนพ. (มหาวิทยาลัยนครพนม) ดังแสดงรายละเอียด ในตารางที่ ๓.๑

ตารางที่ ๓.๑ รายละเอียดจำนวนตัวบ่งชี้แยกตามตัวบ่งชี้ของ สกอ. และ มนพ.

องค์ประกอบที่	ตัวบ่งชี้ สกอ.	ตัวบ่งชี้ วทบ.
๑	๒	-
๒	๑๑	๑
๓	๒	-
๔	๔	-
๕	๕	-
๖	๑	-
๗	๕	-
๘	๒	-
๙	๓	-
รวมทั้งหมด	๓๕	๑

๓.๑ องค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้ เกณฑ์การประเมิน

องค์ประกอบที่ ๑ ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ

หลักการ

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งมีปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ ที่ได้กำหนดมาตั้งแต่เริ่มตั้งสถาบัน และอาจปรับเปลี่ยนได้ ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ควรระบุให้ชัดเจน ให้สมาชิกทุกกลุ่มในสถาบันได้รับทราบทั้งอาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา ตลอดจนผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้ใช้บริการและสังคมโดยรวม ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ควรสอดคล้องกัน และเป็นแนวทางการดำเนินงาน สนับสนุนภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ (ถ้ามี) และสถาบันต้องจัดทำแผนกลยุทธ์ และแผนดำเนินงาน ที่ชัดเจนเพื่อให้บรรลุปรัชญา ปณิธาน และวัตถุประสงค์ของสถาบันและให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของประเทศและการเปลี่ยนแปลง ของกระแสโลก

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๑. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
 ๓. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
 ๔. มาตรฐานการศึกษาของชาติ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
 ๕. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
 ๖. มาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)
 ๗. หลักการอุดมศึกษา
 ๘. ยุทธศาสตร์และแผนงานวิจัยแบบบูรณาการระยะปานกลาง (พ.ศ.๒๕๔๘ - ๒๕๕๐) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๒ ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- ๑.๑ มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนมีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์แผนการดำเนินงานและมีการกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้ครบทุกภารกิจ
- ๑.๒ ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของการทำงานที่กำหนด

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ : มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนมีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนดำเนินงานและมีการกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้ครบทุกภารกิจ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ใช้ปีงบประมาณ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษามีภารกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ในการดำเนินภารกิจหลักแต่ละด้านต้องคำนึงถึงหลักการของการศึกษาระดับอุดมศึกษา มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ ตลอดจนมาตรฐานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง รวมถึงยุทธศาสตร์ด้านต่าง ๆ ของชาติ ดังนั้น ในการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนการพัฒนากลยุทธ์และแผนดำเนินงานเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานของสถาบัน จึงจำเป็นต้องให้สอดคล้องกับหลักการและมาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องที่ระบุข้างต้น อีกทั้งต้องคำนึงถึงทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานของสถาบันเป็นไปอย่างมีคุณภาพในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับของสังคม

แนวปฏิบัติที่ดี :

๑. มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน และมีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนดำเนินงานและแผนปฏิบัติการประจำปีให้สอดคล้องซึ่งกันและกัน และสอดคล้องกับภารกิจหลักของสถาบัน หลักการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ (ถ้ามี) ยุทธศาสตร์ของชาติในด้านต่าง ๆ ตลอดจนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๒. มีการกำหนดตัวบ่งชี้ (KPI) ของการดำเนินงาน ตลอดจนกำหนดเป้าหมาย (target) ของแต่ละตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้ครบทุกภารกิจ (การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม)

๓. มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้เป็นประจำอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง และรายงานต่อผู้บริหารระดับสถาบันและต่อที่ประชุมสภาสถาบัน

๔. มีการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างกลยุทธ์ แผนดำเนินงาน เป้าประสงค์ (goal) เป้าหมาย (target) กับสภาพการณ์ในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตอย่างสม่ำเสมอ

๕. มีการนำผลการประเมินและการวิเคราะห์ในข้อ ๓ และ ๔ มาปรับปรุงกลยุทธ์และแผนดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

๑. ปรัชญาหรือปณิธานของสถาบัน

๒. แผนกลยุทธ์ แผนดำเนินงาน และแผนปฏิบัติการประจำปีของสถาบัน

* **กลยุทธ์** หมายถึง แผนกลยุทธ์ซึ่งเป็นแผนระยะยาว โดยทั่วไปมักใช้เวลา ๕ ปี เป็นแผนที่กำหนดทิศทางการพัฒนาของสถาบัน จากแผนกลยุทธ์นำมาจัดทำแผนดำเนินการหรือแผนปฏิบัติการหรือแผนประจำปี ซึ่งเป็นแผนการทำงานเป็นเวลา ๑ ปี ในแผน ๑ ปีนี้จะมีรายละเอียดโครงการกิจกรรม ผู้รับผิดชอบงบประมาณ ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการดำเนินงานตามโครงการหรือกิจกรรม และค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้ที่กำหนดว่าจะต้องทำให้ได้ การบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ดังกล่าวนี้จะนำไปคำนวณตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒ ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงานที่กำหนด

๑.เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าสถาบันมีกลไกการดำเนินงานเพื่อกำหนดปรัชญา หรือปณิธาน กลยุทธ์ แผนดำเนินงาน และแผนปฏิบัติการประจำปีของสถาบัน

๔.รายงานการวิเคราะห์ความสอดคล้องของปรัชญา ปณิธาน และกลยุทธ์กับการกิจหลักของสถาบัน

*โดยมีภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา มี ๔ ภารกิจได้แก่ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมหลักการอุดมศึกษา มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ (ถ้ามี) มาตรฐานการศึกษาของชาติ ยุทธศาสตร์ด้านต่าง ๆ ของชาติ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๕.รายชื่อตัวบ่งชี้และเป้าหมายความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนทุกภารกิจ ได้แก่ ด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

๖.เอกสารรายงานผลการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของสถาบัน

๗.เอกสารหรือรายงานการประชุมที่แสดงให้เห็นว่า สถาบันมีการรายงานการดำเนินงาน ตัวบ่งชี้นี้ต่อผู้บริหารระดับสถาบันและต่อที่ประชุมสภาสถาบัน

๘.เอกสารการวิเคราะห์และปรับปรุงกลยุทธ์ให้ทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตอย่างสม่ำเสมอ

* **“อย่างสม่ำเสมอ”** หมายถึง มีการดำเนินการในช่วงเวลาที่ควรดำเนินการทุกครั้ง นั่นคือมีการวิเคราะห์แผนการดำเนินงานกับแผนกลยุทธ์ทุกปี เนื่องจากแผนการดำเนินงานเป็นแผนที่จัดทำเป็นรายปี ส่วนการวิเคราะห์ความสอดคล้องกับแผนของชาติ และสภาพการณ์ปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคต ดำเนินการเมื่อมีการปรับเปลี่ยนแผนของชาติ หรือเมื่อสภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง มีการเปลี่ยนแปลงที่กระทบต่อการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๑.๑ มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนมีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนการดำเนินงานและมีการกำหนด ตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการ ดำเนินงานตามแผนให้ครบทุกภารกิจ	๑) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ไม่ครบ ๕ ข้อแรก ๒) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ เท่ากับ ๕ - ๖ ข้อแรก ๓) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ครบทุกข้อ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

๑. มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน
 ๒. มีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนการดำเนินงานและแผนปฏิบัติการประจำปี ให้สอดคล้องกันและกันและสอดคล้องกับภารกิจหลักของสถาบัน ยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาของชาติ
 ๓. มีการกำหนดตัวบ่งชี้ของการดำเนินงาน และกำหนดเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงาน
 ๔. มีการดำเนินการตามแผนครบทุกภารกิจ
 ๕. มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารและสภาสถาบัน
 ๖. มีการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างกลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน เป้าประสงค์ เป้าหมายกับยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาของชาติ ตลอดจนสภาพการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตอย่างสม่ำเสมอ
 ๗. มีการนำผลการประเมินและผลการวิเคราะห์มาปรับปรุงกลยุทธ์และแผนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง
- * “อย่างต่อเนื่อง” หมายถึง มีการนำผลการประเมินและผลการวิเคราะห์ในเกณฑ์มาตรฐานระดับ ๕ และระดับ ๖ มาปรับปรุงแผนการดำเนินงานทุกปี เริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๐

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
มีการดำเนินการ ไม่ครบ ๕ ข้อแรก	มีการดำเนินการ ๕ - ๖ ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒ ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงานที่กำหนด

การคิดรอบปี : ใช้ปีงบประมาณ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

พิจารณาจากระดับความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายแต่ละตัวบ่งชี้ที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติงานของสถาบันอุดมศึกษา โดยประเด็นของการประเมินผล ได้แก่ ด้านมาตรฐานคุณภาพบัณฑิต ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ด้านการบริการวิชาการ และด้านงานอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องดังนี้

๑. เอกสารการกำหนดรายการตัวบ่งชี้ของแผนการปฏิบัติงานในรอบปีงบประมาณเป้าหมายในแต่ละตัวบ่งชี้และผลการดำเนินงานในตัวบ่งชี้เหล่านั้น

* ตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงานที่กำหนด หมายถึง ตัวบ่งชี้ของการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีที่กำหนดโดยสถาบัน ตามที่ระบุในเกณฑ์มาตรฐานระดับ ๓ ของตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑

๒. เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงกลไกเพื่อประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติงานประจำปี

๒.๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ คณะทำงาน หรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ

๒.๒ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลผลการดำเนินงานของตัวบ่งชี้และความเชื่อถือได้ของข้อมูลที่ได้รับ รวมถึงระบบการเก็บรักษาและดูแลเอกสารหรือข้อมูล

๒.๓ การมีส่วนร่วมของผู้บริหารระดับสูงของสถาบัน

หมายเหตุ : การคิดร้อยละตัวบ่งชี้นี้คำนวณมาจาก

$$\frac{\text{จำนวนตัวบ่งชี้ตามแผนปฏิบัติการประจำปีที่ปฏิบัติได้บรรลุเป้าหมาย}}{\text{* จำนวนตัวบ่งชี้ทั้งหมดของกิจกรรมตามแผนปฏิบัติการประจำปี}} \times 100$$

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๑.๒ ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงานที่กำหนด	๑) ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงานที่กำหนด เท่ากับ ๖๐ - ๗๔ ๒) ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงานที่กำหนด เท่ากับ ๗๕ - ๘๕ ๓) ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงานที่กำหนด เท่ากับ ๘๐-๑๐๐

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
บรรลุเป้าหมายร้อยละ ๖๐-๗๔	บรรลุเป้าหมายร้อยละ ๗๕-๘๕	บรรลุเป้าหมายร้อยละ ๘๐-๑๐๐

องค์ประกอบที่ ๒ การเรียนการสอน**หลักการ**

การบริหารกิจการวิชาการ (academic affair) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาชีพตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น ภารกิจดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับการกำหนดปัจจัยป้อนเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนดประกอบด้วยคณาจารย์ที่มีปริมาณ และคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร มีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่อาศัยหลักการร่วมมือร่วมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งองค์กรภายในและภายนอกสถาบัน นอกจากนี้ ยังต้องมีการวางระบบและกลไกการประกันคุณภาพการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

การคิดรอบปี : ใช้ปีการศึกษา (ใช้ปีการศึกษาสำหรับทุกตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบที่ ๒)

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๑๒ ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

๒.๑ มีระบบและกลไกในการพัฒนาและบริหารหลักสูตร

๒.๒ มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

๒.๓ มีโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนซึ่งบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกมีส่วนร่วม

๒.๔ จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

๒.๕ สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ

๒.๖ สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์

๒.๗ มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์

๒.๘ มีระบบและกลไกสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

๒.๘ ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำและการประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี

๒.๑๐ ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์

๒.๑๑ ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต

๒.๑๒ ร้อยละของนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ ๕ ปี ที่ผ่านมาที่ได้รับ การประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและ วัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือนานาชาติ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ มีระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจและความพร้อมของสถาบัน ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการทางด้านวิชาการและวิชาชีพของสังคม มีการประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ มีการวางระบบและกลไกบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ และมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

แนวปฏิบัติที่ดี :

๑. สถาบันมีระบบและกลไกในการเปิดหลักสูตรใหม่หรือปิดหลักสูตรเดิมให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของสถาบัน ตลอดจนสอดคล้องกับกรอบความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตและสังคมส่วนรวม ทั้งนี้โดยกำหนดเป้าหมายการผลิตบัณฑิตทุกหลักสูตรไว้ในแผนการผลิตบัณฑิตของสถาบัน

๒. สถาบันมีการจัดเตรียมความพร้อมก่อนจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรใหม่ให้ อย่างน้อยเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานและเกณฑ์มาตรฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

๓. สถาบันจัดระบบและกลไกการพัฒนาและประกันคุณภาพให้เป็นไปตามเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตร โดยคำนึงถึงประเด็นต่อไปนี้ ได้แก่ การกำหนดทิศทางและวัตถุประสงค์หลักสูตร การบริหารกิจการของหลักสูตร การดูแลให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา การประเมินและการพัฒนา หลักสูตร การบริหารทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน การบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล และการใช้ระบบสารสนเทศในการบริหารหลักสูตร

๔. มีการรายงานและวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินงานหลักสูตรระดับต่าง ๆ ประจำปี การศึกษา เช่น ร้อยละของหลักสูตรที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานครบทุกข้อ ร้อยละของบัณฑิตที่ผลิตได้ตรงตามแผน ร้อยละของบัณฑิตที่ทำงานตรงสาขา ทั้งนี้ เพื่อนำมาปรับปรุงการบริหารกิจการ หลักสูตรก่อนรับนักศึกษาใหม่

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. เอกสาร หลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าสถาบันมีแผนการผลิตบัณฑิตและมีระบบกลไกในการพัฒนาบริหารหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร โดยคำนึงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และความ

ต้องการของสังคม ตลอดจนคุณภาพและมาตรฐานในการจัดการเรียนการสอน

๒. เอกสารหลักฐานที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิต ภาวะการณ์มีงานทำและการทำงานตรงสาขาของบัณฑิต

๓. หลักฐานการประกันคุณภาพหลักสูตร ใน ๔ ประเด็น คือ การบริหารหลักสูตรทรัพยากร ประกอบการเรียนการสอน การสนับสนุนและการให้คำแนะนำนักศึกษา และความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม และหรือความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๒.๑ มีระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร	๑) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ไม่ครบ ๕ ข้อแรก ๒) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ เท่ากับ ๕ ข้อแรก ๓) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ เท่ากับหรือมากกว่า ๖ ข้อแรก

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

๑. มีระบบและกลไกการเปิดและปิดหลักสูตร

๒. มีการกำหนดเป้าหมายการผลิตบัณฑิตทุกหลักสูตรในแผนการผลิตบัณฑิต

๓. มีการเตรียมความพร้อมก่อนการเปิดหลักสูตรใหม่และการปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรทุกเรื่อง

๔. มีการวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินการทุกหลักสูตรประจำปีการศึกษา เช่น ร้อยละของหลักสูตรที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ร้อยละของบัณฑิตที่ทำงานตรงสาขา

๕. มีการนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินการหลักสูตรประจำปีการศึกษาไปปรับปรุงหลักสูตร และหรือปรับปรุงระบบและกลไกการบริหารหลักสูตร

๖. หลักสูตรที่เปิดสอนทุกหลักสูตรได้มาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานทุกเรื่อง และมีการประกันคุณภาพหลักสูตรครบทุกประเด็นตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร

* **หลักสูตรที่ได้มาตรฐาน** หมายถึง หลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนในรอบปีการศึกษาที่ทำการประเมิน ที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ของ สกอ.

๘. หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัย (ปริญญาโท เฉพาะ แผน (ก) และ ปริญญาเอก) ที่เปิดสอนมีจำนวนมากกว่าร้อยละ ๕๐ ของจำนวนหลักสูตรทั้งหมด

* การนับหลักสูตรปริญญาโท แผน ก. ให้นับหลักสูตรที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในรอบปี การศึกษาที่ทำการประเมิน (ทั้งนี้ การนับหลักสูตรทั้งหมดให้นับหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนทุกระดับปริญญา โดยนับรวมหลักสูตรที่งดรับนักศึกษา แต่ไม่นับรวมหลักสูตรที่สภาสถาบันอนุมัติให้ปิดดำเนินการแล้ว)

สูตรการคำนวณ

หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัย (ปริญญาโท เฉพาะแผน (ก) และปริญญาเอก) <hr/> หลักสูตรที่เปิดสอนทั้งหมด	X ๑๐๐
---	-------

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
มีการดำเนินการ ไม่ครบ ๕ ข้อแรก	มีการดำเนินการ ๕ - ๖ ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและยืดหยุ่น ตลอดจนการจัดกระบวนการ การเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างเฉพาะตัวของนักศึกษาเป็นสิ่งที่สำคัญมากต่อความกระหายใคร่รู้และต่อสมรรถนะในการแสวงหาความรู้ของนักศึกษา เช่น การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ค้นคว้าวิจัยโดยอิสระในรูปโครงการวิจัยส่วนบุคคล การจัดให้มีชั่วโมงเรียนในการปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ รวมทั้งมีการฝึกประสบการณ์ภาคสนามอย่างพอเพียง มีการจัดสัมมนา จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ จัดทำโครงการ มีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet) และมีห้องสมุดและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เพียงพอที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง

* กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การจัดการศึกษาที่ ถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด เป็นกระบวนการจัดการศึกษาที่ต้องเน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้และพัฒนาความรู้ได้ด้วยตนเองหรือรวมทั้งมีการฝึกและปฏิบัติในสภาพจริงของการทำงาน มีการเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับสังคมและการประยุกต์ใช้ มีการจัดกิจกรรมและกระบวนการให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินและสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ

นอกจากนี้ต้องส่งเสริมผู้เรียนให้สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ โดยสะท้อนจากที่นักศึกษาสามารถเลือกเรียนรายวิชา หรือเลือกทำโครงการที่สนใจ

แนวทางปฏิบัติที่ดี :

๑. มีการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พร้อมทั้งมีการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนอาจมีรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ดังต่อไปนี้ การเรียนรู้จากกรณีปัญหา (Problem-Based Learning : PBL) การเรียนรู้เป็นรายบุคคล (Individual Study) การเรียนรู้แบบสรคณิยม (Constructivism) การสอนแบบเอส ไอ พี การเรียนรู้แบบแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง (Self - Study) การเรียนรู้จากการทำงาน (Work – Based Learning) การเรียนรู้ที่เน้นการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ (Research – Based Learning) การเรียนรู้ที่ใช้วิธีสร้างผลงานจากการตกผลึกทางปัญญา (Crystal – Based Approach)

๒. การเรียนการสอนยึดหลักการมีปฏิสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์และระหว่างนักศึกษากับนักศึกษาทั้งในและนอกห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น

๓. มีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ แต่ยืดหยุ่นและหลากหลายสามารถตอบสนองความต้องการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งความยืดหยุ่นด้านช่วงเวลาเรียน และหรือด้านตำแหน่งและสถานที่เรียนและหรือด้านวิธีการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล และหรือด้านอื่น ๆ

๔. มีการติดตามผลการเรียน ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และนำมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

๑. เอกสารหลักสูตร แผนการสอน ประมวลรายวิชา บทเรียน e-learning
๒. เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อาทิ สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน คอมพิวเตอร์ ระบบเครือข่าย คอมพิวเตอร์งบประมาณสนับสนุน ตารางการเปิดให้บริการนักศึกษาใช้ห้องสมุดและห้องคอมพิวเตอร์ทุกวัน
๓. แฟ้มประวัตินักศึกษา ผลงานของนักศึกษาตลอดจนกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
๔. เอกสารการสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และหลักฐานการนำผลที่ได้มาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน
๕. สถิติข้อมูลหรือรายงานผลการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เช่น จำนวนคณาจารย์ที่ได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเป้าหมายของการจัดการศึกษาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำนวน หน่วยกิต หรือจำนวนชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติ จำนวนวิชาที่ทำ senior project วิชาสัมมนาหรือวิชาที่มอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง จำนวนชั่วโมงภาคสนาม จำนวนโปรแกรมหรือรายวิชาที่เป็นวิชาเลือกเสรี จำนวนรายวิชาที่มีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ผลการวิเคราะห์ศักยภาพของผู้เรียนเป็นรายบุคคล เป็นต้น
๖. รายงานการประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนและอิงพัฒนาการของผู้เรียน
๗. ผลงานอาจารย์ที่เป็นงานวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อและการเรียนรู้ของผู้เรียนและนำไปใช้พัฒนาผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๒.๒ มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	๑) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ไม่ครบ ๕ ข้อแรก ๒) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์เท่ากับ ๕-๖ ข้อแรก ๓) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ครบทุกข้อ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

๑. มีกลไกการให้ความรู้ความเข้าใจกับอาจารย์ผู้สอนถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการศึกษาทุกหลักสูตร
๒. มีการออกแบบการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกหลักสูตร
๓. มีการใช้สื่อและเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมในการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทุกหลักสูตร

๔. มีการจัดการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่นและหลากหลาย ที่จะสนองต่อความต้องการของผู้เรียน

๕. มีการประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนและอิงพัฒนาการของผู้เรียนทุกหลักสูตร

* มีการประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนและอิงพัฒนาการของผู้เรียนทุกหลักสูตร หมายถึง มีวิธีการประเมินผลการเรียนของนักศึกษาและการสอนของอาจารย์ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ในรายวิชานั้น โดยมีการวิเคราะห์พัฒนาการของผู้เรียนประกอบ (ดูจาก Port Folio ผู้เรียน)

๖. มีการประเมินผลความพึงพอใจของผู้เรียนในเรื่องคุณภาพการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้อุหลักสูตร

๗. มีระบบการปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องทุกหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
มีการดำเนินการไม่ครบ ๕ ข้อแรก	มีการดำเนินการ ๕ - ๖ ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓ : มีโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนซึ่งบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกมีส่วนร่วม

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๕ ได้ระบุถึงการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง มีการเรียนรู้จากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายเพื่อร่วมพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ สถาบันจึงควรให้บุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยจัดโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ตั้งแต่ช่วยในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร ช่วยในการเรียนการสอน และการฝึกงาน ตลอดจนเรียนรู้กรณีศึกษาต่าง ๆ

แนวปฏิบัติที่ดี

๑. แสวงหาบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกมาสนับสนุนการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอน

๒. จัดหลักสูตรที่ทันสมัย มีโครงสร้างหลักสูตรที่ทำให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่นำไปใช้ในการปฏิบัติได้จริง โดยร่วมมือกับบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอก

๓. ติดตามตรวจสอบและประเมินกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้รับการสนับสนุนจากภายนอกสถาบัน

๔. นำผลประเมินไปปรับปรุงการมีส่วนร่วมของบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกในการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

๑. โครงการหรือกิจกรรมที่มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้รู้ในชุมชนมาช่วยในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน การเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร การฝึกงานและการปฏิบัติงานในองค์กรภายนอก

๒. แผนการสอนที่ระบุการสนับสนุนของบุคคล องค์กรและชุมชนภายนอก

๓. รายละเอียดการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงานและประเมินผลการปฏิบัติงานของโครงการหรือกิจกรรมในข้อ ๑

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๒.๓ มีโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียน การสอนซึ่งบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกมีส่วนร่วม	๑) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ไม่ครบ ๔ ข้อแรก ๒) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ เท่ากับ ๔ ข้อแรก ๓) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ครบทุกข้อ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

๑. มีระบบและกลไกที่กำหนดให้ผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้รู้ในชุมชนมาช่วยในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรทุกหลักสูตร

๒. มีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่นำไปใช้ในการปฏิบัติได้จริง โดยผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้รู้ในชุมชนมีส่วนร่วมทุกหลักสูตร

๓. มีการจัดโครงการ กิจกรรมทางการศึกษาทั้งที่กำหนดและไม่กำหนดในหลักสูตร โดยความร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานภายนอก

๔. การติดตาม ตรวจสอบและประเมินกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ทรงคุณวุฒิหรือชุมชนภายนอกสถาบันทุกหลักสูตร

๕. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการมีส่วนร่วมของบุคคล องค์กร และชุมชน ภายนอกในการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนทุกหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
มีการดำเนินการ ไม่ครบ ๔ ข้อแรก	มีการดำเนินการ ๔ ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๔ : จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การจัดการศึกษาเพื่อให้เกิดคุณภาพนั้น ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะต้องคำนึงถึง คือ ส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา ซึ่งจะต้องมีความสอดคล้องกับศาสตร์ในแต่ละสาขาวิชาและลักษณะการเรียนการสอนที่ใช้ด้วยสัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษายังมีความเชื่อมโยงกับการวางแผนต่าง ๆ อาทิ เป้าหมายการผลิตบัณฑิต การวางแผนอัตรากำลังและภาระงานอาจารย์ รวมทั้งทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการเรียนการสอน ตัวบ่งชี้นี้ต้องการทราบสัดส่วนของนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

* อาจารย์ประจำ หมายถึง อาจารย์เฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารอ้างอิงที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้นี้ให้ใช้ตัวเลขจำนวนอาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานจริงและตัวเลขนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่ารวมทั้งภาคปกติ และภาคพิเศษ โดยปรับค่าจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าระดับบัณฑิตศึกษาเป็นจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าระดับปริญญาตรี

การปรับค่าดังกล่าวมีวิธีการดังที่ปรากฏในตารางและตัวอย่างต่อไปนี้ (ในตารางดังกล่าวประกอบด้วยสองส่วนคือ ตัวปรับค่าและเกณฑ์มาตรฐานระหว่างอาจารย์ต่อนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าในแต่ละกลุ่มสาขาวิชามาตรฐานสากล ๑ (International Standard Classification of Education : ISCED)

ตารางที่ ๓.๒ ตัวปรับค่า FTES ในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกให้เป็นหน่วยวัดเดียวกับ FTES ระดับปริญญาตรี และเกณฑ์มาตรฐานของ FTES ระดับปริญญาตรีต่อ จำนวนอาจารย์ประจำ

สาขา	ตัวปรับค่า (นำไปคูณกับค่า FTES ระดับบัณฑิตศึกษา)	เกณฑ์มาตรฐานของ FTES ระดับปริญญาตรี ต่อ จำนวนอาจารย์ประจำ
๑. วิทยาศาสตร์สุขภาพ	๑	๘ : ๑
๒. วิทยาศาสตร์กายภาพ	๒	๒๐ : ๑
๓. วิศวกรรมศาสตร์	๒	๒๐ : ๑
๔. สถาปัตยกรรมศาสตร์ และการผังเมือง	๑	๘ : ๑
๕. เกษตร ป่าไม้และประมง	๒	๒๐ : ๑
๖. บริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์ บัญชี การจัดการ การท่องเที่ยว เศรษฐศาสตร์	๑.๘	๒๕ : ๑
๗. ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์	๑.๕	๒๕ : ๑
๘. ศิลปกรรมศาสตร์ วิจิตรศิลป์และ ประยุกต์ศิลป์	๑.๘	๘ : ๑
๙. สังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์	๑.๘	๒๕ : ๑

ตัวอย่างในการปรับค่านักศึกษาเต็มเวลาในระดับบัณฑิตศึกษาเป็นระดับปริญญาตรี

นักศึกษาเต็มเวลาในหน่วยนับปริญญาตรี	
๑. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	= FTES ระดับปริญญาตรี + FTES ระดับบัณฑิตศึกษา
๒. กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพ	= FTES ระดับปริญญาตรี + (๒ × FTES ระดับบัณฑิตศึกษา)
๓. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	= FTES ระดับปริญญาตรี + (๑.๘ × FTES ระดับบัณฑิตศึกษา)

* ๑. เกณฑ์มาตรฐานของ FTES ระดับปริญญาตรีต่อจำนวนอาจารย์ประจำในกลุ่มสาขาวิชาให้ใช้ตามที่กำหนดในตารางหน้า ๓๑ หนังสือคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา หรือตามเกณฑ์วิชาชีพที่มีการกำหนดโดยสภาวิชาชีพ (มีหลักฐานชัดเจน)

* ๒. ในการคำนวณเพื่อหาค่าร้อยละของความเบี่ยงเบนระหว่างจำนวน FTES ต่ออาจารย์ประจำกับเกณฑ์มาตรฐานในระดับกลุ่มสาขาวิชา ใช้สูตรการคำนวณและเกณฑ์การประเมินเหมือนเดิมตามที่ปรากฏในหน้า ๓๑ – ๓๒ หนังสือคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา

หน่วยกิตนักศึกษา (Student Credit Hours : SCH) หมายถึง ผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนกับจำนวนหน่วยกิตของแต่ละรายวิชาที่ภาควิชาหรือคณะนั้นเปิดสอน สำหรับเกณฑ์มาตรฐานของจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาระดับปริญญาตรีต่อจำนวนอาจารย์ประจำในระดับสถาบันให้ใช้หลักเกณฑ์ดังนี้

$$\begin{array}{l} \text{เกณฑ์มาตรฐานของ FTES ต่ออาจารย์ประจำ} \\ \text{ของสถาบัน (เป็นค่าเฉลี่ยของสถาบันโดย} \\ \text{ถ่วงน้ำหนักด้วยเกณฑ์} \\ \text{จำนวน FTES ของแต่ละสาขา} \end{array} = \frac{\begin{array}{l} (\text{เกณฑ์มาตรฐานของ FTES ต่ออาจารย์ประจำของกลุ่ม} \\ \text{สาขาที่ ๑}) \times (\text{FTES ของกลุ่มสาขาที่ ๑}) + (\text{เกณฑ์มาตรฐาน} \\ \text{ของ FTES ต่ออาจารย์ประจำของกลุ่มสาขาที่ ๒}) \times (\text{FTES} \\ \text{ของกลุ่มสาขาที่ ๒}) + (\text{เกณฑ์มาตรฐานของ FTES ของกลุ่ม} \\ \text{สาขาที่...n}) \times (\text{FTES ของกลุ่มสาขาที่...n}) \end{array}}{\text{ผลรวมของ FTES ทุกกลุ่มสาขาวิชาของสถาบัน}}$$

* กล่าวคือ เกณฑ์การประเมิน ให้พิจารณาจากร้อยละของจำนวนคณะหรือ หน่วยงานจัดการเรียนการสอนที่เทียบเท่าที่ได้มาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนด (คะแนน ๓) โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐ – ๘๕	ร้อยละ ๑๐๐

สูตรในการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนคณะหรือหน่วยงานจัดการเรียนการสอนที่เทียบเท่าที่ได้คะแนน ๓ คะแนน}}{\text{จำนวนคณะหรือหน่วยงานจัดการเรียนการสอนที่เทียบเท่าทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

หมายเหตุ : การหาค่าร้อยละของความแตกต่างระหว่างจำนวน FTES ต่ออาจารย์ประจำของสถาบันกับเกณฑ์มาตรฐานเฉลี่ยที่คำนวณข้างต้น

$$\text{ร้อยละของความแตกต่าง} = \frac{\text{จำนวน FTES ต่ออาจารย์ประจำของสถาบัน} - \text{เกณฑ์มาตรฐานเฉลี่ย}}{\text{เกณฑ์มาตรฐานเฉลี่ย}} \times 100$$

หรือ หน่วยกิตนักศึกษา (Student Credit Hours : SCH) หมายถึง ผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนกับจำนวนหน่วยกิตของแต่ละรายวิชาที่ภาควิชาหรือคณะนั้นเปิดสอน

$$\text{FTES (ระดับปริญญาตรี)} = \text{SCH}/36$$

$$\text{FTES (บัณฑิตศึกษา)} = \text{SCH}/24$$

สูตรการคำนวณ FTES :

$$\frac{\text{ผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนกับจำนวนหน่วยกิตที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียน}}{\text{จำนวนหน่วยกิตที่เรียนเต็มเวลาในหนึ่งปีการศึกษา}}$$

สูตรการคำนวณ FTES ต่ออาจารย์ประจำ :

$$\frac{\text{FTES}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น}}$$

สูตรการคำนวณเกณฑ์ปกติ ของ FTES ระดับปริญญาตรีต่ออาจารย์ประจำ ระดับสถาบัน :

$$= \frac{\text{ผลรวม (Bi)(FTES}_i\text{)}}{\text{ผลรวม (FTES}_i\text{)}}$$

โดยที่

Bi หมายถึง เกณฑ์ปกติของค่า FTES ระดับปริญญาตรีต่อจำนวนอาจารย์ประจำของกลุ่มสาขาวิชาที่ i ; $i = 1, 2, \dots, n$

FTES_i หมายถึง จำนวนนักศึกษา (เต็มเวลาเทียบเท่า) กลุ่มสาขาวิชาที่ i ; $i = 1, 2, \dots, n$

การพิจารณาคะแนนตัวบ่งชี้ในระดับสถาบัน ให้เทียบจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่ากับจำนวนอาจารย์ประจำ ระดับสถาบัน กับเกณฑ์ปกติ ของ FTES ระดับปริญญาตรีต่อจำนวนอาจารย์ประจำ ระดับสถาบัน โดยคิดเป็นร้อยละของเกณฑ์ปกติ

ข้อมูลที่ต้องการ :

๑. จำนวนอาจารย์ประจำ ในปีการศึกษานั้น นับเฉพาะอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง
๒. ข้อมูลจำนวนนักศึกษาที่เรียนเต็มเวลา ในปีการศึกษานั้น
๓. จำนวนรายวิชาและจำนวนหน่วยกิตของรายวิชาที่สถาบันเปิดสอนและจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในแต่ละรายวิชา โดยจำแนกนักศึกษาตามระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๒.๔ จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	๑) จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ เท่ากับหรือมากกว่า ร้อยละ ๑๐ ของเกณฑ์ปกติ หรือ น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ -๑๐ ของเกณฑ์ปกติ ๒) จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ เท่ากับ ร้อยละ ๖ – ๘.๘๘ ของเกณฑ์ปกติ หรือ เท่ากับ ร้อยละ - ๖ - (-๘.๘๘) ของเกณฑ์ปกติ ๓) จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ เท่ากับ ร้อยละ (-๕.๘๘) – ๕.๘๘ ของเกณฑ์ปกติ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
$\geq +10\%$ หรือ $\leq -10\%$ ของเกณฑ์มาตรฐาน	๖ – ๘.๘๘ % และ -๖ – (-๘.๘๘)% ของเกณฑ์มาตรฐาน	(-๕.๘๘) - ๕.๘๘ % ของเกณฑ์มาตรฐาน

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๕ สัดส่วนของอาจารย์ประจำ (ทั้งหมด) ที่มีวุฒิปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอกหรือเทียบเท่า ต่ออาจารย์ประจำ (ทั้งหมด)

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และความคล่องตัวทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิตศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น สัดส่วนคุณวุฒิอาจารย์จึงต้องมีความเหมาะสมต่อพันธกิจ รวมทั้งหลักสูตรที่เปิดสอนด้วย ซึ่งตัวบ่งชี้นี้จะแสดงให้เห็นถึงสัดส่วนคุณวุฒิของอาจารย์ประจำที่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนพันธกิจของสถาบัน

* **คุณวุฒิอาจารย์ประจำ** พิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับคุณวุฒิการศึกษา ให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้

* **อาจารย์ประจำ** หมายถึง จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด (ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ)

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

ข้อมูลพื้นฐาน (ใช้ตัวเลขจำนวนอาจารย์ประจำ รวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ) และเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๒.๕ สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ	<p>๑) วุฒิปริญญาเอกอยู่ระหว่าง ร้อยละ ๑-๑๕ หรือ วุฒิปริญญาเอกอยู่ระหว่างร้อยละ ๒๐-๒๕ แต่ วุฒิปริญญาตรีมากกว่าร้อยละ ๕</p> <p>๒) วุฒิปริญญาเอกอยู่ระหว่าง ร้อยละ ๒๐-๒๕ และ วุฒิปริญญาตรี เท่ากับหรือน้อยกว่า ร้อยละ ๕ หรือ วุฒิปริญญาเอกเท่ากับหรือมากกว่า ร้อยละ ๓๐ และวุฒิปริญญาตรี มากกว่า ร้อยละ ๕</p> <p>๓) วุฒิปริญญาเอก เท่ากับหรือมากกว่า ร้อยละ ๓๐ และวุฒิปริญญาตรี เท่ากับหรือน้อยกว่า ร้อยละ ๕</p>

สูตรในการคำนวณ

$$\frac{\text{อาจารย์ประจำทั้งหมดวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า}}{\text{อาจารย์ประจำรวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ}} \times 100$$

และ

$$\frac{\text{อาจารย์ประจำทั้งหมดวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า}}{\text{อาจารย์ประจำรวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ}} \quad X \ ๑๐๐$$

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
วุฒิปริญญาเอกอยู่ระหว่าง ร้อยละ ๑ - ๓๕ หรือ วุฒิปริญญา เอกอยู่ระหว่างร้อยละ ๔๐-๕๕ แต่ วุฒิปริญญาตรีมากกว่าร้อย ละ ๕	๑. วุฒิปริญญาเอกอยู่ระหว่าง ร้อยละ ๔๐-๕๕ และ ๒. วุฒิปริญญาตรีเท่ากับหรือ น้อยกว่าร้อยละ ๕ หรือ ๑. วุฒิปริญญาเอกมากกว่าหรือ เท่ากับร้อยละ ๖๐ และ ๒. วุฒิปริญญาตรีมากกว่า ร้อยละ ๕	๑. วุฒิปริญญาเอกมากกว่าหรือ เท่ากับร้อยละ ๖๐ และ ๒. วุฒิปริญญาตรีเท่ากับหรือ น้อยกว่าร้อยละ ๕

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๖ : สัดส่วนของอาจารย์ประจำ (ทั้งหมด) ที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (สกอ.๒.๖)

- มหาวิทยาลัยนครพนม เป็นมหาวิทยาลัยใหม่ไม่ขอรับการประเมิน ในตัวบ่งชี้นี้

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๗ มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ ของคณาจารย์

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันพึงกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษรมีกระบวนการส่งเสริมให้ผู้เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ อันแสดงถึงควมมีเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พร้อมทั้งกำหนดกลไกที่จะกำกับดูแลให้คณาจารย์ได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ รวมทั้งมีมาตรการในการให้โทษกับผลการปฏิบัติจรรยาบรรณของคณาจารย์

แนวปฏิบัติที่ดี : ๑. มีการแต่งตั้งคณะทำงาน หรือมอบหมายผู้รับผิดชอบดำเนินการศึกษาวิเคราะห์เพื่อกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ที่เหมาะสมกับสถาบันอุดมศึกษา

๒. มีการกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษรและได้รับอนุมัติจากสภาคณาจารย์หรือที่ประชุมคณบดี

๓. มีคู่มือการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์พร้อมการเผยแพร่ให้คณาจารย์สถาบันทราบโดยทั่วกัน

๔. มีระบบการกำกับติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ในด้านความสำเร็จ และมาตรการดำเนินการกับผู้ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์

๕. มีการนำผลการกำกับติดตาม ประเมินผลไปใช้ในการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณ และการวางแผนป้องกันการกระทำผิดจรรยาบรรณ รวมทั้งการทบทวนจรรยาบรรณวิชาชีพให้เหมาะสมทันสมัยยิ่งขึ้น

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

๑. แผนงานส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์ของสถาบันและหลักฐานการดำเนินงานตามแผนตลอดจนการประเมินและปรับปรุง

๒. โครงการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์ของสถาบันตลอดจนหลักเกณฑ์ ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

๓. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์ เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบดำเนินการกำหนดคู่มือจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ การกำกับดูแล และประเมินผล กระบวนการส่งเสริมและกำกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ ข้อมูลการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน

๔. จำนวนคณาจารย์ที่ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๒.๗ มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์	๑) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ๑-๒ ข้อ ๒) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ เท่ากับ ๓ ข้อแรก ๓) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ เท่ากับหรือมากกว่า ๔ ข้อแรก

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

๑. สถาบันมีการกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
๒. มีกระบวนการส่งเสริมให้ผู้เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ
๓. มีการกำกับดูแลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ
๔. มีระบบในการดำเนินการกับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ
๕. มีการดำเนินการวางแผน ป้องกัน หรือหาแนวทางแก้ไขการกระทำผิด

จรรยาบรรณวิชาชีพ

* **เกณฑ์มาตรฐานระดับ ๕** หมายถึงมีการวิเคราะห์และสรุปปัจจัยเสี่ยง รวมถึงจัดทำแผนป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดการทำความผิดจรรยาบรรณและดำเนินการตามแผนที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
มีการดำเนินการไม่ครบ ๓ ข้อแรก	มีการดำเนินการ ๓ ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย ๔ ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๘ : มีระบบและกลไกสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนา การเรียน การสอน

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

โดยที่การจัดการเรียนการสอนต้องเป็นไปตามหลักการของกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อาจารย์จึงต้องมีการวิจัยและพัฒนาวัตกรรมการเรียนการสอนอยู่ตลอดเวลา งานวิจัยประเภทนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณสมบัติตามหลักสูตรที่กำหนดมีการจัดการเรียนการสอนที่สนองความต้องการจำเป็นของผู้เรียนส่งเสริมทักษะการแสวงหาความรู้ และการเรียนรู้ การสนับสนุนให้อาจารย์ทุกคนทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน จะส่งผลให้เกิดนวัตกรรมการเรียนการสอนที่มีคุณค่า นวัตกรรมเหล่านี้อาจเป็นเทคนิคการสอนใหม่ๆ แบบฝึก สื่ออุปกรณ์ หรือเทคโนโลยี เพื่อการศึกษาใหม่ๆ ที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน

แนวปฏิบัติที่ดี :

๑. สถาบันพัฒนาอาจารย์ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนาวัตกรรมการเรียน การสอน

๒. สถาบันวางกลไกการบริหารวิชาการที่กระตุ้นให้อาจารย์คิดค้นพัฒนาวัตกรรมการเรียน การสอน

๓. สถาบันจัดให้มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยด้านการเรียนการสอนและนวัตกรรมทางการศึกษาอย่างสม่ำเสมอเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

๔. สถาบันส่งเสริมการสร้างเครือข่ายวิจัยด้านนวัตกรรมการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

๑. แผนงานสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของสถาบันและหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง

๒. โครงการสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ของสถาบัน ตลอดจนหลักเกณฑ์ ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

๓. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบดำเนินการ กำกับ ดูแล และประเมินผล งบประมาณส่งเสริม งบประมาณติดตามประเมินผล ข้อมูลการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน เวทีเผยแพร่ผลงาน เครือข่ายวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน

๔. จำนวนอาจารย์ที่ได้รับการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน

๕. ข้อมูลผลงานวิจัยและนวัตกรรมการเรียนการสอนของคณาจารย์ เช่น การจัดการเรียนการสอนแบบ e-learning การพัฒนาเครื่องมือวินิจฉัยมโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อน (misconceptions) ในรายวิชาต่างๆ การพัฒนารูปแบบการสอนแบบ โมดูล การสอนแบบ problem - based learning แบบ research - based learning

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๒.๘ มีระบบและกลไกสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	๑) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ไม่ครบ ๓ ข้อ ๒) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ เท่ากับ ๓ - ๔ ข้อ ๓) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ครบทุกข้อ

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

๑. มีการกำหนดแนวทางการพัฒนาอาจารย์ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน

๒. มีกลไกการบริหารวิชาการที่จะกระตุ้นให้อาจารย์คิดค้นพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ ในด้านการเรียน การสอน

๓. มีแหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและนวัตกรรมทางการศึกษา

๔. มีผลงานวิจัยด้านการเรียนการสอนและมีการจัดเวทีแลกเปลี่ยนและเผยแพร่ ผลงานวิจัยด้านการเรียนการสอนและนวัตกรรมทางการศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

๕. มีการสร้างเครือข่ายวิจัยด้านนวัตกรรมการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
มีการดำเนินการไม่ครบ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ – ๔ ข้อ	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๕ : ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำและการประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

หลักสูตรการเรียนการสอนทุกหลักสูตรจะมีการกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการผลิตบัณฑิตไว้อย่างชัดเจน อาทิ คุณลักษณะของบัณฑิต ความรู้ความเชี่ยวชาญและทักษะในการประกอบอาชีพ ตัวบ่งชี้นี้เป็นตัวบ่งชี้สะท้อนให้เห็นว่าวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของหลักสูตรของสถาบันบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่อย่างไรรวมทั้งสะท้อนคุณภาพของบัณฑิตด้วย

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักสูตรอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง เช่น เอกสารหลักฐานการสำรวจภาวะการดำเนินงานของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา จำแนกเป็น

- จำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาทั้งหมด ในปีการศึกษานั้น
- จำนวนบัณฑิตที่ได้งานทำแล้ว ภายใน ๑ ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา
- จำนวนบัณฑิตที่มีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำ ภายใน ๑ ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา
- จำนวนบัณฑิตที่ศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ภายใน ๑ ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา
- จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำหรือมีรายได้ประจำอยู่ก่อนที่จะสำเร็จการศึกษาในกรณีที่สถาบันการศึกษาไม่สามารถดำเนินการสำรวจ/เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการประเมิน ในปีนั้น ได้ทันผู้

ประเมินอาจอนุโลมให้ใช้ข้อมูลจากการสำรวจในปีที่ผ่านมาแทนได้

หมายเหตุ : ๑.จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำ หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่เรียนในหลักสูตรภาคปกติและภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาราชการในสาขานั้น ๆ ที่ได้งานทำหรือมีกิจการของตนเอง ที่มีรายได้ประจำภายในระยะเวลา ๑ ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษาโดยไม่นับรวมผู้ที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา การนับการมีงานทำให้สามารถนับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถ

สร้างรายได้เข้ามาประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ สำหรับการนับจำนวนผู้ที่มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาให้นับเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น ไม่นับผู้ที่มีงานทำหรือกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้ว

๒. วันที่สำเร็จการศึกษา หมายถึง วันที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติให้สำเร็จการศึกษา

* การเกณฑ์ทหาร ศึกษาต่อ และอุปสมบท ไม่นับว่ามีงานทำ และให้นับเฉพาะผู้ที่ตอบแบบสอบถามในเรื่องนั้นๆ เท่านั้น

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตระดับ ป.ตรีที่ไม่มีงานทำประจำก่อนเข้าศึกษาและได้งานทำและประกอบอาชีพอิสระหลังสำเร็จการศึกษา}}{\text{จำนวนบัณฑิตระดับ ป.ตรีที่ไม่มีงานทำประจำก่อนเข้าศึกษา - จำนวนบัณฑิตระดับ ป.ตรีที่ศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา และลาอุปสมบทและเกณฑ์ทหาร}} \times 100$$

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๒.๕ ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำและการประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี	๑) ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีหรือผู้สำเร็จการศึกษา ได้งานทำและการประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี เท่ากับ ๑ - ๕๕ ๒) ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีหรือผู้สำเร็จการศึกษา ได้งานทำและการประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี เท่ากับ ๖๐ - ๗๕ ๓) ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีหรือผู้สำเร็จการศึกษา ได้งานทำและการประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี เท่ากับ หรือมากกว่า ๘๐

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
ร้อยละ ๑ - ร้อยละ ๕๕	ร้อยละ ๖๐ - ร้อยละ ๗๕	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๘๐

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑๐ ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คุณภาพของผลิตบัณฑิตอาจพิจารณาได้หลายประการ อาทิ คุณลักษณะของบัณฑิตที่เห็นได้อย่างชัดเจนเชิงประจักษ์ การได้งานทำในระยะเวลาที่สมควร การได้รับการยอมรับจากสังคม การได้งานทำตรงสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา นอกจากนี้การได้รับเงินเดือนตรงตามวุฒิหรือสูงกว่าคุณวุฒิก็ถือเป็นตัวบ่งชี้หนึ่ง que แสดงถึงคุณภาพของบัณฑิตด้วย

ร้อยละของบัณฑิตที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์ หมายถึง ร้อยละของบัณฑิตที่ได้รับเงินเดือนประจำเริ่มต้น หรือรายได้ประจำจากการเป็นผู้ประกอบอาชีพอิสระที่บัณฑิตได้รับเทียบกับบัณฑิตที่มีงานทำ/ มีรายได้ประจำจากการประกอบอาชีพอิสระ ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีการสำรวจและรวบรวมไว้ อาจเป็นแบบสำรวจที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือสถาบันอุดมศึกษาจัดเก็บขึ้นทั้งนี้หาก ไม่สามารถเก็บข้อมูลจากบัณฑิตได้ทั้งหมด สถาบันอาจจัดเก็บข้อมูลในวันซ้อมรับพระราชทานปริญญาบัตร หรือวันรับพระราชทานปริญญาบัตร โดยต้องแสดงให้เห็นว่าบัณฑิตที่ตอบแบบสอบถามนั้นมีความเป็นตัวแทนของบัณฑิตที่ได้งานทำ/มีรายได้ประจำจากการประกอบอาชีพอิสระในปีการศึกษานั้น

เกณฑ์เงินเดือนรายได้เริ่มต้นคิดจากเกณฑ์เงินเดือนของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (กพ.) สำหรับปีการศึกษา ๒๕๕๘ ใช้เกณฑ์เงินเดือนเริ่มต้นของปริญญาตรีขั้นต่ำ ๗,๖๓๐ บาท ทั้งนี้ เกณฑ์อัตราเงินเดือนดังกล่าวสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามเกณฑ์ที่ กพ. อนุมัติให้มีการเปลี่ยนแปลง

* เงินเดือน หมายถึง เงินเดือนหรือรายรับหรือรายได้ที่ได้รับเป็นประจำทุกเดือน

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตระดับ ป.ตรี ที่ไม่มีงานทำประจำก่อนเข้าศึกษา และได้งานทำและประกอบอาชีพอิสระและได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์} + \text{บัณฑิตระดับ ป.ตรี ที่ได้งานทำและประกอบอาชีพอิสระและได้รับเงินเดือนเริ่มต้นสูงกว่าเกณฑ์หลังสำเร็จการศึกษา}}{\text{จำนวนบัณฑิตระดับ ป.ตรี ที่ไม่มีงานทำประจำก่อนเข้าศึกษา และได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระหลังสำเร็จการศึกษา}} \times ๑๐๐$$

ข้อมูลที่ต้องการ :

๑. จำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาทั้งหมด และจำนวนบัณฑิตที่ได้งานทำ/ มีรายได้ประจำจากการประกอบอาชีพอิสระในปีการศึกษานั้นๆ

๒. จำนวนบัณฑิตที่ได้รับเงินเดือนรายได้เริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์เงินเดือนของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (กพ.) ในปีการศึกษานั้นๆ

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๒.๑๐ ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์	๑) ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีหรือผู้สำเร็จการศึกษา ได้เงินเดือนเริ่มต้นตรงตามวุฒิการศึกษาตามที่ กพ. กำหนด เท่ากับ ๑ - ๙๔ ของบัณฑิตทั้งหมด ๒) ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีหรือผู้สำเร็จการศึกษา ได้เงินเดือนเริ่มต้นตรงตามวุฒิการศึกษาตามที่ กพ. กำหนด เท่ากับ ๙๕ - ๙๙ ของบัณฑิตทั้งหมด ๓) ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีหรือผู้สำเร็จการศึกษา ได้เงินเดือนเริ่มต้นตรงตามวุฒิการศึกษาตามที่ กพ. กำหนด เท่ากับ ๑๐๐ ของบัณฑิตทั้งหมด

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
ร้อยละ ๑ - ร้อยละ ๙๔ ได้รับ เงินเดือนเท่ากับหรือสูงกว่า เกณฑ์ ก.พ.	ร้อยละ ๙๕ - ร้อยละ ๙๙ ได้รับ เงินเดือนเท่ากับหรือสูงกว่า เกณฑ์ ก.พ.	ร้อยละ ๑๐๐ ได้รับเงินเดือน เท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์ ก.พ.

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑๑ : ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการและผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบัน หมายถึง ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ ผู้ใช้บัณฑิตหรือผู้รับบริการ จากการประเมินบัณฑิตที่ทำงานด้วยตั้งแต่ ๑-๓ ปี ถือเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพของบัณฑิตและการตอบสนองความต้องการของสังคม โดยทั่วไปแล้วการประเมินคุณภาพของบัณฑิตจะพิจารณาคูณสมบัติหลัก ๓ ด้านที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้แก่ ความรู้ความสามารถทางวิชาการตามลักษณะงานในสาขานั้น ๆ ความรู้ความสามารถพื้นฐานที่ส่งผลต่อการทำงานและคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพโดยอย่างน้อยต้องเก็บข้อมูลในรอบการพัฒนาหลักสูตร โดยระดับความพึงพอใจให้สำรวจโดยใช้คะแนน ๕ ระดับ แต่หากสถาบันมีการสำรวจไว้เดิมแล้วโดยใช้ระดับคะแนนแบบ ๔ ระดับ ให้ทำการปรับเทียบระดับคะแนนให้เป็น ๕ ระดับ โดยใช้สูตรดังนี้

$$y = mx + c$$

เมื่อ $y =$ คะแนนใหม่ที่ปรับแล้ว

$X =$ คะแนนที่ประเมินได้

$m = ๔/๓$

$c = (-๑/๓)$

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและรายงานผลสำรวจความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต โดยเป็นค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ (เทียบจากค่า ๕ ระดับ) ที่ได้จากการประเมินบัณฑิตที่ทำงานด้วย ตั้งแต่ ๑-๓ ปี ทั้งนี้ การประเมินต้องครอบคลุมทั้ง ๓ ด้าน ได้แก่ ความรู้ความสามารถทางวิชาการตามลักษณะงานในสาขา ความรู้ความสามารถพื้นฐานที่ส่งผลต่อการทำงาน และคุณธรรมจริยธรรมตลอดจนจรรยาบรรณวิชาชีพ

หมายเหตุ สมศ. อาจจัดให้มีหน่วยงานกลางเพื่อการจัดเก็บข้อมูลตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ - ๑.๔ (ตัวบ่งชี้ของส.ม.ศ.) แต่ทั้งนี้มหาวิทยาลัยควรดำเนินการสำรวจข้อมูลในประเด็นตามตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ - ๑.๔ (ตัวบ่งชี้ของส.ม.ศ.) และประเด็นที่สะท้อนความเป็นเอกลักษณ์ของสถาบันด้วย

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๒.๑๑ ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต	๑) ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนายจ้างหรือผู้ประกอบการหรือผู้ใช้บัณฑิต เท่ากับ ๑ - ๒.๔๕ ๒) ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนายจ้างหรือผู้ประกอบการหรือผู้ใช้บัณฑิต เท่ากับ ๒.๕๐ - ๓.๔๕ ๓) ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนายจ้างหรือผู้ประกอบการหรือผู้ใช้บัณฑิต เท่ากับหรือมากกว่า ๓.๕๐

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
ระดับความพึงพอใจมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ๑ - ๒.๔๕	ระดับความพึงพอใจมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ๒.๕๐ - ๓.๔๕	ระดับความพึงพอใจมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับ ๓.๕๐

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑๒ : ร้อยละของนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ ๕ ปีที่ผ่านมา ที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะ และวัฒนธรรม ด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือนานาชาติ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

เจตนารมณ์และเป้าหมายของการจัดการศึกษาทุกระดับล้วนมีหลักการสำคัญเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์พร้อมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ มีความรู้ความสามารถในเชิงวิชาการและหรือวิชาชีพ มีคุณธรรมจริยธรรม และเป้าหมายสูงสุด คือให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข การจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับเป้าหมายดังกล่าว สถาบันพึงจัดหลักสูตรการเรียนการสอน รวมทั้งสิ่งแวดล้อมต่างๆ ให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ และสอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนสัมฤทธิ์ผลจากการดำเนินการดังกล่าวสะท้อนได้จากคุณภาพของนักศึกษาและศิษย์เก่าในเรื่องของการได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องให้ด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและวัฒนธรรมและด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือนานาชาติ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ จำนวนและชื่อนักศึกษาและหรือศิษย์เก่าที่ได้รับรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการวิชาชีพ (รวมถึงรางวัลผลงานวิทยานิพนธ์) ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านกีฬาและสุขภาพ ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อม โดยเป็นรางวัลระดับชาติและนานาชาติที่มีลายลักษณ์อักษรปรากฏ ทั้งนี้ ให้นำรางวัลที่ได้รับในรอบปีปัจจุบันจากนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ ๕ ปีการศึกษาที่ผ่านมา การนับรางวัลสามารถนับได้ทั้งรางวัลของนักศึกษาภาคปกติและนักศึกษาภาคพิเศษทุกระดับการศึกษา และหากผู้ได้รับรางวัลนั้นเป็นศิษย์เก่าหลายสถาบัน สถาบันเหล่านั้นต่างก็สามารถนับรางวัลนั้นได้ และการนับสามารถนับซ้ำได้หากนักศึกษาหรือศิษย์เก่าผู้นั้นได้รับรางวัลหรือการประกาศเกียรติคุณหลายครั้ง

หมายเหตุ:

- * ๑. **นับซ้ำได้** หากนักศึกษาหรือศิษย์เก่าผู้นั้นได้รับรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณหลายครั้ง
- * ๒. ถ้าผู้ได้รับรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณเป็นศิษย์เก่าหลายสถาบัน สถาบันเหล่านั้นต่างก็สามารถนับรางวัลนั้นได้
- * **รางวัลหรือประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการวิชาชีพ** หมายถึง ผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพที่ผ่านการแข่งขันหรือได้รับการคัดเลือกในระดับชาติหรือนานาชาติ
- * **ระดับชาติ** หมายถึง หน่วยงานราชการระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือองค์กรกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน

* การนับจำนวนนักศึกษาในการนับให้นับ FTES รวมทั้งปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา โดยเทียบบัณฑิตศึกษาเป็น FTES ระดับปริญญาตรี

จำนวนนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ ๕ ปีที่ผ่านมาทั้งหมดทุกระดับการศึกษา ที่ได้รับรางวัลทุกประเภทในปีการศึกษาปัจจุบัน	X ๑๐๐
จำนวนนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ ๕ ปีที่ผ่านมาทั้งหมดทุกระดับการศึกษา	

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๒.๑๒ ร้อยละของนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ ๕ ปีที่ผ่านมาที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่อง ในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ	๑) ร้อยละของนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ ๕ ปีที่ผ่านมาที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่อง ในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและวัฒนธรรมและด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ เท่ากับ ๐.๐๐๓ - ๐.๐๑๕ ๒) ร้อยละของนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ ๕ ปีที่ผ่านมาที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่อง ในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ เท่ากับ ๐.๐๑๖ - ๐.๐๒๕ ๓) ร้อยละของนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ ๕ ปีที่ผ่านมาที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่อง ในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ เท่ากับหรือมากกว่า ๐.๐๓๐

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
ร้อยละ ๐.๐๐๓ – ร้อยละ ๐.๐๑๕	ร้อยละ ๐.๐๑๖ – ร้อยละ ๐.๐๒๕	มากกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ ๐.๐๓๐

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑๓ ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ผ่านการสอบใบประกอบวิชาชีพ ต่อจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด (ตัวบ่งชี้เฉพาะ)

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๒.๑๓ ร้อยละเฉลี่ยของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ผ่านการสอบใบประกอบวิชาชีพ ต่อจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด	1) ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ผ่านการสอบใบประกอบวิชาชีพในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมา ต่อจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด เท่ากับ < ๖๐ 2) ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ผ่านการสอบใบประกอบวิชาชีพในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมา ต่อจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด เท่ากับ ๖๐-๗๕ 3) ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ผ่านการสอบใบประกอบวิชาชีพในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมา ต่อจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด เท่ากับ ๘๐-๑๐๐

องค์ประกอบที่ ๓ กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา

หลักการ

การดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษาคือกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาสนับสนุน ส่งเสริมเพื่อให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณสมบัติพร้อม นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นตามหลักสูตร กิจกรรมการพัฒนานักศึกษาแบ่งออกได้เป็นสองส่วน คือ (๑) การจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าซึ่งสถาบันจัดขึ้นให้สอดคล้องกับความต้องการ และเกิดประโยชน์สูงสุด ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า และ (๒) การจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ดำเนินการโดยองค์กรนักศึกษา ซึ่งได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากสถาบัน ทั้งนี้ เพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ตลอดจนคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ได้แก่ ความรู้ ทักษะการคิด ทักษะ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ทักษะการวิเคราะห์และการสื่อสาร และการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๑. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๒. มาตรฐานกิจการนักศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๓. ร่างกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (National Qualifications Framework for Higher Education)

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๓ ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

๓.๑ มีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า

๓.๒ มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วน และสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ มีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า

การคิดรอบปี : ใช้ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ตัวบ่งชี้นี้ต้องการวัดความครบถ้วนของการบริการที่สถาบันจัดให้กับนักศึกษาและศิษย์เก่า สถาบันต้องให้บริการแก่นักศึกษาในกิจกรรมต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย ได้แก่

(๑) การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียน เช่น การจัดสื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การบริการด้านงานทะเบียน การบริการนักศึกษานานาชาติ

(๒) การบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษา เช่น หอพักนักศึกษา สภาพแวดล้อม ห้องเรียน สถานที่ออกกำลังกาย บริการอนามัยการจัดจำหน่ายอาหาร

(๓) การบริการด้านการแนะแนวและการให้คำปรึกษา

(๔) การบริการด้านข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า เช่น ศูนย์การเรียนรู้ แหล่งทุนการศึกษาต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ข้อมูลข่าวสาร ความเคลื่อนไหวและนอกสถาบันที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า

(๕) การจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าในรูปแบบต่าง ๆ

แนวปฏิบัติที่ดี : ๑. สำรวจความต้องการจำเป็น (need assessment) ของนักศึกษาปีที่ ๑

๒. จัดบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสนเทศ คอมพิวเตอร์ ห้องสมุด ศูนย์การเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้ เป็นต้น

๓. จัดบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษา เช่น หอพัก สภาพแวดล้อมในสถาบัน สภาพห้องเรียน สถานที่ออกกำลังกายและบริการอนามัย เป็นต้น

๔. จัดบริการด้านการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาทั้งเกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับวิชาการ

๕. จัดบริการแหล่งข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่นักศึกษาและศิษย์เก่า เช่น ศูนย์การเรียนรู้ การบริการจัดหางาน แหล่งทุนศึกษาต่อ เป็นต้น

๖. จัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า

๗. ประเมินคุณภาพของการให้บริการเป็นประจำทุกปี เพื่อนำไปพัฒนาการบริการ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานที่แสดงว่าสถาบันมีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าใน ๕ เรื่อง ได้แก่ บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ บริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิต บริการให้คำปรึกษาบริการแหล่งข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า และโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า ดังต่อไปนี้

- ๑.) เอกสารหรือหลักฐานการสำรวจความต้องการจำเป็นของนักศึกษาปีที่ ๑
 - ๒.) เอกสารหลักฐานการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
 - ๓.) หลักฐานการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดบริการให้แก่นักศึกษาและศิษย์เก่า ได้แก่ ประกาศ แผ่นพับ การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ หรือ website ของสถาบัน
 - ๔.) ข้อมูลสถิติเกี่ยวกับจำนวนหนังสือ วารสาร สื่อสิ่งพิมพ์ เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อการสืบค้นข้อมูลที่จัดหาเข้าห้องสมุด หรือจัดให้บริการแก่นักศึกษา
 - ๕.) หลักฐานโครงการความร่วมมือของสถาบันกับองค์กรต่าง ๆ ในการพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
- ๕.) ข้อมูลหลักฐานเกี่ยวกับการบริการนักศึกษาและศิษย์เก่าจากฝ่ายกิจการนักศึกษาของคณะและสถาบัน
- ๗.) รายชื่อหน่วยบริการและโครงการหรือกิจกรรมบริการที่แต่ละหน่วยจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
 - ๘.) รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและศิษย์เก่าเกี่ยวกับการบริการที่ได้รับ

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๓.๑ มีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า	๑) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ไม่ครบ ๗ ข้อแรก ๒) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ เท่ากับ ๗ ข้อแรก ๓) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ครบทุกข้อ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

๑. มีการสำรวจความต้องการจำเป็นของนักศึกษาปีที่ ๑
๒. มีการจัดบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา

๓. มีการจัดบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษา
๔. มีการจัดบริการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา
๕. มีบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า
๖. มีการจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
๗. มีการประเมินคุณภาพของการให้บริการทั้ง ๕ เรื่องข้างต้นเป็นประจำทุกปี
๘. นำผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการมาพัฒนาการจัดบริการแก่นักศึกษาและ

ศิษย์เก่า

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
มีการดำเนินการ ไม่ครบ ๗ ข้อแรก	มีการดำเนินการ ๗ ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒ มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิต
ที่พึงประสงค์

การคิดรอบปี : ใช้ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ตัวบ่งชี้นี้ต้องการให้มีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักศึกษาอย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษาหมายถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยสถาบันและโดยองค์การนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และคุณธรรมจริยธรรมสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ๕ ประการ ได้แก่

- (๑) ความรู้
- (๒) ทักษะการคิด
- (๓) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
- (๔) ทักษะการวิเคราะห์และการสื่อสาร และ
- (๕) การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม

แนวปฏิบัติที่ดี :

๑. มีการกำหนดแนวทางที่ชัดเจนในการส่งเสริมการจัดกิจกรรม ทั้งโดยสถาบันและโดยองค์การนักศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตลอดจนสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิในแต่ละระดับการศึกษา

๒. มีการส่งเสริมและติดตามผลการจัดกิจกรรมนักศึกษาให้ครบถ้วนอย่างน้อยในกิจกรรมต่อไปนี้

๒.๑ กิจกรรมวิชาการ

๒.๒ กิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ

๒.๓ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีงแวดล้อม

๒.๔ กิจกรรมนันทนาการ

๒.๕ กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

๓. มีการจัดทำรายงานผลการติดตามและประเมินโครงการหรือกิจกรรม ทั้งที่ดำเนินการโดยสถาบันและโดยองค์การนักศึกษาต่อผู้บริหารและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องทุกสิ้นปีการศึกษา

๔. มีการนำผลการประเมิน ไปปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานที่แสดงว่า สถาบันมีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ อาทิ

๑. คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายคณะกรรมการ คณะทำงาน หน่วยงานเพื่อทำหน้าที่กำหนดแนวทางการส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

๒. จำนวนและรายชื่อโครงการหรือกิจกรรมนักศึกษา จำแนกตามประเภทกิจกรรม อาทิ กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมกีฬาและส่งเสริมสุขภาพ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีงแวดล้อม กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

๓. หลักฐานการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนการจัดกิจกรรมนักศึกษา

๔. เอกสารประกาศ กฎระเบียบ หลักเกณฑ์ นโยบายของสถาบันเกี่ยวกับการส่งเสริมงานกิจการนักศึกษาของสถาบัน

๕. คู่มือนักศึกษาจากฝ่ายกิจการนักศึกษา

๖. เอกสารรายงานการประเมินผลการจัดกิจกรรมนักศึกษาทั้งที่จัดโดยสถาบันและองค์การนักศึกษา

๗. เอกสาร สื่อ สิ่งพิมพ์เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาของสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๓.๒ มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์	๑) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ไม่ครบ ๓ ข้อแรก ๒) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ เท่ากับ ๓ ข้อแรก ๓) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ครบทุกข้อ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

๑. มีการจัดทำแนวทางส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของสถาบันและคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

๒. มีการส่งเสริมให้สถาบันและองค์กรนักศึกษาจัดกิจกรรมนักศึกษาให้ครบทุกประเภท โดยอย่างน้อยต้องดำเนินการใน ๕ ประเภท ดังนี้

- กิจกรรมวิชาการ
- กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ
- กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีงแวดล้อม
- กิจกรรมนันทนาการ
- กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

* ความหมายของกิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ และความหมายของกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีงแวดล้อม เป็นดังนี้

* กิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ หมายถึง การจัดกลุ่มกิจกรรม ไม่ว่าจะเป็กิจกรรมกีฬาหรือกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพจะอยู่ในกลุ่มเดียวกัน เช่นเดียวกับ

* กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีงแวดล้อม หมายถึงการจัดกลุ่มกิจกรรม ไม่ว่าจะเป็กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือกิจกรรมรักษาสีงแวดล้อมจะอยู่ในกลุ่มเดียวกัน

๓. มีกระบวนการติดตามและประเมินผลโครงการหรือกิจกรรม ทั้งที่จัดโดยสถาบันและองค์กรนักศึกษาทุกสิ้นปีการศึกษา

๔. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

*“ต่อเนื่อง” หมายถึง นำผลการประเมินไปพิจารณาเพื่อปรับปรุงการจัดกิจกรรมทุกครั้งหลังการประเมิน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
มีการดำเนินการไม่ครบ ๓ ข้อแรก	มีการดำเนินการ ๓ ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

องค์ประกอบที่ ๔ การวิจัย

หลักการ

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละสถาบัน อย่างไรก็ตามทุกสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจสถาบัน ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้ อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพภายใต้จุดเน้นเฉพาะของแต่ละสถาบัน เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จ และเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญสามประการ คือ ๑) สถาบันต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไกตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน ๒) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็ง โดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอน และพันธกิจด้านอื่นๆ ของสถาบัน ๓) ผลงานวิจัยมีคุณภาพ มีประโยชน์ สนองยุทธศาสตร์ของชาติ และมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๑. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๒. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๓. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
๔. ยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
๕. แนวทางปฏิบัติจรรยาบรรณนักวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๕ ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- ๔.๑ มีการพัฒนาระบบและกลไกในการสนับสนุนการผลิตงานวิจัยและงาน สร้างสรรค์
- ๔.๒ มีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
- ๔.๓ เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวน อาจารย์ประจำ
- ๔.๔ ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตร หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและในระดับนานาชาติต่อจำนวน อาจารย์ประจำ

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ มีการพัฒนาระบบและกลไกในการสนับสนุนการผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

การคิดรอบปี : ใช้ ปีงบประมาณ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันอุดมศึกษาต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วน เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัย การส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะแก่นักวิจัยและทีมวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นซึ่งรวมถึง ทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรการเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ตลอดจนจัดระบบสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัยอย่างเหมาะสม

แนวปฏิบัติที่ดี : ๑. มีระบบบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ส่งเสริมการบูรณาการและสอดคล้องไปในแนวเดียวกันกับภารกิจด้านอื่นของสถาบัน เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายตามแผนของสถาบันและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ

๒. มีระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ อย่างครบถ้วน และใช้ประโยชน์ได้จริง

๓. มีการจัดหาทรัพยากรสนับสนุนการวิจัยและงานสร้างสรรค์อย่างเพียงพอ ทั้ง ทรัพยากรการเงิน ทรัพยากรบุคคล แหล่งค้ำคว้า ห้องปฏิบัติการและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ

๔. มีกลไกส่งเสริมความร่วมมือระหว่างนักวิจัย กับองค์กรภายนอกทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคอุตสาหกรรมในการทำงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ร่วมกัน

๕. มีการพัฒนาสมรรถนะนักวิจัย มีการควบคุมนักวิจัยให้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณมีการสร้าง ขวัญและกำลังใจและยกย่องนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ดีเด่น

๖. มีการสร้างทีมวิจัยเพื่อผลิตผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ระดับสากล

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

๑. แผนงานวิจัยของสถาบันและหลักฐานการดำเนินงานตามแผนตลอดจนการประเมินและปรับปรุง

๒. จำนวนโครงการการบริหารงานวิจัยของสถาบัน ตลอดจนระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

๓. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัย เช่น ข้อมูลหรือหลักฐานการ จัดหาแหล่งทุน ข้อมูลการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการวิจัย ข้อมูลการสนับสนุนทรัพยากร ด้านอื่น ๆ ต่อการวิจัย ข้อมูลทุนวิจัยที่คณาจารย์ได้รับพร้อมชื่อคณาจารย์ ข้อมูลเกี่ยวกับผลการวิจัยที่ ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ในลักษณะอื่นๆ หรือการนำไปใช้ประโยชน์ ตลอดจนข้อมูลหรือหลักฐานการสร้าง ขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัย เป็นต้น

๔. ข้อมูลหรือหลักฐานการพัฒนาสมรรถนะนักวิจัยและทีมวิจัย
 ๕. เอกสารหลักฐานความร่วมมือในการวิจัยกับหน่วยงานต่าง ๆ

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๔.๑ มีการพัฒนาระบบกลไกในการสนับสนุนการผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	๑) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ไม่ครบ ๓ ข้อ ๒) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ เท่ากับ ๓ - ๔ ข้อ ๓) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ เท่ากับหรือมากกว่า ๕ ข้อ

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

๑. มีการจัดทำระบบบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนของสถาบันและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ
๒. มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ใช้ประโยชน์ได้จริง
๓. มีการจัดสรรทรัพยากรการเงิน ทรัพยากรบุคคล แหล่งค้ำจุนคว่าต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
๔. มีระบบและกลไกพัฒนาทรัพยากรบุคคลด้านการวิจัย
๕. มีระบบสร้างขวัญและกำลังใจและยกย่องนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ดีเด่น

๖. มีระบบและกลไกส่งเสริมความร่วมมือระหว่างนักวิจัยกับองค์กรภายนอกทั้ง

ภาครัฐเอกชน และภาคอุตสาหกรรม

“มีระบบและกลไกส่งเสริมความร่วมมือระหว่างนักวิจัยกับองค์กรภายนอกไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือเอกชน หรือ อุตสาหกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
มีการดำเนินการไม่ครบ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ - ๔ ข้อ	มีการดำเนินการอย่างน้อย ๕ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๒ มีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

การคิดรอบปี : ใช้ปีงบประมาณ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การบริหารจัดการความรู้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เพื่อเผยแพร่ไปยังคณาจารย์ นักศึกษา วงการวิชาการ หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนตลอดจนชุมชนเป้าหมายที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญสำหรับทุกสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้นสถาบันต้องจัดระบบส่งเสริม สนับสนุนให้มีระบบการรวบรวม เผยแพร่และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทรัพย์สินทางปัญญาจากงานวิจัยอย่างเหมาะสมกับผู้ใช้แต่ละกลุ่ม โดยสิ่งที่เผยแพร่ต้องมีคุณภาพเชื่อถือได้ และรวดเร็วทันเหตุการณ์

แนวปฏิบัติที่ดี :

๑. มีการส่งเสริมสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ในวงการวิชาการทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

๒. มีระบบรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เชื่อถือได้และรวดเร็วต่อการใช้ประโยชน์

๓. มีเครือข่ายเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปยังนักวิชาการ นักศึกษาและชุมชนภายนอกสถาบัน

๔. มีกลไกในการส่งเสริม สนับสนุนความร่วมมือระหว่างนักวิจัยกับองค์กรภายนอกสถาบัน ทั้งภาครัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศ ในการนำผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์

๕. มีกลไกสนับสนุนการจัดสิทธิบัตรการซื้อขายทรัพย์สินทางปัญญา ตลอดจนการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัย หรือสิ่งประดิษฐ์ หรือนวัตกรรมให้แก่นักวิจัยเจ้าของผลงาน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าสถาบันมีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ประกอบด้วย

๑.) คำสั่งหรือการมอบหมายคณะกรรมการ คณะทำงาน หรือหน่วยงานจัดทำระบบรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

๒.) ระบบฐานข้อมูลเพื่อเป็นศูนย์รวมสารสนเทศงานวิจัยรวมทั้งระบบ intranet, inter และ website ที่เกี่ยวกับงานวิจัยของสถาบัน

๓.) กระบวนการดำเนินการเพื่อเผยแพร่หรือถ่ายทอดความรู้ไปสู่วงการวิชาการและนำไปใช้ประโยชน์ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

๔.) เอกสารหลักฐานความร่วมมือระหว่างสถาบันหรือนักวิจัยกับองค์กรภายนอกสถาบัน

๕.) เอกสารการดำเนินงานด้านการจัดการและคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของสถาบัน

๖.) ระเบียบ กฎเกณฑ์ และหรือแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการรวบรวม คัดสรร เผยแพร่ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทรัพย์สินด้านความรู้จากการวิจัยไปยังทุกกลุ่มเป้าหมาย ทั้งคณาจารย์นักศึกษา ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

๗.) จำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่สถาบันสนับสนุนให้มีการเผยแพร่ใน วชิการหรือนำไปใช้ประโยชน์

๘.) จำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการคัดสรรวิเคราะห์และสังเคราะห์ ความรู้เพื่อประโยชน์แก่ชุมชนและสังคมผ่านช่องทางต่าง ๆ

๙.) จำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่สถาบันสนับสนุนให้จดสิทธิบัตรหรือซื้อขายทรัพย์สินทางปัญญา

๑๐.) ชื่อเครือข่ายหรือหน่วยงานที่สถาบันมีความร่วมมือทางวิชาการอันเป็นผลมาจากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๔.๒ มีระบบการจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	๑) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ไม่ครบ ๓ ข้อ ๒) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ เท่ากับ ๓ ข้อ ๓) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ เท่ากับหรือมากกว่า ๔ ข้อ

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

๑. มีระบบและกลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทั้งในวงการวิชาการและการนำไปใช้ประโยชน์

๒. มีระบบรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เชื่อถือได้และรวดเร็วทันต่อการใช้ประโยชน์

๓. มีการสร้างเครือข่ายเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปยังผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

๔. มีระบบและกลไกการสนับสนุนความร่วมมือระหว่างนักวิจัยกับองค์กรภายนอกสถาบันเพื่อนำผลงานไปใช้ประโยชน์

๕. มีกลไกสนับสนุนการจดสิทธิบัตรการซื้อขายทรัพย์สินทางปัญญา ตลอดจนการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัย หรือสิ่งประดิษฐ์ หรือนวัตกรรมให้แก่นักวิจัยเจ้าของผลงาน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
มีการดำเนินการไม่ครบ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการอย่างน้อย ๔ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๓ : เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย (ที่ปฏิบัติงานจริง)

การคิดรอบปี : ใช้ปีงบประมาณ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ตัวบ่งชี้นี้ต้องการวัดถึงจำนวนเงินทุนสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทั้งที่สถาบันจัดสรรให้เองและได้รับจากภายนอก เพื่อการสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีการศึกษาค้นคว้าซึ่งเป็นที่ยอมรับหรือมีการนำไปใช้ประโยชน์ และจำนวนเงินที่ได้รับการสนับสนุนอาจรวมถึงวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือต่าง ๆ ที่อาจารย์ประจำและนักวิจัยได้รับการสนับสนุนจากภายนอกสำหรับงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ในกรณีที่เป็นวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ให้คำนวณเป็นจำนวนเงินตามราคาของสิ่งนั้น ๆ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง สำหรับการนับจำนวนอาจารย์ประจำและจำนวนเงินให้ใช้หลักเกณฑ์ ดังนี้

๑. จำนวนอาจารย์ประจำให้นับรวมนักวิจัยและไม่นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ

๒. จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ จำแนกเป็นเงินสนับสนุนจากสถาบัน และจากแหล่งทุนต่าง ๆ ภายนอกสถาบัน ดังนี้

๒.๑) จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่สถาบันจัดสรรให้กับอาจารย์และนักวิจัย โดยให้นับเฉพาะจำนวนเงินที่ได้รับอนุมัติให้มีการเบิกจ่าย ไม่ใช่ตัวเลขงบประมาณที่จัดสรร

๒.๒) จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบัน จำแนกตามแหล่งเงินทุน ดังนี้

- แหล่งทุนในประเทศ เช่น สวทช. สกว. สกอ. วช. เป็นต้น
- แหล่งทุนต่างประเทศ
- หน่วยงานภาคอุตสาหกรรม กระทรวง จังหวัด อื่นๆ ที่ไม่ใช่แหล่งเงินทุนวิจัย

- หน่วยงานเอกชน
- แหล่งอื่น ๆ

หมายเหตุ : ๑.)จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ให้คิดตามปีการศึกษา
๒.)กรณีผู้ร่วมทำหลายคนหลายหน่วยงานให้แบ่งสัดส่วนเงินเป็นค่าเฉลี่ยตามจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

๓.) กรณีโครงการวิจัยนั้นได้รับทุนสนับสนุนเป็นเวลามากกว่า ๑ ปี ให้รายงานจำนวนเงินเฉลี่ยตามสัดส่วนในปีการศึกษานั้น

* ๑. จำนวนอาจารย์ประจำให้นับรวมนักวิจัย **แต่ไม่นับรวม**อาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ (นับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง)

* ๒. ให้นำวงเงินที่มหาวิทยาลัยอนุมัติให้มีการเบิกจ่ายในปีงบประมาณนั้น ๆ ไม่ใช่วงเงินที่เบิกจ่ายจริง

* ๓. การแบ่งสัดส่วน กรณีมีผู้วิจัยจากหลายคณะหรือหลายสถาบันให้แบ่งสัดส่วนตามที่คณะหรือสถาบันตกลงกัน

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๔.๓ เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	๑) เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ เท่ากับ ๑ - ๑๖,๕๕๕ บาท/คน/ปี ๒) เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากต่อจำนวนอาจารย์ประจำ เท่ากับ ๑๗,๐๐๐ - ๒๔,๕๕๕ บาท/คน/ปี ๓) เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ เท่ากับหรือมากกว่า ๒๕,๐๐๐ บาท/คน/ปี

สูตรในการคำนวณ

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบัน
จำนวนอาจารย์ประจำและบุคลากรสายสนับสนุนที่เป็นนักวิจัย (เฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง)

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
อยู่ระหว่าง ๑ - ๕๔,๕๕๕.- บาท	๕๕,๐๐๐.-บาท – ๗๕,๕๕๕.- บาท	มากกว่าหรือเท่ากับ ๘๐,๐๐๐.-บาท

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๔ ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา หรืออนุสิทธิบัตรหรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและในระดับนานาชาติ ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย (ที่ปฏิบัติงานจริง)

การคิดรอบปี : ใช้ปีปฏิทิน

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : งานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เป็นผลผลิตของสถาบันอุดมศึกษาเกิดจากการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่องของคณาจารย์ จึงเป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ การสร้างความรู้ความเข้าใจและสร้างระบบบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาของผลผลิตดังกล่าว อาทิ การจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตร จะช่วยสนับสนุนให้งานวิจัยและงานสร้างสรรค์ มีความคุ้มค่าและเกิดมูลค่าเพิ่ม

* การนำผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนไม่นับเป็นการนำไปใช้ประโยชน์ระดับชาติ

* การนับบทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ให้นับเฉพาะบทความจากการวิจัยและนำไปตีพิมพ์เผยแพร่เท่านั้น โดยไม่นับซ้ำหากเผยแพร่หลายครั้ง และไม่นับบทความทางวิชาการอื่นที่ไม่ใช่งานวิจัย

* งานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ต้องเป็นงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติเท่านั้น

* ทรัพย์สินทางปัญญา หมายรวมถึง สิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรทั้งในและต่างประเทศ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องสำหรับการนับจำนวนอาจารย์ประจำและผลงานให้ใช้หลักเกณฑ์ ดังนี้

๑. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย ไม่นับรวมอาจารย์และนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ

๒. จำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตร หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและในระดับนานาชาติ

หมายเหตุ : ๑.) การเผยแพร่ผลงาน ๑ เรื่องมากกว่า ๑ ครั้ง ให้นับเพียงครั้งเดียว โดยควรนำเสนอผลการเผยแพร่ที่มีคุณภาพเชิงวิชาการมากที่สุด

๒.) การตีพิมพ์ในวารสาร นับเมื่อกองบรรณาธิการวารสารตอบรับแล้ว

๓.) บทความที่ได้รับการนำเสนอในการประชุมหรือสัมมนาวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติ หมายถึง บทความที่ไม่ใช่บทคัดย่อสำหรับบทความที่ได้รับการคัดเลือกตีพิมพ์รวมเล่มในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (proceeding)

๔.) การรายงานข้อมูลบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ ให้จำแนกตามประเภทผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับต่าง ๆ โดยระบุรายละเอียด ดังนี้

- ชื่อ เล่มที่ และวัน เดือน ปี ของวารสารที่ตีพิมพ์
- ชื่อบทความและเลขหน้า
- ชื่อผู้เขียน

๕.) การนับจำนวนการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตรทั้งในและต่างประเทศ ให้นับเฉพาะที่ได้รับการจดทะเบียนในปีนั้น โดยไม่นับรวมกรณีอยู่ในระหว่างยื่นจดทะเบียน และไม่นับรวมการจดสิทธิและการทะเบียนเครื่องหมายการค้า

* อาจารย์ประจำร่วมนักวิจัย (เฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง) และนับตามปีปฏิทิน

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๔.๔ ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตร หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและในระดับนานาชาติ ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	<p>๑) ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตร หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและในระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำเท่ากับ ๑ – ๑๕</p> <p>๒) ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตร หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและในระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำเท่ากับ ๒๐ - ๒๕</p> <p>๓) ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตร หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและในระดับนานาชาติ ต่อจำนวนอาจารย์ประจำเท่ากับหรือมากกว่า ๓๐</p>

สูตรการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนการเผยแพร่ผลงานวิจัยงานสร้างสรรค์และการใช้ประโยชน์}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและบุคลากรสายสนับสนุนที่เป็นนักวิจัย (เฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง)}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
ร้อยละ ๑ - ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๒๐ - ร้อยละ ๒๕	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๓๐

องค์ประกอบที่ ๕ การบริการวิชาการแก่สังคม

หลักการ

การบริการวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงให้บริการวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่างๆ ตามความถนัดและในด้านที่สถาบันมีความเชี่ยวชาญการให้บริการวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม ให้ทั้งองค์การภาครัฐและเอกชน องค์การอิสระ องค์การสาธารณะ ชุมชน และสังคม โดยกว้าง รูปแบบการให้บริการวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ ทรัพยากรของสถาบันเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือ สัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่างๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว สถาบันยังได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตรมีการบูรณาการ เพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอน และการวิจัย พัฒนาคำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับ องค์การต่าง ๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ของสถาบันจากการให้บริการ วิชาการด้วย

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๑. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๒. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

๓. มาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการสำนักงาน

คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา (ใช้ปีการศึกษาสำหรับทุกตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบที่ ๕)

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๕ ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

๕.๑ มีระบบและกลไกในการบริการทางวิชาการแก่สังคมตามเป้าหมายของสถาบัน

๕.๒ ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการ กรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ

๕.๓ ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติและ นานาชาติต่ออาจารย์ประจำ

**๕.๓.๑ จำนวนโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การให้บริการวิชาการระดับอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (มนพ.)

๕.๔ ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ

๕.๕ จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ (จำนวนศูนย์เครือข่าย) (เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม)

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ : มีระบบและกลไกในการบริการทางวิชาการแก่สังคมตามเป้าหมายของสถาบัน

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นภารกิจหลักอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงมีระบบและกลไกในการบริการทางวิชาการแก่สังคมที่เป็นรูปธรรม กำหนดเป้าหมายในการให้บริการทางวิชาการให้ชัดเจนเพื่อเป็นกรอบในการจัดทำแผนดำเนินงานในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมของคณะวิชา หน่วยงาน มีการติดตาม กำกับ สนับสนุนการปฏิบัติงานตามภารกิจด้านบริการทางวิชาการแก่สังคมของบุคลากรของสถาบันให้สอดคล้องกับเป้าหมายของสถาบัน

แนวปฏิบัติที่ดี : ๑. สถาบันจัดระบบและกลไก เพื่อให้สามารถดำเนินงานตามนโยบายและแผนงานด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม

๒. มีการกำหนดสัดส่วนภาระงานการบริการทางวิชาการที่สังคมของบุคลากรตามจุดเน้นของสถาบัน

๓. มีการประเมินผลการดำเนินงานบริการทางวิชาการแก่สังคมตามนโยบายและแผนงาน

๔. มีการประเมินสัมฤทธิ์ผลของความเชื่อมโยงสนับสนุนซึ่งกันและกัน และบูรณาการระหว่างการบริการทางวิชาการแก่สังคมกับภารกิจด้านอื่นๆ ของสถาบัน

๕. มีการนำผลการประเมินไปพัฒนา ปรับปรุงการบริการทางวิชาการแก่สังคมให้เกิดประโยชน์ต่อทั้งสังคมภายนอกและภารกิจทุกด้านของสถาบัน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

๑. นโยบาย แผนกลยุทธ์ และแผนดำเนินงานของการบริการทางวิชาการแก่สังคม และหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง

๒. โครงการการบริหารงานบริการทางวิชาการแก่สังคมของสถาบัน ตลอดจนระเบียบข้อบังคับ มาตรการ แลแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

๓. ข้อมูล และสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบริการทางวิชาการแก่สังคม เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ หลักฐานดำเนินการกำหนดสัดส่วนมาตรฐานภาระงานด้านบริการวิชาการแก่คณาจารย์ และบุคลากร

๔. ข้อมูลหรือหลักฐานการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนการบริการทางวิชาการ

๕. ข้อมูลหรือหลักฐานการพัฒนาอาจารย์ให้มีสมรรถนะในการบริการทางวิชาการแก่สังคม

๖. แผนบูรณาการการบริการทางวิชาการแก่สังคมเข้ากับการเรียนการสอน การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

๗. จำนวนโครงการหรือกิจกรรม ที่มีการนำความรู้ประสบการณ์จากการบริการทาง วิชาการแก่สังคมมาใช้ในการเรียนการสอน การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

๘. รายงานผลการประเมินสัมฤทธิ์ผลของการเชื่อมโยงการบริการทางวิชาการแก่ สังคมกับการเรียนการสอน การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๕.๑ มีระบบและกลไกในการบริการ ทางวิชาการแก่สังคมตามเป้าหมายของ สถาบัน	๑) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ไม่ครบ ๕ ข้อแรก ๒) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ เท่ากับ ๕-๖ ข้อแรก ๓) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ครบทุกข้อ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

๑. มีการจัดทำนโยบาย แผนกลยุทธ์ และแผนดำเนินงานของการบริการวิชาการแก่ สังคม

๒. มีคณะกรรมการ คณะทำงานหรือหน่วยงานดำเนินการให้บริการวิชาการแก่สังคม ตามแผนที่กำหนด

๓. มีการกำหนดหลักเกณฑ์และหรือระเบียบในการให้บริการวิชาการแก่สังคม

๔. มีการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนที่กำหนด

๕. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบริการวิชาการแก่สังคม

๖. มีการจัดทำแผนการเชื่อมโยงและบูรณาการการบริการทางวิชาการแก่สังคมเข้ากับ การเรียนการสอน หรือการวิจัย หรือการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

๗. มีการประเมินสัมฤทธิ์ผลและนำผลการประเมินไปพิจารณาปรับปรุงความเชื่อมโยง และบูรณาการระหว่างบริการวิชาการแก่สังคมกับภารกิจอื่น ๆ ของสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
มีการดำเนินการไม่ครบ ๕ ข้อแรก	มีการดำเนินการ ๕ - ๖ ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นที่
 ปรีกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการ กรรมการวิชาชีพใน
 ระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ (ทั้งหมด)

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : อาจารย์พึงมีภาระงานด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม และดำเนินงานตามภาระงาน
 ที่สถาบันกำหนด โดยสถาบันสร้างระบบจูงใจให้อาจารย์สนใจให้บริการทางวิชาการส่งเสริมสนับสนุน
 ให้อาจารย์ให้บริการทางวิชาการ จัดหากิจกรรมหรือ โครงการบริการทางวิชาการ และมีการจัดทำ
 ฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนการให้บริการทางวิชาการ

* การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม หมายถึง กิจกรรมหรือโครงการให้บริการแก่สังคม
 ภายนอกสถาบันการศึกษา หรือเป็นการให้บริการที่จัดในสถาบันการศึกษาโดยมีบุคคลภายนอกเข้ามา
 ใช้บริการ

* ให้นับเฉพาะการเป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นวิทยากรที่อยู่ในแผนของ
 สถาบัน และการเป็นกรรมการวิชาการวิชาชีพ เป็นที่ปรีกษา ในหน่วยงานระดับชาติ ได้แก่ หน่วยงาน
 ราชการ ระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือองค์กรกลาง
 ระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

ข้อมูลพื้นฐาน และเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้การนับจำนวนอาจารย์ที่มี
 ส่วนร่วมในการบริการทางวิชาการจะไม่นับซ้ำ แม้ว่าอาจารย์ท่านนั้นมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือ
 โครงการบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัยหลายกิจกรรมหรือหลายโครงการหรือเป็นที่ปรีกษาหรือ
 กรรมการหลายตำแหน่ง และสามารถนับอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อได้ด้วย ดังนั้น ตัวเปรียบเทียบจึง
 เป็นจำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ

หมายเหตุ

* จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด (ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ)

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๕.๒ ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วน ร่วมในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นที่ปรีกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการ กรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับ นานาชาติต่ออาจารย์ประจำ	๑) ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการ ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นที่ปรีกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบันเป็น กรรมการวิชาการ กรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือ ระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ เท่ากับ ๑ - ๒๔

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
	<p>๒) ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นที่ปรึกษาเป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการ กรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ เท่ากับ ๒๕ - ๓๔</p> <p>๓) ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการ กรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ เท่ากับหรือมากกว่า ๓๕</p>

สูตรการคำนวณ

<p>จำนวนอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการบริการวิชาการ เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการ วิชาชีพ ในระดับชาติและนานาชาติ</p> <hr style="width: 80%; margin: auto;"/> <p>จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด (ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ)</p>	X ๑๐๐
---	-------

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
อยู่ระหว่างร้อยละ ๑ – ร้อยละ ๒๔	ร้อยละ ๒๕ - ร้อยละ ๓๔	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๓๕

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๓ ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชนประเทศชาติและนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ (ที่ปฏิบัติงานจริง)

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ตัวบ่งชี้นี้ต้องการวัดจำนวนกิจกรรมหรือโครงการที่สถาบันได้จัดขึ้นเพื่อให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และชุมชนหรือเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

ร้อยละของกิจกรรม หรือโครงการที่สถาบันได้จัดขึ้นเพื่อให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและชุมชน หรือเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ หรือ นานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ รวมถึงการบริการวิชาการที่มีค่าตอบแทนและบริการวิชาการแบบให้เปล่าทั้งนี้ การนับอาจารย์ประจำให้นับอาจารย์ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

- ลักษณะการบริการวิชาการ มีดังนี้

- ๑) บริการวิเคราะห์ ทดสอบ ตรวจสอบ และตรวจซ่อม
- ๒) บริการเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ ทางการศึกษา
- ๓) บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการแบบเก็บค่าลงทะเบียน
- ๔) บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการแบบให้เปล่า
- ๕) บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการในลักษณะการว่าจ้าง
- ๖) บริการเกี่ยวกับสุขภาพที่นอกเหนือจากหน้าที่ความรับผิดชอบโดยตรงของ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- ๗) บริการศึกษา วิจัย ดำรง การวางแผน การจัดการ
- ๘) บริการศึกษาความเหมาะสมของ โครงการการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม
- ๙) บริการวางระบบ ออกแบบ สร้าง ประดิษฐ์ และผลิต
- ๑๐) บริการอื่น ๆ ทั้งนี้ไม่นับรวมการเป็นวิทยากรที่ไม่ได้อยู่ในแผนของสถาบัน

- การให้บริการวิชาการ หมายถึง การที่สถาบันการศึกษาและสถาบันอยู่ในฐานะที่เป็นที่พึ่งของชุมชนหรือเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ หรือทำหน้าที่ใดๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาขึ้นของชุมชนในด้านวิชาการหรือการพัฒนาความรู้ ตลอดจนความเข้มแข็งของชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติ

- โครงการบริการวิชาการที่มีผลต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหมายถึงโครงการบริการวิชาการที่สถาบันจัดขึ้น หรือดำเนินการขึ้นแล้วมีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นแก่ชุมชนในด้านต่างๆ และทำให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้ตามศักยภาพของตน เช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับโครงการตามพระราชดำริ การอบรมเพื่อพัฒนาความสามารถของชุมชนในด้าน การเกษตร ฯลฯ โดยหากโครงการใดมีกิจกรรมย่อยแทรกอยู่ในหนึ่งโครงการ ให้สามารถนับกิจกรรมย่อยแทนการนับโครงการได้

* การนับจำนวนกิจกรรมหรือโครงการบริการทางวิชาการและวิชาชีพในตัวบ่งชี้^๓ ให้นับเฉพาะโครงการ หรือในกรณีที่โครงการได้ระบุกิจกรรมไว้ชัดเจน ให้นับกิจกรรมแทนโครงการได้ เฉพาะกรณีที่กิจกรรมเหล่านั้นได้กำหนดวัตถุประสงค์ งบประมาณ ระยะเวลา เป้าหมายผู้เข้ารับบริการ และการประเมินกิจกรรมทุกกิจกรรมไว้ชัดเจนทั้งนี้สามารถนับซ้ำได้ถ้าเป็นโครงการ หรือกิจกรรมที่ดำเนินการกับกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกัน

* จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด (นับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง)

สูตรการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำ(เฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง)}} \times ๑๐๐$$

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

ข้อมูลพื้นฐาน และเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง (การนับจำนวนอาจารย์ประจำให้ นับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง)

๑. จำนวนกิจกรรม หรือโครงการที่สถาบัน ได้จัดขึ้นเพื่อให้บริการทางวิชาการแก่ สังคมและชุมชน หรือเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ หรือ นานาชาติในปี การศึกษานั้น

๒. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ทั้งนี้การนับอาจารย์ประจำให้นับอาจารย์ ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

หมายเหตุ: การนับจำนวน หากโครงการใดมีกิจกรรมย่อยแทรกอยู่ในหนึ่งโครงการให้สามารถ นับกิจกรรมย่อยแทนการนับโครงการได้

๑.) กรณี ๑ โครงการหรือกิจกรรมมีการจัดหลายครั้ง ให้นับทุกครั้งหากกลุ่มเป้าหมาย แตกต่างกัน

๒.) กรณีบริการวิชาการ ๑ โครงการหรือกิจกรรม มีหลายกลุ่มสาขาวิชาหรือหลาย หน่วยงาน ช่วยกันดำเนินโครงการ ให้นับแยกได้

๓.) กรณีบริการวิชาการที่จัดขึ้นโดยหน่วยงานภายนอกและขอความร่วมมือให้สถาบัน ส่งคณาจารย์ไปช่วย ให้รายงานเป็นโครงการ ๑ โครงการตามชื่อโครงการ

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๕.๓ ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ	๑) ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ เท่ากับ ๑ - ๒๔ ๒) ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ เท่ากับ ๒๕ - ๓๕ ๓) ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ เท่ากับหรือมากกว่า ๔๐

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
อยู่ระหว่างร้อยละ ๑ - ร้อยละ ๒๔	ร้อยละ ๒๕ - ร้อยละ ๓๕	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๔๐

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๔ ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การบริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นการตอบสนอง และแสดงรับผิดชอบต่อสังคมซึ่งถือเป็นบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักการสากลของการอุดมศึกษา การตอบสนองดังกล่าวจะมีคุณภาพมากน้อยเพียงใด สามารถสะท้อนได้จากความพึงพอใจของผู้รับบริการ ทั้งประชาชนผู้มารับบริการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชน ซึ่งการสำรวจความพึงพอใจโดยทั่วไปจะพิจารณา ๔ ประเด็นสำคัญ คือ

๑. ความพึงพอใจด้านกระบวนการ ขั้นตอนการให้บริการ
๒. ความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ
๓. ความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
๔. ความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการ

แต่สำหรับสถาบันอุดมศึกษา นอกจากความพึงพอใจในสี่ประเด็นข้างต้นแล้ว ยังรวมถึงความพึงพอใจต่อบทบาทของสถาบันอุดมศึกษา ๓ ด้าน คือ การเป็นผู้เตือนสติสังคม การชี้นำสังคม และการตอบสนองต่อความต้องการของสังคม

* ในตัวบ่งชี้ที่กำหนดให้นำผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการของสถาบัน อุดมศึกษา โดยสำนักงาน ก.พ.ร. มาใช้ในตัวบ่งชี้สำหรับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้ใช้ผลสำรวจของสถาบันนั้น สำหรับการคำนวณตามเกณฑ์การประเมินในกรณีที่ไม่มีผลสำรวจ ของ ก.พ.ร.ให้นำผลการสำรวจความพึงพอใจเป็นรายโครงการ/กิจกรรม มาคำนวณเป็นภาพรวมโดยใช้สมการดังนี้

$$\text{ความพึงพอใจ} = \frac{\sum x_i n_i}{\sum n_i}$$

\bar{x}_i = ค่าเฉลี่ยโครงการ/กิจกรรมที่ i (คะแนนเต็ม ๕)

n_i = จำนวนคนที่ตอบแบบสอบถามของโครงการ/กิจกรรมที่ i

i = ๑ ถึง p

p = จำนวน โครงการ/กิจกรรมทั้งหมด

ทั้งนี้ หากผลคำนวณได้ ๓.๕๑ ขึ้นไป ได้คะแนน ๓
 หากได้ระหว่าง ๒.๕๑ - ๓.๕๐ ได้คะแนน ๒
 หากได้ระหว่าง ๑.๕๑ - ๒.๕๐ ได้คะแนน ๑
 และหากต่ำกว่า ๑.๕๑ ได้คะแนน ๐

แล้วแต่สถาบันเลือกใช้ จะใช้ผลการประเมินของ กพร. หรือสถาบันดำเนินการประเมินเอง และเทียบเกณฑ์ตามที่กำหนด

ในกรณีที่สถาบันไม่ได้ประเมินความพึงพอใจครบทุกกิจกรรม/โครงการ ตามตัวบ่งชี้ที่ ๕.๓ จำเป็นต้องมีการประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการ อย่างน้อย ๘๐% ของกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการ

(หากวัดระดับความพึงพอใจไม่ถึง ๘๐ % ของกิจกรรม/โครงการที่ให้บริการทั้งหมด จะให้ได้เพียง ๑ คะแนน ถึงแม้ว่าผลการประเมินระดับความพึงพอใจ จะได้ ๓.๕๑ ขึ้นไปก็ตาม)

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

ข้อมูลพื้นฐาน และรายงานผลสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการ (ทั้งนี้ให้นำผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการของสถาบันอุดมศึกษาโดยสำนักงาน ก.พ.ร. มาใช้ในตัวบ่งชี้นี้ สำหรับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ใช้ผลสำรวจของ สถาบัน)

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๕.๔ ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ	๑) ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ เท่ากับ ๖๕ - ๗๔ ๒) ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ เท่ากับ ๗๕ - ๘๔ ๓) ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ เท่ากับหรือมากกว่า ๘๕

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
ร้อยละ ๖๕ - ร้อยละ ๗๔	ร้อยละ ๗๕ - ร้อยละ ๘๔	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๘๕

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๕ จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันพึงทำหน้าที่เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ เป็นที่พึ่งพาในทางวิชาการในรูปแบบต่างๆ หรือทำหน้าที่ใดๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาขึ้นของชุมชนในด้านวิชาการ และการพัฒนาความรู้ ซึ่งได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ

จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ อยู่ในความรับผิดชอบของสถาบันซึ่งยังดำเนินการอยู่ในปัจจุบันการเป็นแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพ หมายถึง การที่สถาบันหรือกลุ่มสาขาวิชามีศูนย์หรือ มีการจัดกิจกรรมทางวิชาการในหน่วยงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของสถาบันเป็นประจำ หรือการที่สถาบันได้ทำหน้าที่เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ เป็นที่พึ่งพาในทางวิชาการในรูปแบบต่างๆ หรือทำหน้าที่ใดๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาขึ้นของชุมชนในด้านวิชาการและการพัฒนาความรู้ ซึ่งได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ การนับว่าเป็นแหล่งบริการในระดับชาติหรือนานาชาตินั้น พิจารณาจากการมีเอกสารแสดง (เช่น วุฒิบัตรหรือใบรับรอง) จากองค์กรหรือหน่วยงานอื่น เช่น สถาบันทดสอบทางวิชาการหรือภาษาที่ได้รับการรับรองจาก สำนักงาน กพ. เช่น สถาบันทดสอบทางวิชาการของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ศูนย์เครือข่ายของสมศ. หน่วยงานที่กระทรวงหรือหน่วยงานระดับชาติให้การรับรอง เช่น กระทรวงอุตสาหกรรมให้การรับรองให้คณะวิศวกรรมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเป็นศูนย์ทดสอบความแกร่งของเหล็กกระทรวงวิทยาศาสตร์ให้การรับรองการเป็นศูนย์ไซโคลตรอนของชาติ เป็นต้น

* การนับเป็นแหล่งบริการวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ พิจารณาจากการมีเอกสารรับรองจากหน่วยงานระดับชาติ หรือนานาชาติเช่น วุฒิบัตร หรือใบรับรอง หรือหลักฐานการให้บริการวิชาการ **ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :**

ข้อมูลพื้นฐาน และเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้แหล่งให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพ หมายถึง ศูนย์หรือหน่วยงานที่ให้บริการทางวิชาการ และวิชาชีพเป็นประจำ เป็นที่พึ่งพาของสังคม จนเป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติและจะต้องมีหลักฐานหรือเอกสารรับรองว่าเป็นแหล่งให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพ

จำนวนศูนย์หรือหน่วยงานที่ให้บริการวิชาการที่ได้รับการยอมรับในสังคม แยกรายงานในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ โดยมีหลักฐานยืนยัน

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๕.๕ จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ	๑) จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ เท่ากับ ๑ - ๒ แหล่ง ๒) จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ เท่ากับ ๓ แหล่ง ๓) จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ เท่ากับหรือมากกว่า ๔ แหล่ง

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
๑ - ๒ แหล่ง	๓ แหล่ง	มากกว่าหรือเท่ากับ ๔ แหล่ง

องค์ประกอบที่ ๖ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

หลักการ

การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญาและธรรมชาติของแต่ละสถาบัน และมีการบูรณาการเข้ากับการผลิตบัณฑิต งานวิจัย และการบริการวิชาการ รวมทั้งดำเนินการเพื่อให้เกิดการพัฒนามาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ๕ ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านนโยบายด้านการส่งเสริมด้านการสนับสนุน ด้านการสร้างมาตรฐาน และด้านการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม และเชื่อมโยงความรู้ท้องถิ่นสู่สากล อันจะเป็นกลไกในการฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งสร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญาไทยให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๑. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๒. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอก ระดับอุดมศึกษาสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
๓. มาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
๔. ดัชนีบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

การคิดรอบปี : ใช้ ปีการศึกษา ทุกตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบที่ ๖

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๒ ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑ มีระบบและกลไกในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษาต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสานเผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการหริบใช้ศิลปวัฒนธรรมต่างประเทศ โดยมีความสมดุลระหว่างการปฏิบัติภายใน และภายนอกตามจุดเน้นของสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

แนวคิดปฏิบัติที่ดี :

๑. สถาบันมีการดำเนินการด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่ส่งเสริมการบูรณาการศิลปวัฒนธรรมกับวิถีชีวิตประชาคม และเกิดผลสัมฤทธิ์ตามนโยบาย และแผนงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

๒. สถาบันมีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่นำไปสู่การสร้างสรรค้งานด้านศิลปวัฒนธรรม

๓. สถาบันมีการสนับสนุนงบประมาณ การจัดหาแหล่งทุนเพื่อการดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรม

๔. สถาบันมีการจัดทำฐานข้อมูลเพื่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

๕. สถาบันมีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปวัฒนธรรม

๖. สถาบันมีการเผยแพร่ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรม

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

ข้อมูลพื้นฐาน และเอกสารหลักฐานอ้างอิง เช่น

๑. แผนงานด้านศิลปวัฒนธรรมของสถาบันและหลักฐานการดำเนินงานตามแผนตลอดจนการประเมิน และปรับปรุง

๒. โครงการการบริหารงานด้านศิลปวัฒนธรรมของสถาบัน ตลอดจนระเบียบข้อบังคับมาตรการ และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

๓. ข้อมูล และสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานศิลปวัฒนธรรม เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ หลักฐานการส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์ และบุคลากรทำงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และบูรณาการศิลปวัฒนธรรมกับวิถีชีวิตประชาคม ข้อมูล และหลักฐานการจัดกิจกรรมด้านศิลปะ และวัฒนธรรม การจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน ข้อมูลเกี่ยวกับผลงานและงานสร้างสรรค์ด้านศิลปวัฒนธรรม แบบประเมินผลการปฏิบัติงาน

๔. เอกสารหลักฐานความร่วมมือ และการให้บริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม หลักฐานความร่วมมือ และการให้บริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม หลักฐานการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปวัฒนธรรม หลักฐานการเผยแพร่ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งระดับชาติ และนานาชาติ

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๖.๑ มีระบบและกลไกในการทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม	๑) มีการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ไม่ครบ ๓ ข้อแรก ๒) มีการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ๓ ข้อแรก ๓) มีการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ อย่างน้อย ๔ ข้อแรก

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

๑. มีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนปฏิบัติได้ และมีแผนงานรองรับ
 ๒. มีการกำหนดกิจกรรมหรือโครงการที่เป็นประโยชน์สอดคล้องกับแผนงานและมีการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
 ๓. มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับภารกิจด้านอื่นๆ
 ๔. มีการส่งเสริมการดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งในระดับชาติและนานาชาติ อาทิการจัดทำฐานข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรม การสร้างบรรยากาศศิลปะและวัฒนธรรมการจัดกิจกรรมประชุม เสวนาทางวิชาการ การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนอย่างพอเพียงและต่อเนื่อง
 ๕. มีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปวัฒนธรรม โดยผู้เชี่ยวชาญ และมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ
 ๖. มีการเผยแพร่และบริการด้านศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติและนานาชาติ อาทิ มีสถานที่หรือเวทีแสดงผลงาน จัดทำวารสารศิลปวัฒนธรรมในระดับต่างๆ มีความร่วมมือในการให้บริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมกับสังคมในระดับต่างๆ
- * การเผยแพร่และบริการด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ หมายความว่า การดำเนินงาน การเผยแพร่และการบริการด้านศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติหรือนานาชาติอย่างใดอย่างหนึ่ง

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
มีการดำเนินการไม่ครบ ๓ ข้อแรก	มีการดำเนินการ ๓ ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย ๔ ข้อแรก

องค์ประกอบที่ ๗ การบริหารและการจัดการ

หลักการ

สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของสถาบันการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ปัจจัยที่สถาบันอุดมศึกษาจะทำหน้าที่บริหารจัดการให้มีคุณภาพได้แก่ ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักการบริหารจัดการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (good governance)

การคิดรอบปี : ให้คิดปีการศึกษาทุกตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบที่ ๗

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๑. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๒. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
๓. มาตรฐานการประเมินคุณภาพการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

ตัวบ่งชี้จำนวน ๑๒ ตัวบ่งชี้ประกอบด้วย

- ๗.๑ สถานสถาบันใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการและสามารถผลักดันสถาบันให้แข่งขันได้ในระดับสากล
- ๗.๒ ภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน
- ๗.๓ มีการพัฒนาสถาบันสู่องค์กรเรียนรู้
- ๗.๔ มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อพัฒนา และธำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ
- ๗.๕ ศักยภาพของระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร การเรียนการสอน และการวิจัย
- ๗.๖ ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา
- ๗.๗ ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ
- ๗.๘ มีการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา
- ๗.๙ ระดับความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวบ่งชี้และเป้าหมายของระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล

ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑ สถานสถาบันใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการและสามารถผลักดันสถาบันให้ แข่งขันได้ในระดับสากล

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : คุณภาพของสถานศึกษาจะมีทิศทางที่จะพัฒนาต่อไปในอนาคตได้อย่างดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับว่าไม่มีสถานสถาบันที่รับผิดชอบให้ความสำคัญ และ โปร่งใส ติดตาม กำกับดูแลสถานศึกษาอย่างใกล้ชิด มีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทาง ยุทธศาสตร์ นโยบายของสถาบัน ดูแลติดตามกำกับกับการดำเนินงานของสถานศึกษา มีการประชุมสภาสถาบันการศึกษาอย่างสม่ำเสมอพิจารณา และให้ข้อเสนอแนะรายงานทางการเงินที่สถาบันนำเสนอ

แนวคิดปฏิบัติที่ดี : ๑. สถานสถาบันกำหนดทิศทาง ยุทธศาสตร์ และนโยบายของสถาบันร่วมกับสถาบัน
๒. สถานสถาบันติดตามผลการดำเนินงานที่สำคัญของภารกิจหลักของสถาบันอย่าง
ครบถ้วน

๓. มีการประชุมกรรมการสภาสถาบันอย่างสม่ำเสมอ ๗๐ ของแผน ในการประชุมแต่ละครั้งมีกรรมการเข้าร่วมโดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ และต้องส่งเอกสารให้กรรมการสภาสถาบันอย่างน้อย ๗ วันก่อนการประชุม

๔. มีการประเมินงานของอธิการบดีหรือผู้บริหารสูงสุด โดยมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน และตกลงกันไว้ล่วงหน้า

๕. สถานสถาบันบริหารงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล เช่น การปกป้องผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยเฉพาะในประเด็นของคุณภาพการศึกษา การส่งเสริม และตรวจติดตามการปฏิบัติตามกฎหมายภายใต้หลักคุณธรรม จริยธรรม การเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนร่วม และมีการตรวจสอบการดำเนินงาน เป็นต้น

๖. มีการประเมินผลการดำเนินงานของสภาสถาบัน และเปิดเผยต่อสาธารณชนทุกปี
ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

๑. แผนการประชุม รายงานการประชุม และเอกสารประกอบการประชุมสภาสถาบัน

๒. เอกสารหลักฐานที่แสดงว่าสภาสถาบันมีการบริหารจัดการประชุมอย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ ร้อยละของจำนวนครั้ง และร้อยละของการเข้าร่วมประชุมของกรรมการในการประชุมจริงของสภาสถาบัน หลักฐานจำนวนวันที่ส่งเอกสารให้กรรมการสภาสถาบัน

๓. เอกสารหลักฐานที่แสดงว่าสถาบันมีการบริหารงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล เช่น การปกป้องผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเฉพาะในประเด็นของคุณภาพการศึกษา การส่งเสริม และตรวจติดตามการปฏิบัติตามกฎหมายภายใต้หลักคุณธรรม จริยธรรมภายในองค์กร การเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบสภาสถาบัน ตลอดจนการเปิดเผยผลการดำเนินงานของสภาสถาบันต่อสาธารณชน เป็นต้น

๔. เอกสารหลักฐานที่แสดงว่าสภาสถาบันมีการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานของสถาบัน และผู้บริหารสถาบัน เช่นเกณฑ์การประเมินผลงานของผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน รวมทั้งรายงานการนำผลที่ได้ไปปรับปรุงการบริหารสถาบัน

๖. ความสำเร็จของความร่วมมือระหว่างสภาสถาบัน และสถาบันในการพัฒนา ยุทธศาสตร์นโยบาย และแผนพัฒนาสถาบันสู่ความเป็นเลิศ และการแข่งขันได้

๗. ความสำเร็จของการถ่ายทอดนโยบายหรือทิศทางการทำงานด้วยหลักธรรมาภิบาลของสภาสถาบันไปสู่สถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๗.๑ สภาสถาบันใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการและสามารถผลักดันสถาบันให้แข่งขันได้ในระดับสากล	๑) มีการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ไม่ครบ ๔ ข้อ ๒) มีการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ๔ ข้อ ๓) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ครบทุกข้อ

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

๑. สภาสถาบันมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทาง ยุทธศาสตร์และนโยบายของสถาบัน

๒. สภาสถาบันมีการติดตามผลการดำเนินงานตามภารกิจหลักของสถาบันมากกว่าปีละ ๒ ครั้ง

๓. มีการประชุมกรรมการสภาสถาบันอย่างต่ำร้อยละ ๘๐ ของแผน ในการประชุมแต่ละครั้งมีกรรมการเข้าร่วมโดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๔. สภาสถาบันจัดให้มีการประเมินผลงานของอธิการบดีหรือผู้บริหารสูงสุดตามหลักเกณฑ์ที่ตกลงกันไว้ล่วงหน้า

๕. สภาสถาบันมีการดำเนินงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาลและส่งเสริมการบริหารงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาลทั่วทั้งองค์กร

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
มีการดำเนินการไม่ครบ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๒ ภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญต่อการเจริญก้าวหน้าของสถาบันอุดมศึกษาคือผู้บริหารทุกระดับของสถาบันนั้นๆ หากผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ เป็นผู้นำที่ดีมีธรรมาภิบาลรับผิดชอบต่อสังคม รักความก้าวหน้า ดูแลบุคลากรอย่างดี เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร มีความสามารถในการตัดสินใจ แก้ปัญหา และกำกับดูแล ติดตามผลการดำเนินงานของสถาบันไปในทิศทางที่ถูกต้อง จะทำให้สถาบันเจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็ว

แนวปฏิบัติที่ดี : ๑. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ และสามารถถ่ายทอดไปยังบุคลากรทุกระดับ มีความสามารถในการวางแผนกลยุทธ์ มีการนำข้อมูลสารสนเทศเป็นฐานในการปฏิบัติงาน และพัฒนาสถาบัน

๒. มีความสามารถในการบริหารโดยคำนึงถึงประโยชน์ของสถาบัน นักศึกษา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๓. มีธรรมาภิบาล มีความสามารถในการกำกับดูแล ติดตามผลการดำเนินงานของสถาบัน และสามารถตัดสินใจแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ

๔. มีความสามารถด้านการบริหารงานงบประมาณ บริหารรายได้ บริหารงานบุคคล และทรัพยากรอื่นๆ

๕. สนับสนุนให้บุคลากรในสถาบัน และชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการให้อำนาจในการตัดสินใจแก่บุคลากรตามความเหมาะสม และจงใจให้รักสถาบัน

๖. สร้างบรรยากาศเพื่อส่งเสริมให้บุคลากรมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบปฏิบัติ และมีจริยธรรม

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

๑. แผนงาน และหรือหลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหา และพัฒนาสมรรถนะ และภาวะผู้นำของผู้บริหารหน่วยงานทุกระดับของสถาบัน และหลักฐานการดำเนินงานตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว ตลอดจนการประเมิน และปรับปรุง

๒. จำนวนกิจกรรมหรือ โครงการการส่งเสริม และพัฒนาผู้บริหารสถาบัน ตลอดจนหลักเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการ และแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

๓. ข้อมูล และสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม และพัฒนาผู้บริหารสถาบัน เช่น หลักเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงาน และภาวะผู้นำของผู้บริหารหน่วยงานทุกระดับ หลักฐานการส่งเสริมสนับสนุน ข้อมูลเกี่ยวกับผลงาน และรางวัลด้านการบริหารของผู้บริหาร

๔. รายงานผลการประเมินผู้บริหารหน่วยงานทุกระดับ

๕. จำนวนผู้บริหารที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพ และภาวะผู้นำ

๖. ความสำเร็จของแผนพัฒนาสมรรถนะ และภาวะผู้นำของผู้บริหาร และการเตรียมผู้บริหารในอนาคต

๗. รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากร และสภาพสถาบันที่มีต่อการบริหารงานสถาบันของผู้บริหาร

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๗.๒ ภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับในสถาบัน	๑) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ไม่ครบ ๓ ข้อแรก ๒) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ เท่ากับ ๓ ข้อแรก ๓) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ครบทุกข้อ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

๑. มีกระบวนการสรรหาผู้บริหารที่เป็นระบบ โปร่งใส ตรวจสอบได้
๒. ผู้บริหารดำเนินการบริหารด้วยหลักธรรมาภิบาลและใช้ศักยภาพภาวะผู้นำที่มีอยู่ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของสถาบันและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
๓. มีกระบวนการประเมินศักยภาพและผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับในสถาบัน
๔. มีการจัดทำแผนและกลไกการพัฒนาศักยภาพของผู้บริหารตามผลการประเมินและดำเนินการตามแผนอย่างครบถ้วน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
มีการดำเนินการ ไม่ครบ ๓ ข้อแรก	มีการดำเนินการ ๓ ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ ๗.๓ มีการพัฒนาสถาบันสู่องค์กรเรียนรู้

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : มาตรฐานอุดมศึกษาข้อที่ ๓ กำหนดให้สถาบันมีการสร้าง และพัฒนาสังคม ฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งต้องมีการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยมีการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในองค์กรซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษามีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุด กระบวนการในการบริหารจัดการความรู้ในองค์กรประกอบด้วย การระบุนวัตกรรม การคัดเลือก การรวบรวม การจัดเก็บความรู้ การเข้าถึงข้อมูล และการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งภายใน และภายนอกองค์กร การสร้าง

บรรยากาศ และวัฒนธรรมการเรียนรู้ในองค์กร การกำหนดแนวปฏิบัติปฏิบัติงานตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการความรู้ในองค์กรให้ดียิ่งขึ้น

แนวปฏิบัติที่ดี :

๑. สถาบันมีการจัดทำแผน และกำหนดตัวบ่งชี้ และเป้าหมายที่ชัดเจนในการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ รวมทั้งมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้ประชาคมของสถาบันรับทราบ และเข้าใจตรงกันอย่างทั่วถึง

๒. สถาบันมีการดำเนินงานตามแผน ประเมินแผน และปรับปรุงแผนการจัดการความรู้ตามระบบ PDCA อย่างต่อเนื่อง

๓. สถาบันระบบ และกลไกในการนำเอาผลการประเมินคุณภาพจากภายใน และภายนอกด้านการจัดการความรู้มาปรับปรุงพัฒนาการจัดการความรู้ของสถาบัน

๔. สถาบันมีการนำองค์ความรู้ และนวัตกรรมที่ได้จากการจัดการความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สถาบัน และสังคม รวมทั้งมีการเผยแพร่ให้สังคมรับทราบ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

๑. แผนงานด้านการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถาบัน และหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมิน และปรับปรุง

๒. โครงการบริหารงานด้านการจัดการความรู้ของสถาบัน ตลอดจนหลักเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการ และแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

๓. ข้อมูล และสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม และพัฒนาการจัดการความรู้ของสถาบัน เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ รายงานการประชุมของทีมงานหรือคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักด้านการจัดการความรู้ ฐานข้อมูลด้านการจัดการความรู้ หลักฐานการส่งเสริมสนับสนุน เอกสาร และสื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ต่างๆ

๔. จำนวนบุคลากร และหน่วยงานที่มีการนำความรู้ด้านการจัดการความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงาน

๕. จำนวนชุมชนนักปฏิบัติ และเครือข่ายด้านการจัดการความรู้

๖. จำนวนองค์ความรู้ และนวัตกรรมที่ได้จากการจัดการความรู้ของสถาบัน

๗. รายงานผลการปฏิบัติงานที่แสดงถึงความสำเร็จในการจัดการความรู้ของสถาบัน เช่น จำนวนรางวัลต่างๆ ที่บุคลากรได้รับจากการจัดการความรู้ ประสิทธิภาพผลของการทำงานที่เพิ่มขึ้น

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๗.๓ มีการพัฒนาสถาบันสู่องค์กรเรียนรู้	๑) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ไม่ครบ ๓ ข้อแรก ๒) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ เท่ากับ ๓ ข้อแรก ๓) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์อย่างน้อย ๔ ข้อแรก

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

๑. มีการทบทวนและจัดทำแผนการจัดการความรู้ (ประจำปีงบประมาณที่ขอรับการประเมิน)เพื่อมุ่งสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้และประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้ประชาคมของสถาบันรับทราบ
๒. มีการดำเนินการตามแผนจัดการความรู้และประสบความสำเร็จตามเป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐
๓. มีการดำเนินการตามแผนจัดการความรู้และประสบความสำเร็จตามเป้าหมายร้อยละ ๑๐๐
๔. มีการติดตามประเมินผลความสำเร็จของการจัดการความรู้
๕. มีการนำผลการประเมินไปปรับใช้ในการพัฒนากระบวนการจัดการความรู้ให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการปกติและปรับปรุงแผนการจัดการความรู้

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
มีการดำเนินการ ไม่ครบ ๓ ข้อแรก	มีการดำเนินการ ๓ ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย ๔ ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๔ มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อพัฒนาและธำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คุณภาพของการศึกษาจะเกิดขึ้น ถ้าสถานศึกษามีบุคลากรที่มีคุณภาพมีความรักองค์กร มุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ตามภาระงานที่กำหนด ผู้บริหารมีการมอบหมายงานให้กับผู้ใต้บังคับบัญชาตามศักยภาพ ความถนัด ความสนใจของแต่ละบุคคล บุคลากรทุกระดับมีความพึงพอใจในการทำงาน องค์กรมีการพัฒนาบุคลากรตามสาขาวิชาชีพ และหาวิธีการที่จะธำรงรักษาบุคลากรที่มีประสิทธิภาพให้อยู่กับองค์กรตลอดไป

แนวปฏิบัติที่ดี :

๑. มีแผนระยะสั้น และระยะยาวในการจัดเตรียมบุคลากร พัฒนา และรักษาบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ (มีการวิเคราะห์การเข้าออกของบุคลากรทุกระดับ ทุกประเภทของสถาบัน)

๒. มีการวิเคราะห์ภาระงาน และส่งเสริมพัฒนาบุคลากรทุกระดับให้มีความรู้ความสามารถตรงกับภารกิจ และสาขาวิชาชีพ ทั้งด้านการฝึกอบรม การเข้าร่วมประชุมหรือเสนอผลงานทางวิชาการ การศึกษาต่อ ตลอดจนมีการส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรที่มีศักยภาพ และความสามารถสูงให้ประสบความสำเร็จ

๓. มีการมอบหมายงานให้เป็นที่ไปตามภารกิจของสถาบัน และตามศักยภาพ ความถนัด ความสนใจของแต่ละคน รวมทั้งมีการพัฒนาระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี

๔. มีคู่มือการปฏิบัติงาน มีการให้โอกาสบุคลากรทุกคนก้าวหน้าในการทำงาน โดยมีการกำหนดเส้นทางเดินของตำแหน่งงาน (Career Path) ทุกสายงาน

๕. มีการจัดสวัสดิการ และสร้างเสริมสุขภาพที่ดีแก่บุคลากร รวมทั้งการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงาน และสร้างบรรยากาศที่ดีที่จะทำให้บุคลากรทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และอยู่อย่างมีความสุข

๖. มีการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรในองค์กร และนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการบริหารงาน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

ข้อมูลพื้นฐาน และเอกสารหลักฐานอ้างอิง เช่น

๑. แผนงานด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลของสถาบัน และหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมิน และปรับปรุง

๒. โครงการบริหารทรัพยากรบุคคลของสถาบัน ตลอดจนหลักเกณฑ์ ประกาศ กฏระเบียบ ข้อบังคับ และแนวปฏิบัติในการบริหารทรัพยากรบุคคลของสถาบัน เช่น หลักเกณฑ์การรับเข้า สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์ ระบบพิจารณาความดี ความชอบ เป็นต้น

๓. ข้อมูล และสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทรัพยากรบุคคลของสถาบัน เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ รายงานการประชุมของทีมงาน หรือคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูลบุคลากรของสถาบันสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงาน ข้อมูลหรือหลักฐานการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน

๔. จำนวนบุคลากรที่ได้รับการพัฒนา และเลื่อนตำแหน่ง เช่น การฝึกอบรมการศึกษาต่อ การเข้าร่วมประชุมวิชาการ ตลอดจนการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่งวิชาการ

๕. สถิติการเข้าออก (turnover) ของบุคลากรทุกประเภท

๖. สถิติเกี่ยวกับการได้รับสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ต่างๆ ของบุคลากร

๑. ความสำเร็จในการบรรลุแผนการพัฒนาคณากรทุกกลุ่ม ทั้งแผนระยะสั้นระยะปานกลางและระยะยาว

๒. รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรทุกระดับ และนำผลการประเมินไปปรับปรุง

๓. รายงานผลการปฏิบัติงานที่แสดงถึงระดับคุณภาพการปฏิบัติงาน เช่น ระดับความสำเร็จของการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ จำนวนบุคลากรที่ได้รับรางวัลต่างๆ ทั้งในระดับสถาบัน ระดับชาติ และนานาชาติ

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๑.๔ มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อพัฒนาและธำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ	๑) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ไม่ครบ ๓ ข้อแรก ๒) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ เท่ากับ ๓ - ๔ ข้อแรก ๓) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์อย่างน้อย ๕ ข้อแรก

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

๑. มีการจัดทำแผนการบริหารทรัพยากรบุคคลที่เป็นรูปธรรม ภายใต้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์

๒ มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลที่เป็นการส่งเสริมสมรรถนะในการปฏิบัติงาน เช่น การสรรหา การจัดวางคนลงตำแหน่ง การกำหนดเส้นทางเดินของตำแหน่ง การสนับสนุนเข้าร่วมประชุม ฝึกอบรมและหรือเสนอผลงานทางวิชาการ การประเมินผลการปฏิบัติงาน มาตรการสร้างขวัญกำลังใจ มาตรการลงโทษ รวมทั้งการพัฒนา และรักษา บุคลากรที่มีคุณภาพ

๓. มีระบบสวัสดิการและเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างบรรยากาศที่ดีให้บุคลากรทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและอยู่อย่างมีความสุข

๔ มีระบบส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรที่มีศักยภาพสูงให้มีโอกาสประสบความสำเร็จและก้าวหน้าในอาชีพอย่างรวดเร็วตามสายงาน

๕. มีการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรทุกระดับอย่างเป็นระบบ

๖. มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจเสนอผู้บริหารระดับสูง และมีแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาเพื่อให้อุดม

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
มีการดำเนินการ ไม่ครบ ๓ ข้อแรก	มีการดำเนินการ ๓ - ๔ ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย ๕ ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๕ ศักยภาพของระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร การเรียนการสอน และการวิจัย (สกอ.๗.๕)

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ระบบฐานข้อมูล และสารสนเทศ ควรต้องพัฒนาขึ้นจากนโยบาย และการวางแผนระดับสถาบันเพื่อให้เป็นระบบที่สมบูรณ์ สามารถเชื่อม โดงกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถาบัน เป็นระบบที่ใช้งานได้ทั้งเพื่อการวางแผน และการตัดสินใจของผู้บริหารทุกระดับ เพื่อการปฏิบัติงานตามภารกิจทุกด้านของบุคลากร เพื่อการติดตามตรวจสอบ และประเมินการดำเนินงาน ตลอดจนเพื่อการปรับปรุง และพัฒนา เป็นการแสดงถึงความพยายามของสถาบันในการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร การเรียนการสอน และการวิจัย ทั้งนี้ระบบดังกล่าวต้องมีความสะดวกในการใช้งาน โดยประเมินจากความพึงพอใจของผู้ใช้ มีระบบป้องกันสิทธิและความปลอดภัยของข้อมูล และสารสนเทศ มีระบบสำรอง และกู้คืน ตลอดจนเป็นระบบที่มีแผนจัดการกับเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด

ศักยภาพของระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร การเรียนการสอน และการวิจัย แสดงให้เห็นถึงความพยายามของสถาบันอุดมศึกษา ในการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร การเรียนการสอน และการวิจัยรวมทั้งมีการประเมินประสิทธิภาพและความปลอดภัยของระบบฐานข้อมูล และประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ฐานข้อมูล อีกทั้งมีการพัฒนาระบบให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ

* เกณฑ์มาตรฐานในตัวบ่งชี้นี้ครอบคลุมระบบฐานข้อมูลทั้ง ๓ ด้าน ได้แก่ การบริหาร การเรียนการสอน และการวิจัยและผู้บริหารสามารถใช้งานข้อมูลดังกล่าวในการตัดสินใจได้

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

๑. นโยบายในการจัดทำระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ
๒. ระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ
๓. ผลการประเมินประสิทธิภาพ และความปลอดภัยของระบบฐานข้อมูล และประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ฐานข้อมูล
๔. รายงานการนำผลประเมินในข้อ ๑ ไปใช้ปรับปรุงระบบฐานข้อมูล

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๗.๕ ศักยภาพของระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร การเรียน การสอน และการวิจัย	๑) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ไม่ครบ ๒ ข้อแรก ๒) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ เท่ากับ ๒ ข้อแรก ๓) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ เท่ากับหรือมากกว่า ๓ ข้อแรก

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

- ๑.มีนโยบายในการจัดทำระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ
- ๒.มีระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ

๓. มีการประเมินประสิทธิภาพ และความปลอดภัยของระบบฐานข้อมูล
๔. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ฐานข้อมูล
๕. มีการนำผลการประเมินในข้อ ๓ และ ๔ มาปรับปรุงระบบฐานข้อมูล
๖. มีการเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลของสถาบันผ่านระบบเครือข่ายกับสำนักงาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษาตามรูปแบบมาตรฐานที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
มีการดำเนินการไม่ครบ ๒ ข้อแรก	มีการดำเนินการ ๒ ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย ๓ ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๖ ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา

สถาบันอุดมศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การบริหารแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การบริหารที่สถาบันอุดมศึกษาเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจทางการบริหาร และการดำเนินกิจการของสถาบันในทางตรงหรือทางอ้อม การที่สถาบันอุดมศึกษาจะมีระบบการบริหารที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นนั้น พิจารณาจากการที่สถาบันมีระบบการทำงานที่เป็นไปตามหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมที่มีการประยุกต์ใช้ ในระดับสากล ๕ ประการ ดังนี้

๑.)มีการเปิดเผยข้อมูล และ โปร่งใสในภารกิจที่หน่วยงานดำเนินการ โดยมีช่องทางในการให้ข้อมูลข่าวสารแก่นิสิตนักศึกษา คณาจารย์ และประชาชน

๒.)มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้รับบริการ และประชาชนเกี่ยวกับภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

๓.)มีระบบการจัดเก็บข้อมูลที่ได้รับจากผู้รับบริการ และผู้ที่เกี่ยวข้องไปประกอบการปรับปรุงระบบการให้บริการประชาชน การปรับปรุงระบบการจัดการของสถาบัน เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ ประชาชนหรือเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

๔.)มีการเปิดโอกาสให้ภาคเอกชน ประชาชน และเครือข่ายต่างๆ ได้มีโอกาสเข้าร่วมในกระบวนการของสถาบันอุดมศึกษา การตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะที่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน

๕.)ภาคประชาชนมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของ โดยได้มีการจัดกระบวนการหรือกลไกที่เป็นรูปธรรมให้ภาคประชาชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้ร่วมในการติดตามตรวจสอบความก้าวหน้าของการดำเนินงาน และผลสำเร็จการทำงานของสถาบันอุดมศึกษา

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

๑. หลักฐานการดำเนินงานในเรื่องการเปิดเผยข่าวสารแก่ประชาชนอย่างโปร่งใสน้อย ๕ ช่องทาง จากเอกสารตีพิมพ์ แผ่นพับ จดหมายข่าว ประกาศ เว็บไซต์ การโฆษณา โลโก้ การจัดนิทรรศการ การแถลงข่าว

๒. หลักฐานการมีระบบการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนผ่านช่องทางต่างๆ เช่น ผู้รับฟังความคิดเห็น ศูนย์ข้อมูล ห้องสมุด หมายเลขโทรศัพท์สายด่วน ตู้ปณ.เพื่อรับเรื่องร้องเรียน การจัดเวทีรับฟังความคิดเห็น เว็บไซต์ เว็บบอร์ด

๓. หลักฐานการนำความคิดเห็นของประชาชนไปประกอบการบริหารงาน ดังนี้

๓.๑ มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบในการรวบรวม และประมวลผลข้อมูลที่ได้จากการรับฟังความคิดเห็น

๓.๒ มีผลสรุปจากระบบการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน

๓.๓ มีบันทึกข้อความ หรือรายงานการประชุม หรือการจัดสัมมนาหรือรูปแบบอื่นๆ ที่แสดงว่ามีการนำเสนอผลจากการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนไปกำหนดแนวทางหรือแผนการบริหารงาน

๔. หลักฐานการมีที่ปรึกษาที่มาจากภาคประชาชน ดังนี้

๔.๑ คำสั่งแต่งตั้งที่ปรึกษาภาคประชาชน

๔.๒ รายชื่อหน่วยงานหรือองค์กรหรือบุคคลที่เป็นที่ปรึกษาภาคประชาชนที่ร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง

๔.๓ รายงานการประชุมที่แสดงถึงการมีส่วนร่วมของที่ปรึกษาภาคประชาชน

๔.๔ การจัดสัมมนาหรือรูปแบบอื่นๆ ระหว่างสถาบันที่ปรึกษาภาคประชาชน

๕. หลักฐานการมีกระบวนการหรือกลไกการติดตามตรวจสอบโดยภาคประชาชน โดยมีการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม ดังนี้

๕.๑ ช่องทาง รูปแบบ รอบระยะเวลาการติดตามตรวจสอบโดยภาคประชาชนที่กำหนด

๕.๒ กิจกรรมหรือแผนงานหรือโครงการหรือประเด็นหรือเรื่องที่มีการตรวจสอบโดยภาคประชาชน

๕.๓ รายงานผลการติดตามตรวจสอบโดยภาคประชาชน

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๗.๖ ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา	๑) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ไม่ครบ ๓ ข้อแรก ๒) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ เท่ากับ ๓ - ๔ ข้อแรก ๓) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ครบทุกข้อ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

๑. มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างโปร่งใส ผ่านช่องทางต่าง ๆ อาทิ เอกสารสิ่งพิมพ์ เว็บไซต์ นิทรรศการ
๒. มีระบบการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนผ่านช่องทางที่เปิดเผย อย่างน้อย ๓ ช่องทาง
๓. มีการนำความคิดเห็นของประชาชนไปประกอบการบริหารงาน โดยมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบ และมีการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
๔. มีที่ปรึกษาที่มาจากภาคประชาชน ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ และมีการดำเนิน กิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่องและชัดเจน เช่น จัดประชุมร่วมกันอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง
๕. มีกระบวนการหรือกลไกการติดตามตรวจสอบโดยภาคประชาชน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
มีการดำเนินการ ไม่ครบ ๓ ข้อแรก	มีการดำเนินการ ๓ - ๔ ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๗ ร้อยละของอาจารย์ประจำและนักวิจัย (ทั้งหมด) ที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันพึงส่งเสริมให้คณาจารย์สร้าง และพัฒนาผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับคุณภาพของสถาบัน และความเป็นเลิศทางวิชาการ การส่งเสริมให้คณาจารย์ได้เสนอผลงานในเวทีต่างๆ จนได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ จะเป็นการส่งเสริมให้อาจารย์สร้างผลงานที่มีคุณภาพ และเป็นเกียรติภูมิต่อตนเอง สถาบัน และประเทศชาติ

หมายเหตุ

* ๑. นับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมด(นับรวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษา
ด้วย)

* ๒. นับซ้ำได้ หากอาจารย์และนักวิจัยนั้นได้รับรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณหลายรางวัล

* รางวัล หมายถึง ผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพฯที่ผ่านการแข่งขันหรือได้รับการ
คัดเลือกในระดับชาติหรือนานาชาติ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐาน และเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้อาจารย์
ประจำให้นับรวมนักวิจัย และการนับผู้ได้รับรางวัลสามารถนับซ้ำได้หากได้รับหลายรางวัล และสามารถ
นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อได้ด้วย

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๗.๗ ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับ รางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพใน ระดับชาติหรือนานาชาติ	๑) ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับรางวัลผลงานทาง วิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ เท่ากับ ๐.๑ - ๐.๕๕ ๒) ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับรางวัลผลงานทาง วิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ เท่ากับ ๑ - ๑.๕๕ ๓) ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับรางวัลผลงานทาง วิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ เท่ากับหรือมากกว่า ๒

สูตรการคำนวณ

$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำ(รวมนักวิจัย) ที่ได้รับรางวัลผลงานวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติรวมทุกประเภท}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมด (ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ)}} \times 100$
--

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
ร้อยละ ๐.๑ - ร้อยละ ๐.๕๕	ร้อยละ ๑ - ร้อยละ ๑.๕๕	๑. มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๒

ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๘ มีการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษามีระบบในการบริหารความเสี่ยง โดยการบริหารปัจจัย และควบคุมกิจกรรม รวมทั้งกระบวนการดำเนินงานต่างๆ เพื่อลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่องค์กรจะเกิดความเสียหาย (ทั้งในรูปของตัวเงิน หรือไม่ใช่ตัวเงิน เช่น ชื่อเสียง และการฟ้องร้องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล หรือความคุ้มค่า คุณค่า) ให้ระดับความเสี่ยง และขนาดของความเสียหายที่เกิดขึ้นในอนาคตให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ ประเมินได้ ควบคุมได้ และตรวจสอบได้อย่างมีระบบ โดยคำนึงถึงการบรรลุเป้าหมายขององค์กรตามยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์เป็นสำคัญ

แนวปฏิบัติที่ดี :

๑. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงระดับสถาบัน โดยองค์ประกอบของคณะกรรมการ ควรมีผู้บริหารระดับสูง และตัวแทนที่รับผิดชอบในแต่ละพันธกิจหลักของสถาบัน

๒. การระบุความเสี่ยง ปัจจัยเสี่ยง ควรประกอบด้วยความเสี่ยงที่ครอบคลุมในด้านต่างๆ ดังนี้

๑.) ความเสี่ยงด้านการเงิน และงบประมาณ

๒.) ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์

๓.) ความเสี่ยงด้านนโยบาย

๔.) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน

๕.) ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก

๓. การจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยง ปัจจัยเสี่ยง สามารถพิจารณาจากมิติของโอกาส และผลกระทบจากสูงมายังต่ำเพื่อกำหนดมาตรการหรือแผนการจัดการความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อเป้าหมายขององค์กรได้ง่ายขึ้น

๔. มาตรการหรือแผนการจัดการความเสี่ยงเพิ่มเติม สามารถใช้แนวคิดของ 4 T เข้ามาช่วย คือ Take : ยอมรับ Treat : ลดหรือควบคุม Transfer : โอน หรือกระจาย Terminate : หยุดหรือหลีกเลี่ยง

๕. สามารถบูรณาการความเสี่ยง และระบบการควบคุมภายใน เพื่อใช้ประโยชน์ในการควบคุม หรือลดโอกาสของความสูญเสียทั้งในแง่โอกาส และผลกระทบได้

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

๑. แผนงานด้านการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา และหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมิน และปรับปรุง

๒. โครงการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษาของ สถาบัน ตลอดจนหลักเกณฑ์ ประกาศ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และแนวปฏิบัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

๓. ข้อมูล และสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ใน กระบวนการบริหารการศึกษา เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ รายงานการประชุมของ ทีมงานหรือคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลัก ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ พร้อมเป้าหมายของสถาบัน

๔. รายงานการวิเคราะห์ความเสี่ยง ปัจจัยเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อหรือสร้างความเสียหายหรือความล้มเหลว หรือลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมาย ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากผู้มีอำนาจ สูงสุดของสถาบัน รายงานการจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยง รายงานขึ้นตอนหรือรายละเอียดการ ดำเนินงานตามแผน รายงานผลการวิเคราะห์ความเสี่ยง ปัจจัยเสี่ยง และผลการดำเนินงานตามแผน บริหารความเสี่ยงเพื่อการบรรลุเป้าหมายตามแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติงานของสถาบัน เอกสารการ ประเมินผลการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๑.๘ มีการนำระบบบริหารความเสี่ยง มาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา	๑) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ไม่ครบ ๓ ข้อแรก ๒) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ เท่ากับ ๓ -๔ ข้อแรก ๓) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ครบทุกข้อ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

๑. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานบริหารความเสี่ยง โดยมีผู้บริหาร ระดับสูงและตัวแทนทุกหน่วยงานในสังกัดร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงาน โดยผู้บริหาร ระดับสูงต้องมีบทบาทสำคัญ ในการกำหนดนโยบายหรือแนวทางในการบริหารความเสี่ยง

๒. มีการวิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อหรือสร้างความเสียหายหรือความ ล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายในการบริหารงาน และจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยง

๓. มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง โดยแผนดังกล่าวต้องกำหนดมาตรการหรือ แผนปฏิบัติการในการสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับบุคลากรทุกระดับในด้านการบริหารความเสี่ยง และการดำเนินการแก้ไข ลด หรือป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

๔. มีการดำเนินการตามแผนบริหารความเสี่ยง

๕. มีการสรุปผลการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง ตลอดจนกำหนดแนวทาง และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแผนบริหารความเสี่ยง โดยได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารสูงสุดของ สถาบัน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
มีการดำเนินการ ไม่ครบ ๓ ข้อแรก	มีการดำเนินการ ๓ – ๔ ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๕ ระดับความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวบ่งชี้และเป้าหมายของระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวบ่งชี้ และเป้าหมายของระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล หมายถึง ความสำเร็จที่สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีระบบประเมินผลการดำเนินงานภายใน โดยจะต้องจัดให้มีระบบในการถ่ายทอดเป้าประสงค์ ตัวบ่งชี้ ตามพันธกิจ และยุทธศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบ กำหนดเป็นตัวบ่งชี้ของการดำเนินงาน และเป้าหมายในระดับหน่วยงานจนถึงระดับบุคคล และจัดทำคำรับรองการปฏิบัติงานรวมถึงจัดให้มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามเป้าหมาย

* การจัดทำคำรับรองจะต้องมีหลักฐานเอกสารแสดงการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ การจัดทำ strategy map สามารถดูตัวอย่างของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) โดยศึกษาเพิ่มเติมได้จากเว็บไซต์ www.opdc.go.th

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

๑. หลักฐานที่แสดงว่าสถาบันได้จัดทำแนวทางการดำเนินการในการประเมินผล และแผนงานการประเมินผลภายในสถาบันอุดมศึกษา

๒. หลักฐานแสดงการทบทวนวิสัยทัศน์ และประเด็นยุทธศาสตร์

๓. หลักฐานแสดงการจัดทำ Strategy Map ของหน่วยงานในระดับคณะหรือเทียบเท่า

๔. หลักฐานแสดงถึงการกำหนดตัวบ่งชี้ และเป้าหมาย และการจัดทำคำรับรองระหว่างผู้บริหารระดับสถาบันกับผู้บริหารระดับคณะ

๕. หลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงระบบการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ และเป้าหมาย

๖. หลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงการดำเนินการตามระบบติดตาม และประเมินผลที่กำหนดไว้ได้ครบถ้วนและสม่ำเสมอ

๗. บันทึกหรือรายงานสรุปผลการดำเนินงาน

๘. หลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงกิจกรรมที่มีการประเมินผลการดำเนินงาน และมีผลคะแนนที่ได้จากการประเมินผลการดำเนินงานดังกล่าว

๙. หลักฐานที่แสดงถึงหลักเกณฑ์ และวิธีการจัดสรรสิ่งจูงใจ โดยมีการนำผลการประเมินผลการดำเนินงานมาใช้ประกอบการพิจารณาจัดสรรสิ่งจูงใจ

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๗.๕ ระดับความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวบ่งชี้และเป้าหมายของระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล	๑) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ไม่ครบ ๕ ข้อแรก ๒) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ เท่ากับ ๕- ๗ ข้อแรก ๓) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ครบทุกข้อ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

๑. มีการกำหนดแนวทางการดำเนินการในการประเมินผลภายในสถาบัน
๒. มีแผนงานการประเมินผลภายในสถาบัน
๓. มีการกำหนดตัวบ่งชี้และเป้าหมายตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของสถาบัน
๔. มีการจัดทำ Strategy Map ของหน่วยงานในระดับคณะหรือเทียบเท่า โดยกำหนดเป้าประสงค์ ของแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานให้เชื่อมโยงกับเป้าประสงค์และประเด็นยุทธศาสตร์ของสถาบัน
๕. มีการยืนยันวิสัยทัศน์และประเด็นยุทธศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาในระดับคณะหรือเทียบเท่า
๖. มีระบบในการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายตามคำรับรองของผู้บริหารระดับต่าง ๆ
๗. มีการประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายตามคำรับรอง
๘. มีการนำผลการประเมินผลการดำเนินงานของผู้บริหารไปเชื่อมโยงกับระบบการสร้าง แรงจูงใจ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
มีการดำเนินการไม่ครบ ๕ ข้อแรก	มีการดำเนินการ ๕ - ๗ ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

องค์ประกอบที่ ๘ การเงินและงบประมาณ

หลักการ

การเงินและงบประมาณเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งของสถาบันการศึกษา โดยปกติแหล่งเงินทุนของสถาบันการศึกษาได้มาจากงบประมาณแผ่นดิน (สำหรับสถานศึกษาของรัฐ) และเงินรายได้ เช่น ค่าเล่าเรียนของนักศึกษา รายได้จากงานวิจัย บริการทางวิชาการ ค่าเช่าทรัพย์สิน ฯลฯ ผู้บริหารสถาบันการศึกษาจะต้องทำความเข้าใจกับการวิเคราะห์ทางการเงิน เช่น ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา ทรัพย์สินถาวรต่อจำนวนนักศึกษา ค่าใช้จ่ายที่สถาบันอุดมศึกษาใช้สำหรับการผลิตบัณฑิตต่อหัว จำแนกตามกลุ่มสาขารายได้ทั้งหมดของสถาบันการศึกษาภายหลังจากหักงบดำเนินการทั้งหมด งบประมาณในการพัฒนาอาจารย์ ความรวดเร็วในการเบิกจ่าย ร้อยละของงบประมาณที่ประหยัดได้ หลังจากปฏิบัติตามภารกิจทุกอย่างครบถ้วน สิ่งเหล่านี้จะเป็นการแสดงศักยภาพเชิงการบริหารจัดการด้านการเงินของสถานศึกษาที่เน้นถึงความโปร่งใส ความถูกต้อง ใช้เม็ดเงินอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุด

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๑. แผนพัฒนาการเงินระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๒. แผนปฏิบัติการราชการของสถานศึกษาประจำปี
๓. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๔. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานการประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
๕. มาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติการตามคำรับรองการปฏิบัติการสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
๖. มาตรฐานแผนการปฏิบัติการของสำนักงบประมาณ
๗. รายงานงบประมาณแผ่นดิน (สถานศึกษาของรัฐ) และเงินรายได้

การคิดรอบปี : ให้คิดปีงบประมาณ ทุกตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบที่ ๘

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๒ ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- ๘.๑ มีระบบและกลไกในการจัดสรร การวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย การตรวจสอบการเงินและงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๘.๒ มีการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกัน

ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๑ มีระบบและกลไกในการจัดสรร การวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย การตรวจสอบการเงิน และ งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีระบบในการจัดหา และจัดสรรเงินอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องมีผลกลยุทธ์ทางการเงิน มีการวิเคราะห์รายได้ ค่าใช้จ่ายของการดำเนินงาน โดยพิจารณาจากทุกแหล่งเงินทุน ทั้งจากงบประมาณแผ่นดิน และเงินรายได้จากค่าบำรุงการศึกษา รวมทั้งรายได้อื่นๆ ที่สถาบันได้รับ มีการนำเงินรายได้ไปจัดสรรอย่างเป็นระบบ มีระบบฐานข้อมูลทางการเงิน แยกค่าใช้จ่ายตามหมวดต่างๆ มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบครบทุกพันธกิจ มีการนำระบบโปรแกรมสามมิติด้านการเงินมาใช้รวมทั้งมีผู้ตรวจสอบการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ รายงานทางการเงินต้อง สามารถทราบข้อมูลด้านค่าใช้จ่ายทั้งหมดทั้งด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และการพัฒนาบุคลากร เช่น ค่าใช้จ่ายของสถาบันในการบริหาร วิชาการวิชาชีพ ค่าใช้จ่าย และมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนา และส่งเสริมเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรม ต้องบดำเนินการ สิ้นทรัพย์ถาวรต่อนักศึกษา งบประมาณในการพัฒนาอาจารย์ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อนักศึกษา ระดับความสำเร็จของการประหยัดงบประมาณ รายจ่ายลงทุน ค่าใช้จ่ายด้านไฟฟ้า น้ำมัน เชื้อเพลิง งบประมาณที่ประหยัดได้ ร้อยละเงินเหลือจ่ายสุทธิต้องบประมาณดำเนินการ และต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตรายหลักสูตร

แนวปฏิบัติที่ดี :

๑. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินของสถาบันที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจของสถาบันในทุกๆ ด้าน ทั้งการผลิตบัณฑิต งานวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมรวมทั้งส่งเสริมยุทธศาสตร์ของสถาบันให้เป็นไปตามเป้าหมาย

๒. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางการเงิน ทั้งในส่วนของการจัดหาแหล่งเงิน วิธีการที่ได้มาซึ่งแหล่งเงิน รวมทั้งวางแผนการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้

๓. มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลทางการเงิน เพื่อให้สามารถตรวจสอบได้ตลอดเวลา และสามารถนำข้อมูลให้แต่ละหน่วยงานนำมาใช้ในการบริหาร และการตัดสินใจ

๔. มีการจัดทำรายงานทางการเงินที่แสดงถึงสถานะทางการเงินของสถาบันสามารถปิดงบบัญชีได้อย่างน้อยทุก ๖ เดือน และเสนอข้อมูลให้ผู้บริหารเพื่อใช้ในการตัดสินใจในภาพรวมขององค์กร รวมทั้งการนำเสนอรายงานฐานะทางการเงินให้สภาสถาบันทราบอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง

๕. รายงานทางการเงิน สามารถบ่งชี้ถึงข้อมูลทางการเงินทุกด้านที่แสดงถึงประสิทธิภาพของการบริหารจัดการของสถาบัน

๖. มีหน่วยงานตรวจสอบภายใน และภายนอก เพื่อตรวจสอบ ติดตาม การใช้เงินของทุกหน่วยงานย่อยให้เป็นไปตามระเบียบ และกฎเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะแก่หน่วยงานย่อย รวมทั้งเสนอผลการตรวจสอบภายใน และภายนอกให้คณะผู้บริหารของสถาบัน

๑. ผู้บริหารระดับสูงให้ความสำคัญกับรายงานทางการเงิน และข้อเสนอแนะของหน่วยงานตรวจสอบภายใน และภายนอก ตลอดจนข้อเสนอแนะอื่นๆ จากสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาหาแนวทางปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

ข้อมูลพื้นฐาน และเอกสารหลักฐานอ้างอิงต่อไปนี้

๑. แผนยุทธศาสตร์สถาบันอุดมศึกษา และแผนยุทธศาสตร์ทางการเงินของสถาบัน
๒. งบประมาณประจำปี ของสถาบัน
๓. แหล่งของงบประมาณรายได้ จากแหล่งต่างๆ
๔. การจัดสรร งบประมาณ ค่าใช้จ่าย ให้กับหน่วยงาน
๕. วิธีการใช้เงิน การบันทึกบัญชี การติดตามผลการใช้เงินของหน่วยงาน
๖. ผลจากการจัดทำระบบบัญชีสามมิติของสถาบัน
๗. ฐานข้อมูลทางการเงินของสถาบัน
๘. รายงานทางการเงินของสถาบัน และการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการตัดสินใจ
๙. การคิดค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษา ต้นทุนการผลิต
๑๐. รายงานฐานะทางการเงินต่อสภาสถาบัน และข้อเสนอแนะจากสภาสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๘.๑ มีระบบและกลไกในการจัดสรร การวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย การตรวจสอบ การเงิน และงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ	โครงการหรือกิจกรรม ภายในปีการศึกษานั้น ๑) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ไม่ครบ ๕ ข้อแรก ๒) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ เท่ากับ ๕ – ๖ ข้อแรก ๓) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ครบทุกข้อ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

๑. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของสถาบันให้เป็นไปตามเป้าหมาย
๒. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางการเงิน แผนการจัดสรร และการวางแผนการใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้
๓. มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลทางการเงินที่ผู้บริหารสามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจและวิเคราะห์สถานะทางการเงิน

๔. มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบ อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง
๕. มีการนำข้อมูลทางการเงิน ไปใช้ในการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงขององค์กรอย่างต่อเนื่อง
๖. มีหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก ทำหน้าที่ตรวจสอบ ติดตามการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด
๗. ผู้บริหารระดับสูงมีการติดตามผลการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามเป้าหมาย และนำข้อมูลจากรายงานทางการเงิน ไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
มีการดำเนินการไม่ครบ ๕ ข้อแรก	มีการดำเนินการ ๕ - ๖ ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๒ มีการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกัน

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การบริหารงาน โดยการบูรณาการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ทั้งภายในและภายนอกสถาบันให้เกิดประโยชน์สูงสุด แสดงให้เห็นถึงกลยุทธ์การบริหารงานที่สอดคล้องกับสถานการณ์ในโลกยุคปัจจุบัน

การใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกัน แสดงให้เห็นถึงความพยายามของสถาบันอุดมศึกษา ที่จะบริหารทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดโดยมีการใช้ทรัพยากรกับหน่วยงานอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นหน่วยเดียวกันในสถาบันอุดมศึกษาหรือนอกสถาบันอุดมศึกษา

แนวปฏิบัติที่ดี :

๑. สถาบันกำหนดนโยบายการบริหารทรัพยากรของสถาบันรวมทั้งการใช้ทรัพยากรภายใน และภายนอกร่วมกัน
๒. สถาบันกำหนดกลไกการดำเนินงานบริหารและใช้ทรัพยากรร่วมกันที่เป็นรูปธรรม อาทิ การแต่งตั้งคณะกรรมการการศึกษา และดำเนินงาน การจัดทำแผนการใช้ทรัพยากร
๓. สถาบันจัดให้มีระบบฐานข้อมูลทรัพยากรเชื่อมโยงทั้งสถาบัน และสามารถเรียกใช้ได้อย่างคล่องตัว
๔. มีระบบการติดตามประเมินผลการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

๑. แผนงานด้านการใช้ทรัพยากรภายใน และภายนอกสถาบันร่วมกันของสถาบัน พร้อมเป้าหมาย และหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมิน และปรับปรุง

๒. โครงการบริหารการใช้ทรัพยากรภายใน และภายนอกสถาบันร่วมกันของสถาบัน ตลอดจนหลักเกณฑ์ ประกาศ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และแนวปฏิบัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

๓. ข้อมูล และสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพยากรภายใน และภายนอกสถาบัน ร่วมกันของสถาบัน เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ รายงานการประชุมของทีมงานหรือ คณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลัก รายงานผลการวิเคราะห์ความต้องการในการใช้ทรัพยากรร่วมกันของ สถาบัน ผลการประหยัคงบประมาณที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรร่วมกับหน่วยงานอื่น ระบบฐานข้อมูล ทรัพยากรกลางที่เชื่อมโยงทุกหน่วยงาน รายงานการประหยัคงบประมาณที่เกิดจากการใช้ทรัพยากร ร่วมกัน

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๘.๒ การใช้ทรัพยากรภายในและ ภายนอกสถาบันร่วมกัน	๑) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ไม่ครบ ๑ ข้อแรก ๒) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ เท่ากับ ๑ ข้อแรก ๓) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ เท่ากับหรือมากกว่า ๔ ข้อแรก

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

๑. มีคณะกรรมการวิเคราะห์ความต้องการการใช้ทรัพยากรของสถาบัน
๒. มีผลการวิเคราะห์ความต้องการในการใช้ทรัพยากรของสถาบัน
๓. มีแผนการใช้ทรัพยากรร่วมกันกับหน่วยงานอื่นในสถาบัน
๔. มีแผนการใช้ทรัพยากรร่วมกันกับหน่วยงานอื่นนอกสถาบัน
๕. มีผลการประหยัคงบประมาณที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรร่วมกับหน่วยงานอื่น

* มีผลการประหยัคงบประมาณให้แสดงหลักฐานการประหยัคงบประมาณจากการใช้ ทรัพยากรร่วมกัน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
มีการดำเนินการไม่ครบ ๑ ข้อแรก	มีการดำเนินการ ๑ ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย ๔ ข้อแรก

องค์ประกอบที่ ๕ ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

หลักการ

ระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายใน เป็นปัจจัยสำคัญที่แสดงถึงศักยภาพ การพัฒนาคุณภาพของสถาบัน โดยต้องครอบคลุมทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ผลกระทบที่เกิดขึ้น ซึ่งจะต้องมีการพัฒนาระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่องและมีกระบวนการจัดการความรู้ เพื่อให้เกิดนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพภายในที่เป็นลักษณะเฉพาะของสถาบัน

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๑. มาตรฐานการอุดมศึกษา และมาตรฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๒. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรอง มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

การคิดรอบปี : ให้คิดปีการศึกษาทุกตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบที่ ๕

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๓ ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- ๕.๑ มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา
- ๕.๒ มีระบบและกลไกการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา
- ๕.๓ ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ตัวบ่งชี้ที่ : ๕.๑ มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นภารกิจของสถาบันตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งสถาบันการศึกษาต้องสร้างระบบ และกลไกในการควบคุม ตรวจสอบ ประเมิน และพัฒนาการดำเนินงานของสถาบันให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าประสงค์ และระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถาบัน และโดยหน่วยงานต้นสังกัดตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ถือว่าการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่ง ของกระบวนการบริหาร

การศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นหลักประกัน แก่สาธารณชนให้มั่นใจว่าสถาบันสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

แนวปฏิบัติที่ดี : ๑. สถาบันจัดให้มีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคีทั้งภายใน และภายนอกสถาบัน

๒. มีการกำหนดมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์คุณภาพที่สอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐาน และกฎเกณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตลอดจนสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของสถาบัน โดยตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นต้องครอบคลุมปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพอย่างครบถ้วนทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต ตลอดจนเป็นตัวบ่งชี้ที่สามารถรองรับการประเมินภายนอกโดยหน่วยงานต่างๆ

๓. มีการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาที่สมบูรณ์ทั้งการตรวจติดตามการดำเนินงาน การประเมินคุณภาพ การปรับปรุงพัฒนาคุณภาพตามผลการประเมินทั้งภายใน และภายนอกจนเป็นวัฒนธรรมองค์กร

๔. มีระบบสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาที่เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบฐานข้อมูล และมีการส่งเสริมสนับสนุนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

๑. แผนงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน และหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง โดยการสนับสนุนจากสภาสถาบัน และผู้บริหารทุกระดับ

๒. ระบบ และกลไกการประกันคุณภาพ การบริหารงานด้านการประกันคุณภาพของสถาบัน ตั้งแต่การควบคุม ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพ ตลอดจนระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการ และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

๓. ข้อมูล และสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานประกันคุณภาพ เช่น คำสั่ง แต่งตั้งหรือมอบหมายหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบ คู่มือการประกันคุณภาพของสถาบันฐานข้อมูลที่ใช้ในการประกันคุณภาพ หลักการส่งเสริมสนับสนุน ระบบ และกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาให้เข้มแข็ง และเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารงาน โดยการมีส่วนร่วมของประชาคม ข้อมูลหรือหลักฐานการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน กระบวนการจัดการความรู้เรื่องการประกันคุณภาพของสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๕.๑ มีระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายในที่เป็นส่วน	๑) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ไม่ครบ ๔ ข้อแรก ๒) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ เท่ากับ ๔ ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
หนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา	๓) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ เท่ากับหรือมากกว่า ๕ ข้อแรก

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

๑. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เหมาะสมกับระดับการพัฒนาของสถาบัน
๒. มีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญเรื่องการประกันคุณภาพจากคณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน ภายใต้การมีส่วนร่วมจากภาคีทั้งภายในและภายนอกสถาบัน
๓. มีการกำหนดมาตรฐานตัวบ่งชี้ และเกณฑ์คุณภาพที่สอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษาและมาตรฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับการประเมินคุณภาพภายนอก
๔. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพที่ครบถ้วน ทั้งการควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบ และประเมินคุณภาพอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ (อย่างน้อย ๓ ปีนับรวมปีที่มีการติดตาม)
๕. มีการนำผลการประกันคุณภาพมาพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงาน
๖. มีระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษา และใช้ร่วมกันทั้งระดับบุคคล ภาควิชา คณะ และสถาบัน
๗. มีระบบส่งเสริมการสร้างเครือข่ายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
มีการดำเนินการไม่ครบ ๔ ข้อแรก	มีการดำเนินการ ๔ ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย ๕ ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ มีระบบและกลไกการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันอุดมศึกษา มีการดำเนินการถ่ายทอดองค์ความรู้ ในระบบประกันคุณภาพ การศึกษาของสถาบัน เพื่อให้ นักศึกษา ได้มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะ และมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อส่งเสริมการประกันคุณภาพของสถาบันให้เข้มแข็งรวมทั้งจัดระบบให้ทุกกิจกรรมหรือโครงการของนักศึกษามีการประกันคุณภาพทุกกิจกรรมหรือโครงการ

แนวปฏิบัติที่ดี : ๑. มีระบบ และกลไกในการสร้างความรู้ความเข้าใจ และทักษะด้านประกันคุณภาพให้นักศึกษา

๒. มีระบบ และกลไกส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกระบวนการประกันคุณภาพของสถาบัน

๓. มีระบบ และกลไกส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านประกันคุณภาพ กระบวนการคุณภาพ เช่น ๕ ส. PDCA ไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพกิจกรรมหรือโครงการนักศึกษา

๔. การติดตามประเมินผล และพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งกิจกรรมที่ดำเนินโดยนักศึกษา และที่นักศึกษามีส่วนร่วมในกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

๑. แผนงานการส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ และทักษะด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาของสถาบัน และหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมิน และการปรับปรุง

๒. โครงการส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ และทักษะด้านการประกันคุณภาพ การศึกษา และนำไปใช้ในกิจกรรมนักศึกษา และมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันตลอดจนระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการ และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๕.๒ มีระบบและกลไกการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา	๑) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ไม่ครบ ๔ ข้อแรก ๒) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ เท่ากับ ๔-๕ ข้อแรก ๓) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ เท่ากับหรือมากกว่า ๖ ข้อแรก

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

๑. มีระบบการให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา

๒. มีระบบส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้กับกิจกรรมนักศึกษา

๓. มีกลไกให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

๔. นักศึกษามีการใช้กระบวนการคุณภาพ ในการพัฒนาคุณภาพของกิจกรรมหรือโครงการนักศึกษา

๕. นักศึกษาสร้างเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพภายในสถาบันและระหว่างสถาบัน

๖. มีระบบติดตามประเมินผลการประกันคุณภาพในกิจกรรมที่นักศึกษาดำเนินการ และในส่วนที่นักศึกษามีส่วนร่วมกับการประกันคุณภาพของสถาบัน

๗. มีการนำผลการประเมินไปพัฒนากระบวนการให้ความรู้และกลไกการดำเนินงานประกันคุณภาพที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
มีการดำเนินการไม่ครบ ๔ ข้อแรก	มีการดำเนินการ ๔ – ๕ ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย ๖ ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๓ ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน วัดจากผลการดำเนินงานตามระบบ และกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่กำหนดขึ้นทั้งในระดับสถาบัน และหน่วยงานย่อย ตลอดจนถึงในองค์การนักศึกษา ทั้งนี้ โดยมีการรายงานผลการประกันคุณภาพต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสาธารณชนมีการนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพระหว่างบุคคล และหน่วยงาน ตลอดจนมีนวัตกรรมหรือมีแบบอย่างที่ดีในการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

คู่มือการประกันคุณภาพภายใน รวมทั้งหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าสถาบันการศึกษามีระบบและกลไกในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อมูลที่แสดงถึงผลการประกันคุณภาพภายในต่อการพัฒนาสถาบันและบุคลากร การบริหารจัดการของสถาบันและหลักสูตร และการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตลอดจนการประกันคุณภาพภายในที่ส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิต คุณภาพงานวิจัย ประสิทธิภาพของการบริการวิชาการและการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของสถาบัน

ข้อมูลพื้นฐาน และเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. รายงานการตรวจติดตามภายในสถาบันทุกระดับ

๒. รายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

๓. รายงานความเปลี่ยนแปลงอันสืบเนื่องมาจากการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

๔. นวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่สถาบันพัฒนาขึ้น หรือการปฏิบัติที่เป็นเลิศ หรือการเป็นแหล่งอ้างอิงของหน่วยงานอื่นๆ ตลอดจนผลการพัฒนาหรือมูลค่าเพิ่ม (value added) จากการประกันคุณภาพภายใน

๕. รายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่มีต่อการพัฒนาสถาบัน และบุคลากร

๖. รายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิต คุณภาพงานวิจัย ประสิทธิภาพของการบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่	เกณฑ์ตัดสิน
๕.๓ ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	๑) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ ไม่ครบ ๓ ข้อแรก ๒) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ เท่ากับ ๓ ข้อแรก ๓) มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเกณฑ์ เท่ากับหรือมากกว่า ๔ ข้อแรก

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

๑. มีการดำเนินการตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะและสถาบันอย่างต่อเนื่อง

๒. มีการปรับปรุงระบบประกันคุณภาพภายในโดยสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการของสถาบัน

๓. มีการรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชนภายในระยะเวลาที่กำหนด

* ให้พิจารณาจากการส่งรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ภายในเวลาที่กำหนด (ภายใน ๑๒๐ วัน นับจากวันสิ้นปีการศึกษาของแต่ละสถานศึกษา (ดูจากปีการศึกษาที่ผ่านมา)

๔. มีการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานของหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง

๕. มีนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพที่หน่วยงานพัฒนาขึ้น หรือมีการจัดทำแนวปฏิบัติที่ดีเพื่อการเป็นแหล่งอ้างอิงให้กับหน่วยงานและสถาบันอื่น ๆ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓
มีการดำเนินการไม่ครบ ๓ ข้อแรก	มีการดำเนินการ ๓ ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย ๔ ข้อแรก

หมายเหตุ : * หมายถึง คำอธิบายเพิ่มเติมจาก สกอ.

ตาราง ป.2 ผลการประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพ

องค์ประกอบ คุณภาพ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย				ผลการ ประเมิน
	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิต	รวม	
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
เฉลี่ยรวมทุกตัว บ่งชี้ของทุก องค์ประกอบ					

ตาราง ป.3 ผลการประเมินตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

องค์ประกอบคุณภาพ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน
	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิต	รวม	
มาตรฐานที่ 1					
มาตรฐานที่ 2 ก					
มาตรฐานที่ 2 ข					
มาตรฐานที่ 3					
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ ของทุกองค์ประกอบ					

ตารางที่ ป.4 มุมมองด้านบริหารจัดการที่สำคัญและตัวบ่งชี้ตามมุมมองเหล่านั้น

มุมมองด้านบริหาร จัดการ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย			รวม	ผลการ ประเมิน
	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิต		
1. ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย					
2. ด้านกระบวนการภายใน					
3. ด้านการเงิน					
4. ด้านบุคลากรการเรียนรู้และนวัตกรรม					
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของ ทุกองค์ประกอบ					

ข้อมูลพื้นฐาน ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๑ มหาวิทยาลัยนครพนม (สถาบันเน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม)
 (การรายงานข้อมูลให้รายงานในรอบปีการศึกษา ยกเว้นเฉพาะที่ระบุให้ใช้รอบปีงบประมาณ โดยแยกรายงานระดับ
 กลุ่มสาขาตามนิยาม ของ สมศ. และภาพรวมของสถาบัน) (๑ มิ.ย. ๒๕๕๑ – ๓๑ พ.ค. ๒๕๕๒)

รายการ	หน่วย	ภาพรวมของ มหาวิทยาลัย	หน่วยงานหลักที่ ให้ข้อมูล
องค์ประกอบที่ ๑ (ใช้รอบปีงบประมาณ)			
๑ จำนวนตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ			
๒ จำนวนตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติงานประจำปี ที่บรรลุเป้าหมาย			
องค์ประกอบที่ ๒			
๓ จำนวนหลักสูตร ที่เปิดสอนทั้งหมด			
๓.๑ ระดับปริญญาตรี			
๓.๒ ระดับปริญญาโท (แผน ข)			
๔ จำนวนหลักสูตรที่มีจำนวนและคุณภาพ อาจารย์เป็นไปตามเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. ๒๕๔๘ และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง			
๔.๑ ระดับปริญญา			
๔.๒ ระดับปริญญาตรี			
๔.๓ ระดับปริญญาโท			
๕ จำนวนหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ที่อาจารย์มีภาระงานที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระ เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตร			
๕.๑ ระดับปริญญาโท			
๖ จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษา			
๗ จำนวนบัณฑิต ปริญญาตรีที่ได้งานทำ ตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา			
๘ ผลการประเมิน ความพึงพอใจของผู้เรียนในเรื่องคุณภาพการสอน และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ (เทียบจากค่า ๕ ระดับ) เฉลี่ยทุก หลักสูตร			
๘.๑ ระดับอนุปริญญา (ภาคพิเศษ)			
๘.๒ ระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ)			
๘.๓ ระดับปริญญาตรี (ภาคพิเศษ)			
๘.๔ ระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ)			
๙ จำนวนนักศึกษารวมทุกหลักสูตร			
๑๐ จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) รวมทุกหลักสูตร			
๑๑ จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) ทั้งหมดเมื่อปรับค่ามา เป็นปริญญาตรี			

รายการ		หน่วย	ภาพรวมของมหาวิทยาลัย	หน่วยงานหลักที่ให้ข้อมูล
๑๒	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด - ปีการศึกษา - ปีงบประมาณ - ปีปฏิทิน			
๑๓	จำนวนอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อ - ปีการศึกษา - ปีงบประมาณ - ปีปฏิทิน			
๑๔	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด วุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า			
๑๕	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด วุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่า			
๑๖	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด วุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า			
๑๗	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่มีตำแหน่ง - ผศ. - รศ.			
๑๘	จำนวนอาจารย์ประจำระดับบัณฑิตศึกษา ที่มีคุณสมบัติครบถ้วน ที่จะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (เฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง)			
๑๙	จำนวนอาจารย์ประจำระดับบัณฑิตศึกษา ที่ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์			
๒๐	จำนวนผลงานวิจัย และ/หรือนวัตกรรมเรียนการสอนของคณาจารย์			
๒๑	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ตอบแบบสำรวจเรื่องการทำ (ให้วงเล็บจำนวนบัณฑิตทั้งหมดด้วย)			
๒๒	จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ไม่มีงานทำประจำก่อนเข้าศึกษา			
๒๓	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา			
๒๔	จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ไม่มีงานทำประจำก่อนเข้าศึกษา และ ได้งานทำประกอบอาชีพอิสระ หลังสำเร็จการศึกษา			
๒๕	จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ไม่มีงานทำประจำก่อนเข้าศึกษา และ ได้รับเงินเดือนเริ่มต้น เป็นไปตามเกณฑ์ หลังสำเร็จการศึกษา			
๒๖	จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ไม่มีงานทำประจำก่อนเข้าศึกษา และ ได้รับเงินเดือนเริ่มต้น สูงกว่าเกณฑ์ หลังสำเร็จการศึกษา			
๒๗	จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ไม่มีงานทำประจำก่อนเข้าศึกษา และ ได้รับเงินเดือนเริ่มต้น ต่ำกว่าเกณฑ์ หลังสำเร็จการศึกษา			
๒๘	ระดับความพึงพอใจ ของนายจ้าง ผู้ประกอบการและผู้ใช้ บัณฑิต เทียบจากค่า ๕ ระดับ)			

	รายการ	หน่วย	ภาพรวมของมหาวิทยาลัย	หน่วยงานหลักที่ให้ข้อมูล
๒๕	จำนวนนักศึกษา ปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ ๕ ปีที่ผ่านมา ทั้งหมดทุกระดับการศึกษาที่ได้รับรางวัลประกาศเกียรติคุณยกย่องระดับชาติหรือนานาชาติ			
๓๐	จำนวนนักศึกษา บัณฑิตศึกษาปัจจุบัน และศิษย์เก่าระดับบัณฑิตศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในรอบ ๕ ปี ที่ผ่านมาทั้งหมดที่ได้รับรางวัลประกาศเกียรติคุณยกย่องระดับชาติหรือนานาชาติ จากผลงานวิจัยและ/หรือวิทยานิพนธ์			
๓๑	จำนวนศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ ๕ ปีที่ผ่านมาทั้งหมดทุกระดับการศึกษา			
๓๑.๑	ระดับปริญญาตรี			
๓๑.๑	ระดับปริญญาโท			
๓๒	จำนวนนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าทั้งหมดทุกระดับการศึกษา ที่ได้รับรางวัลประกาศเกียรติคุณยกย่องระดับชาติและนานาชาติ			
๓๓	จำนวนรางวัลประกาศเกียรติคุณยกย่อง ที่นักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าทั้งหมดทุกระดับการศึกษา ที่ได้รับในระดับชาติหรือนานาชาติ			
	องค์ประกอบที่ ๓			
๓๔	ผลการประเมิน คุณภาพการให้บริการนักศึกษา (เทียบจากค่า ๕ ระดับ)			
๓๕	จำนวน โครงการกิจกรรมนักศึกษา			
	องค์ประกอบที่ ๔			
๓๖	จำนวนเงินสนับสนุนการวิจัยและงานสร้างสรรค์(ใช้รอบปีงบประมาณ)			
๓๗	จำนวนอาจารย์ประจำที่ได้รับทุนวิจัย(ใช้รอบปีงบประมาณ)			
๓๘	จำนวนการเผยแพร่ ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ (ใช้รอบปีปฏิทิน)			
๓๙	จำนวนบทความวิจัยที่ได้รับอ้างอิงใน refereed journal หรือ ในฐานข้อมูล(ใช้รอบปีงบประมาณ)			
	องค์ประกอบที่ ๕			
๔๐	จำนวนอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการบริการวิชาการ			
๔๑	จำนวนกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการ			
๔๒	จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพระดับชาติหรือ			

รายการ		หน่วย	ภาพรวมของมหาวิทยาลัย	หน่วยงานหลักที่ให้ข้อมูล
	นานาชาติ			
๔๓	ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ (จากผลสำรวจของ ก.พ.ร. กรณีสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ)			
	องค์ประกอบที่ ๖			
๔๔	จำนวนโครงการ/กิจกรรมอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม			
๔๕	จำนวนผลงานหรือชิ้นงานการพัฒนาองค์ความรู้และสร้างมาตรฐานศิลปวัฒนธรรม			
	องค์ประกอบที่ ๗			
๔๖	จำนวนบุคลากร ประจำสายสนับสนุนทั้งหมด			
๔๗	จำนวนอาจารย์ที่เข้าร่วมประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานวิชาการ			
๔๘	จำนวนบุคลากร ประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้ และทักษะวิชาชีพ			
๔๙	จำนวนอาจารย์ประจำ (รวมนักวิจัย) ที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ			
	องค์ประกอบที่ ๘			
๕๐	รายรับทั้งหมดของสถาบัน (ปีงบประมาณ)			
๕๑	ค่าใช้จ่ายทั้งหมดของสถาบัน โดยไม่รวมครุภัณฑ์ อาคาร สถานที่ และที่ดิน (ปีงบประมาณ)			
๕๒	ค่าใช้จ่ายด้านครุภัณฑ์ อาคาร สถานที่และที่ดิน (ปีงบประมาณ)			
๕๓	ค่าใช้จ่ายและมูลค่าในการบริการวิชาการและวิชาชีพ			
๕๔	ค่าใช้จ่ายและมูลค่าในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม			
๕๕	ค่าใช้จ่ายเพื่อพัฒนาอาจารย์			
๕๖	ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์และศูนย์สารสนเทศ (ปีงบประมาณ)			
๕๗	เงินเหลือจ่ายสุทธิ (ปีงบประมาณ)			
๕๘	สินทรัพย์ถาวร (ปีงบประมาณ)			
	องค์ประกอบที่ ๙			
๕๙	ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ตามเกณฑ์ ๕ ระดับ ของ สกอ.			

ขอรับรองว่าข้อมูลพื้นฐานข้างต้นเป็นความจริง

.....ผู้รับรองข้อมูล

()

อธิการบดี / คณบดี / ผู้อำนวยการ

วัน...../เดือน...../พ.ศ.